

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๑๖ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒
ที่ประชุมได้พิจารณา

๑. ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

พ.ศ.

๓. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๔. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.

ซึ่งวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้อยคำ
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว

อำนาจที่สุด

ที่ สพ ๐๐๐๘/ทพ/๑๔

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ 04482
ลงวันที่ 1๖๖ ๒๒
เวลา 16.00 น.
สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา คำนวณมาก ที่ สว ๐๐๐๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามบัญชีข้างท้าย รวม ๔ ฉบับ ซึ่งวุฒิสภา ได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓)

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๐๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จึ่งขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๒ ได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎร
แจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕
กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การชันสูตรพลิกศพ) ซึ่งวุฒิสภาแก้ไข
เพิ่มเติมและลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม และได้กำหนดจำนวนบุคคลที่จะ
ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันสภาละ ๑๐ คน

ด่วนที่สุด

ที่ สท ๐๐๐๘/๓/ม)๒๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 04511
วันที่ 1 มี.ค. ๒541
เวลา 16.30 น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การขึ้นสูตรพลิกศพ)

กรรมาธิการ ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา คววมมาก ที่ สท ๐๐๐๘/๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่าวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสร็จแล้วและลงมติแก้ไขเพิ่มเติม จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๓ (๓) นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม จึงกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นจำนวนสภาละ ๑๐ คน และได้ลงมติตั้งบุคคลดังต่อไปนี้เป็นกรรมการร่วมกันฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร

๑. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	๒. นายณรงค์เลิศ สุรพล
๓. นายบัณฑิต ราชตะนิพนธ์	๔. นางพรทิพย์ วิจารณ์สุนันท์
๕. นายวรณรัตน์ ชาตบุญกุล	๖. พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์
๗. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	๘. พันตำรวจโท วิโรจน์ อภารณรัตน์
๘. นายสัวะเรจ อัจฉริยะประสิทธิ์	๑๐. นายสุรจิตต์ คนลุ่มบุรณ

จึงกราบบังคมทูลเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๒๕๔๑๑๐๗

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๓ ได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎร
แจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕
กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้รับทราบรายงานผลการตรวจสอบรายงานการรับ-จ่ายเงินของ
กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรและเงินกองทุนหมุนเวียนสำหรับเกษตรกรในการหาปัจจัย
การผลิตตามโครงการความช่วยเหลือเพื่อเพิ่มผลผลิตทางอาหารจากรัฐบาลญี่ปุ่น ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๖๖๓๖๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่ 04481
วันที่ 1๗ ๑๑ ๖๖
เวลา 1๐.๐๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

แผนกผู้ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบรายงานการรับ-จ่ายเงินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และ เงินกองทุนหมุนเวียนสำหรับอุดหนุนเกษตรกรในการหาปัจจัยการผลิต ตามโครงการความช่วยเหลือเพื่อเพิ่มผลผลิตทางอาหารจากรัฐบาลญี่ปุ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้รับทราบรายงานผลการตรวจสอบรายงานการรับ-จ่ายเงินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และ เงินกองทุนหมุนเวียนสำหรับอุดหนุนเกษตรกรในการหาปัจจัยการผลิตตามโครงการความช่วยเหลือเพื่อเพิ่มผลผลิตทางอาหารจากรัฐบาลญี่ปุ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๑๗ แล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวินนุหะมีคณอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๔ ได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎร
แจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖
ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาล
ยุติธรรม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วและลงมติไม่เห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต้องยับยั้งไว้ก่อน
ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕

● **ทำงานที่สุด**

ที่ สผ ๐๐๐๔/พคสว

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่ 04602
วันที่ ๑ ๓๐ ๕๕
เวลา 16:20 น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

ณ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๕๐๓๓๖

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๕ ด้วยได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎร
แจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖
ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภาแก้ไข
เพิ่มเติมและลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง
๒ ฉบับ ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว

งานที่สุท

ที่ สผ ๐๐๐๘/กษ๗๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ ๐4600
วันที่ ๗ ต.ค. ๖๕
เวลา ๑๕.๕๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

ณ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

กรรมาธิการ ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา คำนวณที่ สว ๐๐๐๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามบัญชีข้างท้าย รวม ๒ ฉบับ ซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๗ ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ มีประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕ (๓)

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติศาลทหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประธานวุฒิสภา : จึงแจ้งให้ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมรับรอง ~~ครั้น~~

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ท่านสมาชิกฯ ครับ มีเรื่องในระเบียบวาระที่ ๗ สั้น ๆ เกี่ยวกับการขยาย

ระยะเวลา ผมงอนอนุญาตนำขึ้นมาพิจารณาก่อน จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องอื่น ๆ ๓.๑ - ๓.๔ ได้รับหนังสือจากประธาน
คณะกรรมการสามัญและวิสามัญ รวม ๔ คณะ ขอให้วุฒิสภาพิจารณาขยายเวลาการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ รวม ๔ ฉบับ ดังนี้

๑. ขอยกเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.
รวม ๓ ฉบับ ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒

๒. ขอยกเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติ
ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก
๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่รับ ๐๔๓๘๔
วันที่ 27 ก.ย. ๕๖
เวลา 13.46 น.

ที่ ๖๕๖๘/๖๕๕๖

วุฒิสภา
ถนนอยู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๖๗ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอย้ายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ และจะครบกำหนดในวันเสาร์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖)

ในกรณีนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยรวม คณะกรรมาธิการวิสามัญ จึงเห็นควรเสนอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภาขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นการเห็นพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ท่านผู้หญิงนิรมล สุริยสัตย์)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๑, ๒๕๔๑๗๓๕

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๑-๕

สำนักงานคณะกรรมการ วุฒิสภา	04447
เลขที่	
วันที่	30 ก.ย. ๖๖
เวลา	13.30 น.

ที่ ๒๕๕๔/๒๕๕๒

วุฒิสภา
ถนนอยู่ทองใน กท ๑๑๓๐๐

๗๐ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอยกขยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน เพื่อพิจารณา นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒) และจะครบกำหนดในวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒) คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญ โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนให้มีความชัดเจนและกว้างขวางยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ในกรณีนี้เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ คณะกรรมการจึงเห็นสมควรเสนอต่อประธานวุฒิสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘ เพื่อขอให้วุฒิสภาขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษ อีก ๓๐ วัน ตามนัยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวีรพงษ์ รามางกูร)

รองประธานคณะกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการ

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๕๑๕๖๑, ๒๕๕๑๑๓๕ โทรสาร ๒๕๕๑๕๖๑ Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 04494
วันที่ 1 ตุลาคม ๒๕๖๒
เวลา 15.00 น.

ที่ ๒๕๕๕/๒๕๕๖

วุฒิสภา
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ และจะครบกำหนดในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒) ในการนี้ คณะกรรมการการได้พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ประกอบกับเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีเนื้อหาสาระมาก มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับและเป็นหลักการใหม่ในการกำหนดมาตรฐานการขุดดินและถมดินเพื่อให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการจึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติโดยส่วนรวมคณะกรรมการจึงเห็นสมควรเสนอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๕๑๕๗๒, ๒๕๕๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๒

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมการ

เลขรับ... 04485
วันที่... 1 พ.ค. ๒๕๖๓
เวลา... 11.00 น.

ที่ ๒๕๓๖/๒๕๕๒

วุฒิสภา
ถนนอุททองใน กท ๑๐๓๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอยกเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติม็องกันการกระทำอันเป็น
คอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

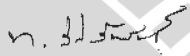
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณานั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าววุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภารับเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และจะครบกำหนดในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒) ในการนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความสำคัญเพราะเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบอันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม คณะกรรมการวิสามัญ จึงเห็นสมควรเสนอประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้ที่ประชุมวุฒิสภายกเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติม็องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(เทียนชัย สิริสัมพันธ์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ
โทร. ๒๕๔๑๕๗๒
โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาตให้ขยายเวลาได้เป็นกรณีพิเศษตามที่ขอมาทั้ง ๕ ฉบับนะครับ

๑.๕ ตั้งกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การชันสูตรพลิกศพ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรกำหนดไว้ที่ ๒๐ ชั่วโมง ฝ่ายละ ๑๐ ชั่วโมง เจริญท่านสมาชิกฯ เสนอข้อริ้วเชิญคุณชัยเขตครับ

นายชัยเขต สุนทรพิพิธ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม ชัยเขต สุนทรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมกันฝ่าย
 วุฒิสภาเพื่อพิจารณาว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 อาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เรื่องการขึ้นสูตรพลิกศพ จำนวน ๑๐ คนดังนี้

๑. นายกฤษณ์ ทัชवालวงษ์
๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๓. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๕. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๖. พลตำรวจเอก วสิษฐ เดชกุญชร
๗. นายวิระชัย สุตรสุวรรณ
๘. นางสาวศรีสว่าง พ่วงคันเพทย์
๙. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ
๑๐. นายเสริมเกียรติ วรรดิษฐ์

กระผมขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ ไม่มีท่านผู้ใดเสนออย่างอื่น
 นะครับ ก็เป็นไปตามนั้น

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
 ท่านสมาชิกฯ ครับ โดยที่เรื่องที่ ๔.๑ กับ ๔.๔ ใช้กรรมการชุดเดียวกัน
 เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว ผมจะขออนุญาตยก ๔.๔ ขึ้นมาก่อนท้าย ๔.๑ เพื่อว่า
 คณะกรรมการจะได้เสนอเสียคร่าวเดียวกัน ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแก้รายงาน
ของ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. วุฒิสภา ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. โดยประธานวุฒิสภาได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ในวันศุกร์ที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ นั้น ในการนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. รายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

๑.๑ หน้า (๔)

คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ขอแก้ไขมาตรา ๓๑ โดยให้ใช้ความเป็น ดังนี้
“มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข”

๑.๒ หน้า (๕)

คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ขอแก้ไขมาตรา ๓๔ โดยให้ใช้ความเป็น ดังนี้
“มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข”

๒. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๒.๑ หน้า -๗- มาตรา ๑๕ (๓)

คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ขอแก้ไขมาตรา ๑๕ (๓) โดยให้ใช้ความเป็น ดังนี้
“(๓) ร่วมมือและประสานงานกับราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้”

LIRT

๒.๒ หน้า -๒๐- มาตรา ๓๑ วรคหทัย

คณะกรรมการธิการวิสามัญ ฯ ขอแก้ไขมาตรา ๓๑ วรคหทัย โดยให้ใช้ความเป็น
ดังนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นใด
เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่หนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้คิดค่าใช้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
อัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๒.๓ หน้า -๒๒- มาตรา ๓๔ (๔)

คณะกรรมการธิการวิสามัญ ฯ ขอแก้ไขมาตรา ๓๔ (๔) โดยให้ใช้ความเป็น ดังนี้
“(๔) จัดระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โดยกำหนดนโยบาย และมาตรการการกระจายบุคลากรจาก ส่วนราชการส่วนกลาง
และ ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยการสร้างระบบการถ่ายเท
กำลังคนสู่ท้องถิ่น และสร้างระบบความก้าวหน้าสายอาชีพที่เหมาะสม”

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

วุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน
วุฒิสภาท้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นการฉีกพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๘/(ร ๑๔๓)

วุฒิสภา

ถนนอยู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	๒. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๓. นายถวิล ไพรสณฑ์	๔. นายบรรณิดี เศรษฐบุตร
๕. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๖. นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์
๗. นายเพชร ยุติธรรมดำรง	๘. นายพินิต ยาระยะศิริ
๙. นายไพบูลย์ ช่างเรียน	๑๐. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๑๑. นายวรรณไว พัธโนทัย	๑๒. นายวัลลภ ตังคณานันท์
๑๓. นายวิจิตร ณ ระนอง	๑๔. นายศิริ เกวลินสถิตย์
๑๕. นายสมคิด เลิศไพฑูรย์	๑๖. นายสมพงศ์ ศิริยะพันธ์
๑๗. นายสันติภาพ จินดาแสง	๑๘. นายสาโรช คัชมาตย์
๑๙. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์	๒๐. นายสุชน ชาติเกรือ
๒๑. นายสุวรรณ ปัญญาภาส	๒๒. นายสุวัฒน์ ตันประวีติ
๒๓. นายเสรี สุขสถาพร	๒๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๒๕. นายอมร จันทรมบูรณ	๒๖. นายอริย์ ธรรมโน
๒๗. นายอัคร จารุจินดา	๒๘. นายอารีย์ วงศ์อารยะ
๒๙. นายอาทิตย์ พิทักษ์คุมพล	

ยอชิง พลเอก สิทธิ จิรโรจน์ ได้ขอลาออกจากความเป็นกรรมาธิการวิสามัญ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาแก้ไขเสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษ อีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบทูลเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ยารีย์ วงศ์อารยะ

(นายยารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายวิชัย ไตรรัตน์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๕๑๕๗๓, ๒๕๕๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๓

บัณฑิตศึกษา จีเอ็มพี

คณะฯ / พระเทพฯ ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน (ตามข้อบังคับฯ) นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึง วันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษ อีก ๓๐ วัน ตามความใน มาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๘ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายอารีย์ วงศ์อารยะ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายถวิล พึ่งสณฑ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายศิริ เกวลินสฤษดิ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายสมคิด เลิศไพฑูรย์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๕ นายอัษฎพร จารุจินดา	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ นายวัลลภ ดั่งคณานุกัษ	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้แต่งตั้งนายขวัญชัย ไตรยัพพีชนั หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

นายชาญวิทย์ ไกรฤกษ์

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๘

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

(๓)

<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗ ทวิ</u>	คณะกรรมการบริการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	คณะกรรมการบริการตัดออก
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	คณะกรรมการบริการตัดออก
หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบการบริการ สาธารณะ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๔)

มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	คณะกรรมการมาธิการตัดออก
มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ การจัดสรรสัดส่วนภายใน และอากร	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๔ แผนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๓๔	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๓๕	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๓๖	มีการแก้ไข
บทเฉพาะกาล	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๓๗	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๓๘	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๓๙	ไม่มีมีการแก้ไข
มาตรา ๔๐	คณะกรรมการมีการตัดออก

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

คณะกรรมการการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

คณะกรรมการการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว มีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความมุ่งหมายให้รัฐกระจายอำนาจและหน้าที่และจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรเพิ่มขึ้นให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการดังกล่าว รัฐบาลควรกำกับการให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนส่วนรวมและจะไม่เป็นการเพิ่มภาระทางภาษีอากรให้กับประชาชน แต่ควรเป็นการลดสัดส่วนภาษีอากรของรัฐบาลไปเพิ่มให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

LIRT

๗. คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสมคิด เลิศไพฑูรย์)

เลขาธิการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับใด ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตนและมีอำนาจออกกฎกระทรวง และระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และอธิบดีกรมการปกครอง

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา

(๒) กำหนดการจัดระบบการบริหารสาธารณะตามอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

(๓) ปรับปรุงสัดส่วนภาษีและอากร และรายได้ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เป็นสำคัญ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ประสานการถ่ายโอนข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดอำนาจและหน้าที่ การจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน เงินงบประมาณที่ราชการส่วนกลางโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการถ่ายโอนภารกิจตาม (๒) (๓) และ (๔)

(๖) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการกระจายอำนาจการอนุมัติหรือการอนุญาตตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้ต้องขออนุมัติหรือขออนุญาตไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว ในการให้บริการประชาชน และการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นสำคัญ

(๗) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร การงบประมาณ และการรักษาวินัยทางการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๘) เสนอแนะการตราพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) เร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๐) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดสรรเงินงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลาง

(๑๑) พิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความจำเป็น

(๑๒) เสนอแนะและจัดระบบตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

(๑๓) เสนอความเห็นค่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ยี่ปรากฏว่าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจไม่ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๕) ออกประกาศกำหนดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

ประกาศของคณะกรรมการตาม (๑๕) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือ เรียกให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลซึ่งเข้าหน้าที่ของรัฐ ส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ ในการนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ ที่ผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งตั้งที่กรุงเทพมหานคร ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งตั้งที่กรุงเทพมหานคร และผู้เกี่ยวข้องซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

(๒) รวบรวมข้อมูล ศึกษา และวิเคราะห์ เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

(๓) ร่วมมือและประสานงานกับราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหาร ส่วนภูมิภาค องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ให้มีในส่วนของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ให้มีในส่วนของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ให้มีในส่วนของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

หมวด ๒

การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารราชการและ

มาตรา ๑๗ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารราชการ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (๒) การจัดทำให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (๓) การจัดทำให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (๔) การสาธารณสุขอนามัยและการก่อสร้างอื่น ๆ
- (๕) การสาธารณสุข
- (๖) การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ
- (๗) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- (๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๙) การจัดการศึกษา
- (๑๐) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา

และผู้ถือใบอนุญาต

(๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

- (๑๒) การป้องกันแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (๑๓) การจัดทำให้มีและบำรุงรักษาสถานีที่พิพดอณพยอนใจ
- (๑๔) การส่งเสริมกีฬา
- (๑๕) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของ

ประชาชน

- (๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๑๗) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (๒๐) การจัดทำให้มีและควบคุมตลาดและท่าเทียบเรือ
- (๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (๒๒) การจัดทำให้มีและควบคุมทางน้ำเสีย
- (๒๓) การรักษาความปลอดภัย ความเรียบร้อย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย

โรงพยาบาล และสาธารณสุขสถานอื่น ๆ

(๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
- (๑๓) การจัดการและดูแลอนามัยขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะ

ดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหภาพ

(๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่ เชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ
ในสหภาพหรือระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ ของสหภาพหรือส่วนท้องถิ่นอื่น

- (๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- (๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- (๑๙) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและ

ควบคุมโรคติดต่อ

- (๒๐) การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
- (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๓) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบ เรียบร้อยในจังหวัด
- (๒๔) จัดทำกิจการใดอัน เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ที่อยู่ในเขต และกิจการนั้น เป็นการสมควรให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒๕) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ในการพัฒนาท้องถิ่น

(๒๖) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น

(๒๗) การส่งเสริมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

(๒๘) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่น กำหนดให้ เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒๙) กิจการอื่นใดที่ เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒๖) พื้นที่ต่าง ๆ ในสหภาพหรือระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ ของ

มาตรา ๑๙ ให้กรุง เทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการ สาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๐ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษไม่ เต็มพื้นที่จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบ บริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๗

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เต็มพื้นที่จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการ สาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ ให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๒ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๓ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๔ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๕ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๖

มาตรา ๒๗ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๘ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๙

มาตรา ๓๐ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๓๑ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๓๒ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๓๓ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๓๔ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๓๕

มาตรา ๓๖ สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

หมวด ๑

การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากร

มาตรา ๒๕ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลบางมีรายได้อาจมาใช้อากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาษีโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- (๒) ภาษีนำร่องที่องค์ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีนำร่องที่องค์
- (๓) ภาษีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

(๔) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรรในอัตราซึ่งเมื่อรวมกับการจัดสรรตามมาตรา ๒๖ (๑) และมาตรา ๒๗ (๒) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๕) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราซึ่งเมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๖ (๔) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๖) ภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราและค่าแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บ และให้ถือเป็นภาษีและค่าแสตมป์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพสามิตที่จะจัดเก็บ

(๗) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน

(๘) ภาษีการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๙) ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๑๐) อากรการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๑๑) อาคารวังนักษิณตามกฎหมายว่าด้วยอาคารรังเกอิแอน

(๑๒) ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่หลังจากหักส่ง เป็นรายได้อ่างรัฐ
ในอัตราร้อยละสี่สิบแล้ว ดังต่อไปนี้

(ก) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือ เทศบาลที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่
ตามประเภทบัตร ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของ เงินค่าภาคหลวงแร่ที่จัด เก็บได้
ภายในเขต

(ข) องค์การบริหารส่วนตำบลและ เทศบาลอื่นที่อยู่ภายในจังหวัดที่มีพื้นที่
ครอบคลุมพื้นที่ตามประเภทบัตร ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของ เงินค่าภาคหลวง
แร่ที่จัด เก็บได้ภายในเขต

(ค) องค์การบริหารส่วนตำบลและ เทศบาลในจังหวัดอื่นให้ได้รับ
การจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของ เงินค่าภาคหลวงแร่ที่จัด เก็บได้ภายใน เขต

(๑๓) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมหลังจากหักส่ง
เป็นรายได้อ่างรัฐในอัตราร้อยละสี่สิบแล้ว ดังต่อไปนี้

(ก) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือ เทศบาลที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตาม
สัมปทาน ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของ เงินค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัด เก็บได้
ภายในเขต

(ข) องค์การบริหารส่วนตำบลหรือ เทศบาลอื่นที่อยู่ภายในจังหวัดที่มี
พื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ตามสัมปทาน ให้ได้รับการจัดสรรในอัตราร้อยละสิบของ เงินค่าภาคหลวง
ปิโตรเลียมที่จัด เก็บได้ภายในเขต

(ค) องค์การบริหารส่วนตำบลและ เทศบาลในจังหวัดอื่นให้ได้รับการ
จัดสรรในอัตราร้อยละสิบของ เงินค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่จัด เก็บได้ภายใน เขต

(๑๔) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์
ที่มีทุนทรัพย์ภายใน เขต ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอาคาร
ดิน

(๑๕) ค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ทั้งนี้
ให้เป็นไปตามอัตราและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๖) ค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกิน
ร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่มีการจัด เก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ก) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

(ข) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นถ้ำพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๑๗) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมายหน้าที่ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการภายในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ และให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ในกรณีกฎหมายกำหนดให้เทศบาล เป็นผู้จัด เก็บค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับให้นำรายได้มาแบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ภายใน เขตจังหวัดตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๘) ค่าใช้น้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม สัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๙) ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการ สาธารณะที่จัดให้มีขึ้น

๑๒๖) ค่าบริการน้ำประปาในเขตที่ให้บริการโดยเทศบาล และในเขตที่ให้บริการโดยเทศบาล

(๒๑) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นของเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๒๖ ให้้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และ เงินรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับน้ำมัน เบนซินและน้ำมันที่ คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็น เชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตจังหวัด โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มเติมไม่เกินลิตรละสิบสตางค์ สำหรับน้ำมัน และกิโลกรัมละไม่เกินสิบสตางค์สำหรับก๊าซปิโตรเลียม

(๒) ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้า ในเขตจังหวัดโดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มเติมไม่เกินมวลละสิบสตางค์

(๓) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรรในอัตราซึ่ง เมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๕ (๔) และมาตรา ๒๗ (๖) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

(๔) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บ เพิ่มขึ้น ในอัตราซึ่งเมื่อรวมกับอัตราตามมาตรา ๒๕ (๕) แล้วไม่เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษี ที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บ

LIRT

(๕) ภาษีและค่าธรรมเนียม เนียมรถยนต์ รวมทั้ง เงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียม เลื่อนตามกฎหมายว่าด้วย ส่วย เลื่อน

(๖) ภาษี เพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๗) อากาศรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอาคารรังนกอีแอ่น

(๘) ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้ได้รับการจัดสรรในอัตรา ร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงแร่ที่จัด เก็บ ได้ภายใน เขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

(๙) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตร เลียมให้ได้รับการจัดสรร ในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงปิโตร เลียมที่จัด เก็บ ได้ภายใน เขตขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนั้น

(๑๐) ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยออกข้อบัญญัติ เรียก เก็บจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๑๑) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าบริการในกิจการที่กฎหมายมอบหมาย หน้าที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็น เจ้าหน้าที่ดำเนินการภายใน เขตองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนั้น และให้ตก เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๑๒) ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เรียก เก็บจากผู้ซื้อหรือ ได้รับประโยชน์จากบริการ สาธารณะที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัด ให้มีขึ้น

๑๒๖) ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บโดยที่ในเขตตำบลที่เทศบาล โดยที่จัดเก็บตามกฎหมายที่
ที่จัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาตที่จัดเก็บโดย

(๑๙) รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ให้ เป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๒๗ ให้กรุงเทพมหานคร อาจมีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และ เงินรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีโรง เรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรง เรือนและที่ดิน

(๒) ภาษีบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่

(๓) ภาษีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

(๔) ภาชนะน้ำดื่มกรุงเทพมหานคร สำหรับน้ำมัน เบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้ เป็นเชื้อเพลิง สำหรับรถยนต์ ซึ่ง เก็บจากการค้าในเขตกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัด เก็บ เพิ่ม ได้ไม่ เกินสี่ครั้งละสิบสองครั้ง สำหรับน้ำมัน และ ไม่ เกินที โลกี่สิบสองครั้งสำหรับก๊าซปิโตรเลียม

(๕) ภาชนะน้ำดื่มกรุงเทพมหานครสำหรับยาสูบ ซึ่ง เก็บจากการค้าในเขต กรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัด เก็บ เพิ่ม ได้ไม่ เกินมวณละสิบสองครั้ง

(๖) ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรที่ได้รับการจัดสรร ในอัตราซึ่ง เมื่อรวมกับอัตราความมาตรา ๒๕ (๔) และมาตรา ๒๖ (๑) แล้ว ไม่ เกินร้อยละสามสิบของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัด เก็บ ได้หักส่วนที่ต้องจ่ายคืนแล้ว โดย เป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัด เก็บ

(๗) ภาษีธุรกิจ เฉพาะตามประมวลรัษฎากรโดยออกข้อบัญญัติจัด เก็บ เพิ่มขึ้น ในอัตรา ไม่ เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่จัด เก็บตามประมวลรัษฎากร โดย เป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัด เก็บ

(๘) ภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และค่าแถมบัพยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ซึ่ง เก็บจากการค้าในเขต กรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติจัด เก็บ เพิ่มขึ้น ในอัตรา ไม่ เกินร้อยละสามสิบของอัตราภาษีที่กรมสรรพสามิตจัด เก็บ และ ให้ถือ เป็นภาษีและค่าแถมบัพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดย เป็นหน้าที่ของกรมสรรพสามิตที่จะจัด เก็บ

(๙) ภาษี เพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๑๐) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้ง เงิน เพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียม เลื่อนตามกฎหมายว่าด้วยล้อ เลื่อน

(๑๑) ภาษีการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๑๒) ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ที่จัด เก็บภายใน เขตของ กรุงเทพมหานคร ในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงแร่ที่กรมทรัพยากรธรณีจัด เก็บ ให้จริง

(๑๓) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตร เลียมที่จัด เก็บภายใน เขตของ กรุงเทพมหานคร ในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าภาคหลวงปิโตร เลียมที่กรมทรัพยากรธรณีจัด เก็บ ได้จริง

LIRT

(๑๘) อากาศกรรมาส์ตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๑๙) ค่าธรรมเนียมบำรุงกรุง เทพมหานครโดยออกข้อบัญญัติ เรียก เก็บจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๒๐) ค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามอัตราและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๒๑) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

(๒๒) ค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ โดยออกข้อบัญญัติจัด เก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบของค่าธรรมเนียมที่จัด เก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนี้

(ก) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

(ข) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๒๓) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมายหน้าที่ให้กรุง เทพมหานคร เป็น เจ้าหน้าที่ดำเนินการภายในเขตของกรุง เทพมหานคร และให้ตก เป็นราย ได้ของกรุง เทพมหานคร

(๒๔) ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่กรุง เทพมหานครจัดให้มีขึ้น

§ ๒๕ บุคคลที่มิใช่ผู้อยู่ในเขตที่ไม่ใช่เขตกรุงเทพมหานคร โดยไม่รับค่าเช่าพื้นที่ดังกล่าว

(๒๕) ราย ได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้ เป็นของกรุง เทพมหานคร

มาตรา ๒๖ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้ เป็น องค์การปกครองรูปแบบพิเศษ ไม่ เพิ่มพื้นที่จังหวัด มีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้อื่นตามมาตรา ๒๕

ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้ เป็นองค์การปกครองรูปแบบพิเศษ เพิ่มพื้นที่จังหวัด มีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้อื่นตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖

มาตรา ๒๕ ภาคีและอากรประเภทอื่นนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ อาจกำหนดให้เป็นภาคีและอากรร่วมกันระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออาจกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภาระหน้าที่และงบประมาณจากราชการส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดสรรสัดส่วนภาคีและอากรตามวรรคหนึ่งในแต่ละปี ให้คณะกรรมการพิจารณา กำหนดโดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เป็นสำคัญ

มาตรา ๓๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีรายรับดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒) รายได้จากสาธารณูปโภค
- (๓) รายได้จากการพาณิชย์และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่น หรือจากสหภาพ
- (๔) ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ ค่าตอบแทนหรือรายได้อื่นใด ตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น *ทั้งนี้ หน้าที่ที่ที่กักตุนไว้ ในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘*
- (๕) ค่าบริการ
- (๖) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๗) เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ
- (๘) รายได้จากกิจการจำหน่ายพันธบัตร
- (๙) เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์กร หรือนิติบุคคลต่าง ๆ
- (๑๐) เงินกู้จากต่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ
- (๑๑) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (๑๒) เงินช่วยเหลือหรือเงินค่าตอบแทน
- (๑๓) รายได้จากทรัพย์สินของแผ่นดิน หรือรายได้จากทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจ ที่ดำเนินการ เพื่อมุ่งหากำไรในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๑๔) รายได้จากค่าธรรมเนียมพิเศษ

การออกพันธบัตรตาม (๘) การกู้เงินจากองค์กร หรือนิติบุคคลต่าง ๆ ตาม (๙) การกู้เงินตาม (๑๐) และรายได้ตาม (๑๑) ให้ออก เป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ การกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับรายได้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้ และการได้รับ เงินรายได้สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่การกำหนดรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดมีกฎหมายอื่น บัญญัติไว้และ เป็นการกำหนดรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่อง เดียวกันที่บัญญัติ ไว้แล้วในบทบัญญัติ เกี่ยวกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหมวดนี้ ให้ใช้บทบัญญัติ ตามหมวดนี้บังคับแทนบทบัญญัติของกฎหมายนั้น ทั้งนี้ ถ้าการกำหนดรายได้ในเรื่องใดมี กฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้และการได้รับ เงินรายได้ใช้บังคับอยู่แล้ว ให้ใช้บังคับตามกฎหมาย เช่นว่านั้นไปพลางก่อนจนกว่าจะมีประกาศ ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าการกำหนดรายได้ในเรื่องใดยังไม่มีกฎหมาย เช่นว่านั้น ให้การกำหนดรายได้ตามบทบัญญัติในหมวดนี้มีผลใช้บังคับ เมื่อมีประกาศของคณะกรรมการ ตามวรรคหนึ่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้ อื่นใด เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้คิดค่าใช้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๒ แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ดำ เนินการตามนโยบายภารกิจภายใต้บริการสาธารณะที่รัฐดำ เนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาภายในกำหนด เวลาดังนี้

(ก) ภารกิจที่ เป็นการดำ เนินการเข้าช้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการใน เขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำ เนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(ข) ภารกิจที่ รัฐจัดให้บริการใน เขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้ดำ เนินการให้ เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(ค) ภารกิจที่ เป็นการดำ เนินงานตามนโยบายของรัฐบาลให้ดำ เนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(๒) กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองตามอำนาจ และหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน โดยในระยะแรกอาจกำหนดภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แตกต่างกันได้ โดยให้เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งต้องพิจารณาจากรายได้และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาสี่ปี

(๓) กำหนดแนวทางและหลัก เกณฑ์ให้รัฐทำหน้าที่ประสานความร่วมมือและช่วย เหลือการดำ เนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

(๔) กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำ เนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบและในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิด เป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า ทั้งนี้ โดยการเพิ่มสัดส่วนตามระยะเวลาที่เหมาะสมแก่การพัฒนา ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการบริการสาธารณะได้ด้วยตนเอง และ โดยการจัดสรรสัดส่วนที่เป็นธรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

(๕) การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่ เกี่ยวกับการบริการสาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้

มาตรา ๑๑ ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อมักกฎหมายใดบัญญัติไว้ในลักษณะที่เป็นผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ได้ด้วยตนเองหรือมีลักษณะเป็นการซ้ำซ้อนกับการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน และคณะกรรมการพิจารณา เห็นสมควรให้มีการแก้ไขกฎหมายนั้น ให้คณะกรรมการรายงานต่อรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการให้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดรายละเอียดของอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบจะต้องกระทำ โดยในกรณีใด เป็นอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของรัฐหรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเพื่อประสานการดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการในการจัดสรรสัดส่วนภาษี และอากรให้เพียงพอแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐในการให้บริการสาธารณะ เป็นส่วนรวมด้วย

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอให้แก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) จัดระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดนโยบาย และมาตรการการกระจายบุคลากรจากการบริหารราชการส่วนกลาง และจากการบริหารราชการส่วนภูมิภาคไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยการสร้างระบบการจ่ายเท ก้าวสังคมสู่ท้องถิ่น และสร้างระบบความก้าวหน้าสายอาชีพที่เหมาะสม

แผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดรายละเอียดวิธีปฏิบัติ และกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย

มาตรา ๓๕ เมื่อคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๔ แล้ว ให้เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วรายงานต่อรัฐสภา เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาไว้บังคับต่อไป

แผนปฏิบัติการที่ประกาศใช้บังคับตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการนั้น

ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการใช้บังคับ คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการและรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกปี ในกรณีที่มีปัญหาอุปสรรคไม่อาจดำเนินการตามแผนปฏิบัติการได้ ให้คณะกรรมการรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบปัญหาและอุปสรรค และแนวทางแก้ไขด้วย

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาขอบเขตการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายหลังที่ได้ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว โดยต้องพิจารณาบทบาทใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่หรือวันที่มีการจัดสรรรายได้ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรรายได้ เพื่อกระจายอำนาจให้เพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๗ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการจัดทำแผนตามมาตรา ๓๖ และแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๔ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กรรมการเริ่มปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๘ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีจัดให้มีการเลือกผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๙ ในวาระเริ่มแรก เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ นายกรัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้แทนหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือผู้แทนหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคสองได้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ผู้แทนหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้แทนหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และผู้แทนหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : กรรมการพร้อมแล้ว เชิญครับ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน

ประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งสิ้น ๕๐ มาตรา

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิก เสนอคำแปรญัตติ

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติมนี้ครบ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา

ต่าง ๆ รวม ๑๗ มาตรา คณะกรรมการคัดออก ๕ มาตรา คณะกรรมการเพิ่มขึ้น

๑ มาตรา การที่คณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ล้อยคำมีความสอดคล้องชัดเจน และมีการแก้ไขหลักการที่สำคัญเพื่อให้บทบัญญัติสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ มาตรา ๖ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๒ มาตรา ๖ คือแก้ไขเกี่ยวกับจำนวนคณะกรรมการจากเดิม ๓๐ คนเป็น ๓๖ คน โดยแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้ -----

เพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รวมเพิ่มขึ้นอีก ๒ คน เพิ่มเฉพาะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจาก ๓ คนเป็น ๕ คน เพื่อให้เหมาะสมกับปริมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก เพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จาก ๑๐ คนเป็น ๑๒ คน สำหรับมาตรา ๑๕ นั้น แก้ไขเกี่ยวกับฐานะของสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจากเดิมมีฐานะเป็นกรม ให้ไปอยู่ในฐานะเป็นสำนักงานในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอ มาตรา ๑๒ คือแก้ไขกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง อนุมาตรา ๑ ข้อ ก. หน้าที่ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๒ ปี เป็น ๕ ปี เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ทันตามกำหนดเวลา เนื่องจากต้องแก้ไขปัญหาในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ให้ท่านสมาชิกทุกท่านทราบแล้วนะคร้าบ จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : เติญเสชาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ

กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เติญคุณวิชัย

นายวิชัย โฉมสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผม วิชัย โฉมสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเรียนถามกรรมการในมาตรา ๗

ซึ่งระบุถึงคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิที่กรรมการไปแก้ไขใน (๕) โดยตัดคำว่า “ไม่เป็น

ข้าราชการการเมือง” ออก อันนี้ก็จะมีความหมายว่า คณะกรรมการเห็นว่า กรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้ด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น

ข้าราชการการเมืองก็ได้ อย่างนั้นใช่ใหมครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เติญคุณหญิงศรี

LIART

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : คลื่น นันทกา
สุประภาตะนันท์ ในฐานะกรรมาธิการ ขอทราบเรื่องนี้แจ้งว่า ไม่ใช่สิ่งที่ท่านสมาชิกฯ
ได้ถาม เพราะเหตุที่ว่า ที่เราคัดออกเพราะว่าไปซ้ำกับคำว่า “ข้าราชการ” ซึ่งมีตำแหน่ง
หรือเงินเดือนประจำอยู่ใน (๑) คำว่า “ข้าราชการ” เฉย ๆ รวมทั้งข้าราชการการเมืองด้วย

ประธานวุฒิสภา : ยังตั้งใจใหม่ครับ เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ตามเพื่อความ
แน่ใจสักนิด เพราะตัว ที่เขียนเอาไว้ใน (๑) ที่บอกไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งและ
เงินเดือนประจำ หมายถึงข้าราชการประจำเท่านั้นกระมังครับ เพราะว่า ไประบุใน (๕) ว่า
ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมืองด้วย อันนี้ท่านประธานฯ คิดว่าเป็นเรื่องเดียวกันอยู่แล้ว
มารวมอยู่ในตำแหน่งข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งและเงินเดือนประจำอย่างนั้นแล้วใช่ไหมครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : จริง ๆ คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” นั้นกว้าง
กว่า คำว่า “ข้าราชการประจำ” หมายความว่า ข้าราชการการเมือง และอย่างพวกเขา
เรียกว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง เพราะฉะนั้นคำว่า
“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” นั้นคลุมถึงข้าราชการการเมืองอยู่แล้ว เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๖ ทวิ
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ คณะกรรมาธิการตัดออก
มาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๑๕ เป็นเรื่องการจัดตั้งสำนักงาน
คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามร่างเดิมกำหนด
ว่าให้มีฐานะเป็นกรมอยู่ในสังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรี แต่คณะกรรมการไปแก้ไข
ไม่ให้ระบุว่ามีฐานะเป็นกรม แต่ให้ไปสังกัดในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อันนี้
จะทำให้สำนักงานนี้มีฐานะเป็นเพียงกองเท่านั้น อย่างนั้นใช่ไหมครับที่เป็นความหมาย
ของที่คณะกรรมการได้แก้ไข ซึ่งมีฐานะเป็นกอง ผมเกรงว่า การดำเนินการของสำนักงาน

นี้อาจจะมีปัญหา เพราะว่ามีฐานะเป็นนิติบุคคล และการที่จะต้องไปดูแลการใช้อำนาจของการปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีข้อข้องอย่างไรหรือไม่ อันนี้อาจจะเรียนถาม คณะกรรมาธิการถึงเหตุผลที่ได้แก้ไขในมาตรานี้ครับ

- ๔/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรมการ

นายสุวัฒน์ ต้นประวีติ (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม สุวัฒน์ ต้นประวีติ ในฐานะกรมการขอกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิก
ที่ได้สอบถาม โดยแท้จริงแล้วคณะกรรมการพิจารณาว่า ภารกิจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องการ
กระจายอำนาจหรือจัดการให้มีการกระจายอำนาจนี้คงจะเป็นภารกิจใหญ่ต่อไปในอนาคต
แต่ในระยะเริ่มต้นนี้ยังไม่เห็นว่าจะมีงานที่จะเริ่มต้นเป็นงานจำนวนมากแต่อย่างใด
ประการที่ ๒ ในหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการตามที่มีบัญญัติไว้ในร่างกฎหมายนี้มี
หน้าที่รับผิดชอบทางงานธุรการเป็นส่วนใหญ่ เชื่อว่าเพียงสำนักงานในระดับกองใน
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสามารถรับผิดชอบได้ ประการที่ ๓ ในการแก้ไข
กฎหมายหรือในการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการกระจายอำนาจนี้ แม้ที่จริงจะต้อง
เป็นหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมทุกหน่วยที่เกี่ยวข้อง มิใช่หน้าที่ของสำนักงานแต่เพียง
หน่วยเดียวสำนักงานเป็นเพียงผู้ประสานงาน ดังนั้นในระยะแรกที่จัดตั้งสำนักงานขึ้นมา
จึงเห็นสมควรที่จะให้เป็นสำนักงานระดับกองในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ไปก่อน

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๖ คณะกรรมการ
ตัดออก หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๒๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การ
จัดสรรสัดส่วนภาคีและอากร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : หัวข้อกรมการนัดหนึ่ง การแก้ไขข้ออ้างจากคำว่า
“ให้” ไปเป็น “อาจ” จะทำให้เกิดปัญหาว่า ใครจะเป็นคนกำหนดให้เทศบาลเหล่านี้มี
รายได้อะไรบ้าง ของเดิมเขากำหนดเลยว่า ผู้กำนันเหล่านี้จะตกไปเป็นของท้องถิ่นทั้งหมด
ที่นี่ถ้าเราแก้ข้ออ้างตรงนั้นจะเปลี่ยนไปหรือเปล่า

LIRT

นายสุวัฒน์ ตันประวัตติ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม สุวัฒน์ ตันประวัตติ กรรมการครับ รายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและเงินรายได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ นี้มีกฎหมายเฉพาะของแต่ละภาษีอากรและรายได้บัญญัติไว้แล้ว ยกตัวอย่างเช่น ภาษีโรงเรียนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรียนและที่ดินก็มีบัญญัติเอาไว้เป็นรายได้ของเทศบาลหรือท้องถิ่นที่มีพื้นที่มีการจัดเก็บรายได้ในพื้นที่ ดังนั้นการกำหนดว่า เทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้นี้ก็สามรถปฏิบัติได้

ประธานวุฒิสภา : มีกฎหมายจำนวนมากที่อ้างถึงในนี้ เขาไม่ได้บอกให้เป็นรายได้ของท้องถิ่นหรือออก อย่างเช่น ค่าธรรมเนียมสนามบิน เป็นต้น ไม่มีที่ไหนบอกไว้เป็นของท้องถิ่น รวมทั้งกฎหมายอื่น ๆ อีกหลายฉบับ ซึ่งเราเพิ่งเริ่มคิดจะให้เขา อย่างเช่น ค่าธรรมเนียมการโอนที่ดิน ความจริงที่เขาเขียนกำหนดว่า “ให้” แปลว่า ถ้าที่ใดในพื้นที่ใดขององค์กรท้องถิ่นมีรายได้เหล่านี้ก็จะตกไปเป็นของท้องถิ่นเป็นการสร้างฐานอำนาจขึ้นมา ถ้าไปเปลี่ยนคำว่า “ให้” เป็น “อาจ” จะเกิดปัญหาได้ เชิญคุณอัครศรีครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ คือในแนวความคิดเดิมของร่างที่ผ่านจากสภาผู้แทนราชมานั้นเป็นไปอย่างที่ท่านประธานฯ กรุณาชี้แจง ก็ต้องการกำหนดให้แต่ละท้องถิ่นนั้นได้ก้ำยตามเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ทันทีโดยกฎหมายนี้ ส่วนกรณีไหนที่ท้องถิ่นนั้นไม่มี เช่น กรุงเทพฯ อาจจะไม่มีเรื่องร้องคนงานแอ่งก็ไม่มีเรื่องการจัดเก็บ ก็จะเว้นไป แต่หมายความว่าจะต้องไม่มีใครที่จะกำหนดคือว่าเขาจะได้อะไรบ้าง แต่ในชั้นกรรมาธิการของวุฒิสภานั้นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องทั้งหมดที่กำหนดให้มันเป็นการกำหนดให้กับขอบเขตขององค์กรปกครองท้องถิ่น ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะเรียกเก็บหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของแต่ละท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม สุดท้ายแต่ที่ประชุมจะพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : คิดดีแล้ว เชิญประธานคณะกรรมาธิการ ครับ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ก็อันที่จริงเราที่พูดกันเรื่องนี้มามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องภาษีนี้มีหลายกฎหมายซึ่งบางครั้งองค์กรส่วนท้องถิ่นเขาก็ไม่ออกข้อบัญญัติดำเนินการ บางอย่างเขาก็ออก หรือออกก็ไม่ครบตามจำนวนที่เราได้บอกไว้ เพราะฉะนั้นก็คิดว่า ถ้าบอกทำให้ไปนี่ก็หมายความว่า ทุกแห่งจะได้หมดทุกอย่าง ก็คือทำให้มีอยู่หลายฉบับกฎหมายที่เกี่ยวกับเทศบาลก็ดี ของเดิมก็ดี เขาก็ใช้คำว่า "อาจ" อาจจะมีก็หมายความว่า เขาสามารถจะดำเนินการในส่วนของเขาได้ แต่บางอันเขาอาจจะระงับไว้ก่อน ก็เลยคิดว่า น่าจะตัด "ให้" ออก

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข หมวด ๔ แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล "ไม่มีกรแก้ไข มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๑๘ "ไม่มีกรแก้ไข มาตรา ๔๐
คณะกรรมการการคัดเลือก

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณไพฑูย์ศรี

นายไพฑูย์ วัฒนศิริธรรม : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม ไพฑูย์ วัฒนศิริธรรม ขออนุญาตอภิปรายเรื่องมาตรา ๔๐ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
มาตรา ๑๕ ที่เมื่อสักครู่นี้กระผมตั้งใจจะอภิปราย แต่ยังไม่ทัน คิดว่าเป็นเรื่องเกี่ยวเนื่องกัน
และก็คงจะเป็นประเด็นที่ว่า หน่วยงานที่จะเกิดใหม่นี้มีความสำคัญเพียงใด กระผมขอ
อนุญาตมีความเห็นขัดแย้งกับที่ท่านกรรมาธิการเสนอว่า งานนี้ระยะแรกอาจจะไม่มี
อะไรมาก ตรงกันข้ามงานนี้ระยะแรกน่าจะสำคัญมาก เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ
ของระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ฉะนั้นกำลังคนที่ต้องการอาจจะไม่ต้องกรมาก
แต่ต้องการกำลังคนที่ม่หลัง มีความสามารถ มีบารมี และมีความชำนาญในการที่จะถือคู
ให้คณะกรรมการได้ทำหน้าที่ให้เต็มที่ เพื่อจะทำให้การกำหนดแผนและการดำเนินการ
เพื่อกระจายอำนาจปกครองไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นเกิดขึ้นได้จริง ฉะนั้นคิดว่า
มาตรา ๔๐ กับมาตรา ๑๕ เป็นเรื่องเกี่ยวพันกัน ยังอยากจะให้พิจารณาทบทวนว่า
สมควรจะคงมาตรา ๔๐ ไว้ แล้วมาตรา ๑๕ นั้นยังคงเป็นเรื่องที่ให้หน่วยงานนั้นมีฐานะ
เทียบเท่ากรม แต่ว่าจำนวนคนนั้นอาจจะไม่ต้องมาก ขอเรียนอภิปรายเชิงหารือด้วย
นครับว่า ยังอยู่ในวิสัยที่จะพิจารณาได้อย่างไรหรือไม่

ประธานวุฒิสภา : คือถ้าที่ประชุมเห็นว่า ไม่ควรตัดมาตรา ๔๐ ออก เราก็ต้องย้อนกลับไปแก้มาตรา ๑๕ อยู่ดี ก็จะกลายเป็นข้อความที่ขัดหรือแย้งกันขึ้นมา เพราะฉะนั้นก็อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ ถ้าคุณไพบูลย์ยังตั้งใจที่จะให้มีมาตรา ๔๐ เชิญ

นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม : ถ้าอย่างนั้นผมขอเรียนเสนอว่า ขอให้คงมาตรา ๔๐ แล้วที่ปรับมาตรา ๑๕ ให้สอดคล้องกัน อย่างน้อยก็จะได้บันทึกไว้ว่า มีความเห็นที่ยังอยากจะเห็นหน่วยงานที่มีกำลังความสามารถสูง แม้จะอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีก็คงจะไม่เป็นอะไร ขอเรียนถามเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งว่า ข้อความที่เขียนในมาตรา ๑๕ สมมุติว่าคณะกรรมการหรือคณะรัฐมนตรีอยากจะตั้งให้เทียบเท่ากรม ทำได้ไหมครับ ที่เขียนไว้ตามที่แก้ไข

ประธานวุฒิสภา : คงต้องไปออกเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ทำได้โดยตัวของมันเอง โดยตัวของมันเองไม่มีอะไรห้าม แต่ว่าการจัดตั้งหน่วยงานในระดับกรมตั้งเป็นนิติบุคคล ถ้าไม่ได้สร้างไว้โดยกฎหมายนี้ ก็ต้องไปสร้างโดยกฎหมายอีกฉบับหนึ่งก็ทำได้ เชิญกรรมการ

นายอารี วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา เราก็ได้พิจารณาในส่วนนี้มาก แล้วก็เห็นว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ งานในระยะต้นเป็นเรื่องของการปรับปรุงระบบและขั้นตอน เพราะฉะนั้นหน้าที่หลัก ๆ ของการประชุมของคณะกรรมการ ส่วนในรายละเอียดทางธุรการนั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องเอาไปพิจารณา เพราะในส่วนนี้ทางรัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายเสนอให้อยู่ในสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เพราะเห็นว่างานในระยะต้นคงจะไม่มากเท่าไร แต่ในขณะที่เดียวกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องของฐานของกรม โดยปกติแล้วถ้ารัฐบาลจะเสนอหรือสภาผู้แทนราษฎรเสนอจะต้องมีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตามมาด้วย แต่อันนี้ไม่ได้มี เพราะฉะนั้นเราก็พิจารณาและชี้แจงในกรรมาธิการ ชี้แจงกับเจ้าหน้าที่ไปว่า ในกรณีที่จะเป็นจะต้องจัดตั้งกรมเพราะมีภาระงานเพิ่มมากขึ้นก็ให้สามารถจะกระทำได้ เหมือนคณะกรรมการผู้วิโรภาก็ทำในลักษณะเดียวกัน ก็ไปออกกฎหมายดำเนินการให้ใ้ไม่มีลักษณะเป็นกรม เพราะฉะนั้นก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร

ประธานวุฒิสภา : ท่านไพบูลย์ยังตั้งใจอีกไหมครับ

นายไพฑูย์ วัฒนศิริธรรม : ถ้าไม่มีท่านผู้อื่นติดใจ กระผมก็
ไม่ติดใจครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิท

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
กรรมาธิการใน ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ คือว่า ถ้าเราไม่เกลียดอัตรากำลังข้าราชการไปให้กับหน่วยงาน
ที่ตั้งใหม่ หน่วยงานที่ตั้งใหม่จะใช้เจ้าหน้าที่จากส่วนไหน อย่างไร

ประการที่ ๒ งบประมาณที่จะใช้สำหรับหน่วยงานที่ตั้งใหม่ ซึ่งเราคงจะ
ทราบดีว่า ทั้งข้าราชการและงบประมาณก็คงเตรียมไว้อยู่ในกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเด็นตรงนี้ไม่ทราบว่า งบประมาณปี ๒๕๕๓ ที่ตั้งไปได้
รองรับ สำหรับการที่จะให้องค์กรใหม่ที่ตั้งขึ้นมา มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการใช้จ่าย
หรือไม่ อย่างไร อันนี้กระผมคิดว่า เป็นข้อมูลประกอบในการที่เราจะให้องค์กรที่ตั้งขึ้นใหม่
สามารถดำเนินการไปได้

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

- ๗/๑

นายสุวัฒน์ ตันประวัตติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุวัฒน์ ตันประวัตติ ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมาธิการนั้นพิจารณาเห็นว่า ในมาตรา ๔๐ ที่กำหนดไว้ให้คณะรัฐมนตรีเกลี้ยอัตรากำตั้งนั้น เนื่องจากว่า การบริหารงานบุคคลของรัฐบาลนั้น รัฐบาลมีอำนาจอยู่แล้วโดยไม่ต้องบัญญัติไว้โดยเฉพาะในกฎหมายนี้ สามารถที่จะพิจารณาเกลี้ยอัตรากำตั้งจากหน่วยงานต่าง ๆ ไปเพิ่มได้โดยไม่ต้องบัญญัติไว้

ประการที่ ๒ เรื่องที่สอบถามว่า ได้มีการจัดตั้งงบประมาณในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ไว้ที่กระทรวงมหาดไทยสำหรับงานนี้หรือไม่ ขอเรียนว่า ทางกระทรวงมหาดไทยมิได้ตั้งงบประมาณเพื่อการนี้ไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ดิใจ เชิญครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา เมื่อเป็นอย่างนี้ก็เป็นประเด็นที่จะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานให้ดำเนินการตามกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมขอเสนอให้มีการพิจารณาในที่ประชุมสำหรับในกรณีนี้ คือกระผมเห็นว่าไม่ควรจะตัดในมาตรานี้่ออกครับ

ประธานวุฒิสภา : เขามองกลางอยู่ ไม่ได้เขาก็ใช้ได้ ถ้าคุณโกวิทจะเสนอ ยังไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๔๐ ผมก็จะขอให้ที่ประชุมลงคะแนนนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรตัดออกตามที่คณะกรรมาธิการได้ตัดออก กรุณาลงคะแนนว่า เห็นชอบด้วย ถ้าเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมให้ลงคะแนนว่า ไม่เห็นชอบด้วย (ถ้าตัดออก เห็นชอบด้วย เชิญลงคะแนนได้ เรียบร้อย รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๒ คน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๑๑๒ คน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คน เป็นอันเป็นไปตามที่กรรมาธิการเสนอ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขข้อใด ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมาธิการหรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ เรียบร้อย รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : มีสมาชิกฯ เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์

๒๒

ว. ๑๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๗/๒

คณะกรรมการมีข้อสังเกตที่รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ

ต่อไป ๕.๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกันนี้พิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแก้รายงาน

ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. วุฒิสภา ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
โดยประชาชนวุฒิสภาได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ในวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒ นั้น ในการนี้
คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. โดยมีรายละเอียดดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๑. หน้า - ๒ - มาตรา ๔

คณะกรรมการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความในมาตรา ๔ โดยให้ใช้ความเป็นดังนี้
“มาตรา ๔ ให้ผู้ตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

๒. หน้า - ๒๑ - มาตรา ๓๖

คณะกรรมการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความในมาตรา ๓๖ โดยให้ใช้ความเป็นดังนี้
“มาตรา ๓๖ ในกรณีนี้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
เห็นว่าการกำหนดมาตรฐานทั่วไปของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นขัดแย้งกับ
มาตรฐานกลางหรือแนวทางตามมาตรา ๓๕ หรือมีปัญหาข้อโต้แย้งในการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหาร
งานบุคคลระหว่างคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการกลางข้าราชการ
หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ
แต่งตั้งให้คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการ
หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรฐานกลางได้ และถ้ามิได้
มีการดำเนินการในเวลาดังกล่าวหรือการดำเนินการของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงาน
ส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
ต่อการบริหารเป็นส่วนรวมหรือไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการ
มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งระงับการใช้หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลนั้นได้”

(โปรดพลิก)

LIRT

๓. หน้า - ๒๔ - มาตรา ๔๒ ทวิ วรรคสาม

คณะกรรมการวิสามัญ ขอแก้ไขความในมาตรา ๔๒ ทวิ วรรคสาม โดยให้ใช้ความ
เป็นดังนี้

“ให้กรรมการตามวรรคหนึ่ง เลือกกรรมการผู้หนึ่งเป็นประธานกรรมการ เพื่อทำหน้าที่
ไปพ้องก่อนจะจะมีกรรมการตามมาตรา ๓๒ (๕)”

กองการมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.

วุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
Legislative Institute of the Republic of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นการพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/ว ๑๘๔

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ยกร่างเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (ถนัดรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	๒. นายชูวงศ์ นายะบุตร
๒. นายถวิล ไพรสณฑ์	๔. นายถาวร เสนเนียม
๕. นางกัญญาวดี เมฆสุวรรณ	๖. นายมนตรี เศรษฐบุตร
๗. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะโนนันท์	๘. นายนิพนธ์ วิเศษชูยุทธศาสตร์
๙. นายพรช ยูติธรรมดำรง	๑๐. นายพินิต อารยะศิริ
๑๑. นายไพฑูรย์ ช่างเรียน	๑๒. นายไพศาล กุศลชัยสิทธิ์
๑๓. นายวรรณไว พัทโชนัย	๑๔. นายวัลลภ ตั้งคณาภิรักษ์
๑๕. นายวิจิตร ณ ระนอง	๑๖. นายศิริ เทวถิ่นสมุทรย์
๑๗. นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์	๑๘. นายสาโรช คัชมาตย์
๑๙. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์	๒๐. นายสุชน ชาลีเครือ
๒๑. นายสุวรรณ ปัญญาภาส	๒๒. นายสุวัฒน์ ต้นประชาติ
๒๓. นายเสรี สุขสถาพร	๒๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๒๕. นายอมร จันทรสุมบรณ์	๒๖. นายวิบูลย์ ชวงมโน
๒๗. นายอัษฎา จารุจินดา	๒๘. นายอรรักษ์ วงศ์อารยะ
๒๙. นายอภิสิทธิ์ พิทักษ์คุ้มพล	

อึ้ง พลเอก สิทธิ จิรโรจน์ ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการวิสามัญฯ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษ อีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘

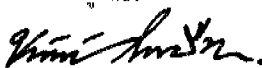
บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อารีย์ วงศ์อารยะ
(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นายขวัญชัย ไตรยี่พีชเน)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๓, ๒๕๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๓

ประไพ พิมพ์

จุฑามาศ/ต้นพงศ์ ทาน

LIRT

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน (ตามข้อบัญญัติฯ) นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อมีร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันหลังส่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาแห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษ อีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๔ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายอารีย์ วงศ์อารยะ	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายถวิล ไพรสณฑ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายศิริ เกวลินสฤษดิ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายสาโรช ศัชมาตย์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๕ นายอัมพร จารุจินดา	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นายขวัญชัย ไตรรย์พิชน์ หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงมหาดไทย

๑. นายพันธุชัย วัฒนชัย

ผู้ช่วยเลขาธิการกองราชการส่วนตำบล

กรมการปกครอง

ผู้อำนวยการส่วนการบริหารงานบุคคล

กรมการปกครอง

๙. ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕1 ไม่มีส่วนอื่นเสนอคำแปรญัตติ

๙. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำแปรารก	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
หมวด ๑ การบริหารงานบุคคล ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข

(๓)

มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ การบริหารงานบุคคล ในเทศบาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	คณะกรรมการมีมติงดออก
มาตรา ๒๕	มีการแก้ไข

(๕)

หมวด ๓ การบริหารงานบุคคล ในองค์การบริหารส่วนตำบล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	คณะกรรมการการเลือกตั้ง
มาตรา ๒๘	มีการแก้ไข
หมวด ๔ การบริหารงานบุคคล ในกรุงเทพมหานคร	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๕ การบริหารงานบุคคล ในท้องถิ่นอื่นๆ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	มีการแก้ไข
หมวด ๖ การบริหารงานบุคคล ในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๗ คณะกรรมการกลาง การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	มีการแก้ไข

LIRT

(๕)

<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๗	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	คณะกรรมการธิการตัดออก
บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๒ ทวิ	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖	คณะกรรมการธิการตัดออก

(๖)

๖. คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้รับการแก้ไข
เพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสาโรช คัชมาตย์)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พนักงานเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นเงินเดือนของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ ให้**ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย**รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๕ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน
- (๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจำนวนสามคนจากส่วนราชการในจังหวัดนั้น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้
- (๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสี่คน ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบอบราชการ ด้านการบริหารและภาวะจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และให้บุคคลทั้งสิบสองคนดังกล่าวร่วมที่ประชุมเพื่อคัดเลือกกันเอง **สหประชาชาติ** ให้เหลือสี่คน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๔) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ

หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็น **ข้าราชการสหประชาชาติ** ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๗) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง

บุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตจังหวัดนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้

ถ้ากรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการ **ซึ่งมีผู้แทนข้าราชการสหประชาชาติหรือผู้ทรงคุณวุฒิ** แทนตำแหน่งที่ว่างโดยเร็วตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในมาตรา ๕ และให้กรรมการซึ่งได้รับการคัดเลือกมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

LIART

ในระหว่างที่ยังมิได้คัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสองและยังมีกรรมการเหลืออยู่เกินกึ่งหนึ่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ~~๕~~ที่พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ หรือพ้นจากการเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖
- (๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้หนึ่งไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายได้

LIRT

มาตรา ๑๒ ค่าตอบแทนของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและคณะอนุกรรมการสหภาพสหกิจให้ได้รับพิเศษให้ เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

การกำหนดระเบียบค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงปริมาณงาน รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง และสามารถปรับลดหรือเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสมของปริมาณงานและสภาพทางการเงินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่มีความจำเป็นเฉพาะสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

(๒) กำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่ง ~~โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย~~ ยึดรวเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น สำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

~~(๓) กำหนดอัตราเงินเดือนและวิธีช่วยเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย~~

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

(๕) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๖) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

การดำเนินการตาม (๑) ถึง (๕) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๑๔ การกำหนดหลักเกณฑ์และการดำเนินการเกี่ยวกับบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจกำหนดให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งนั้น แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดตามมาตรา ๑๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดตามมาตรา ๑๓ ให้ประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น และจัดส่งสำเนาให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบ

มาตรา ๑๕ การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่สำหรับการออกคำสั่งแต่งตั้งและการให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

อำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบหมายให้ผู้มีบังคับบัญชาข้าราชการในตำแหน่งใดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งนั้นเป็นผู้ใช้อำนาจแทนนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

มาตรา ๑๖ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งเป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ให้มีคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงาน กอธบชก. อธิบดีกรมบัญชีกลาง และอธิบดีกรมการปกครอง

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสามคน และปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสามคน

LIART

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้าน การบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อ บุคคลจำนวนเก้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และให้บุคคลทั้งสิบแปดคน ตั้งรับฟังข้อพิพาทประชุมเพื่อคัดเลือกันเอง ~~สหประชาชาติ~~ ให้เหลือหกคน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดหรือปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งข้าราชการในกรมการปกครองคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีเป็นเลขานุการคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรรมการ ~~ผู้เป็น~~ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งคัดเลือกจากปลัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ นำความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกผู้แทนข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดและผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ วรรคสาม

(๒) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๓) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง

(๔) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ ตอบแทนอื่น

(๕) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือก การบรรจุและ แต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือน

LIRT

- (๖) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ**คชพหุ**นิติวินัยและการรักษา**วินัย** **ผลิตภัณฑ์**
พหุคชพหุ และการดำเนินการ**คชพหุ**ทางวินัย
- (๗) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ
- (๘) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการ
ร้องทุกข์
- (๙) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหาร
และการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๑๐) ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการข้าราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด
- (๑๑) กำกับดูแล แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด
- (๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพ
ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นส่วนรวม การกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการโดน
หรือการรับโอนตามวรรคหนึ่ง (๕) คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องกำหนด
หลักเกณฑ์ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งมีโอกาสโอนไปปฏิบัติหน้าที่ในระหว่าง
องค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกันได้

มาตรา ๑๘ การกำหนดมาตรฐานทั่วไปตามมาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดให้เหมาะสมกับลักษณะการบริหารและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการมาตรฐาน
การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนดตามมาตรา ๓๕ (๑)

มาตรา ๑๙ เมื่อคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้กำหนด
มาตรฐานทั่วไปแล้ว ให้ใช้เป็นหลักเกณฑ์กลางสำหรับคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
แต่ละแห่งนำไปกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๑๓

ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งใดกำหนดหลักเกณฑ์
การบริหารงานบุคคลหรือมีมติใดๆ ขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดแจ้งให้**คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด**แห่งนั้นดำเนินการแก้ไข

ให้ถูกต้อง ถ้าคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการแก้ไขภายในเวลา
อันสมควร หรือการดำเนินการของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเกิดความเสียหาย
อย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งระงับการใช้
หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลหรือเพิกถอนมตินั้นได้

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำบัญชี
อัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในแต่ละระดับให้เป็น
มาตรฐานเดียวกัน

หมวดที่หก หน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจ
๑. ให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดโดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามหน้าที่ของตน
๒. ให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดโดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามหน้าที่ของตน
๓. ให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดโดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามหน้าที่ของตน
๔. ให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดโดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามหน้าที่ของตน

มาตรา ๒๑ คำตอบแทนคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและ
คณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลสำหรับ
ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้กำหนดมาตรฐานทั่วไป หลักเกณฑ์
หรือวิธีปฏิบัติให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติงานของลูกจ้างในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๒
การบริหารงานบุคคลในเทศบาล

มาตรา ๒๓ เทศบาลที่อยู่ในเขตจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลร่วมกัน
คณะหนึ่งทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับเทศบาลทุกแห่งที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน

(๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจำนวนห้าคนจากส่วนราชการในจังหวัดนั้น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้

(๓) ผู้แทนเทศบาลจำนวนหกคน ดังนี้

(ก) ประธานสภาเทศบาล ซึ่งประธานสภาเทศบาลในเขตจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเอง จำนวนสองคน

(ข) นายกเทศมนตรี ซึ่งนายกเทศมนตรีในเขตจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(ค) ผู้แทนพนักงานเทศบาล ซึ่งปลัดเทศบาลในเขตจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลของเทศบาล

ในการคัดเลือกประธานสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี และผู้แทนพนักงานเทศบาล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือก ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และให้บุคคลทั้งสิบแปดคนดังกล่าวร่วมประชุมเพื่อคัดเลือกกันเอง ~~สิบสอง~~ ~~สิบห้า~~ ให้เหลือหกคน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลคนหนึ่งในจังหวัดเป็นเลขาธิการคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนพนักงานเทศบาลและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

LIART

มาตรา ๒๕ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของแต่ละแห่ง เป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ให้มีคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานปรมาณู สัมปตัญญู ช็อกกลาง และอธิบดีกรมการปกครอง

(๓) ผู้แทนเทศบาลจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากนายกเทศมนตรีจำนวนสามคน และปลัดเทศบาลจำนวนสามคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลของเทศบาล

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนเก้าคน และให้บุคคลทั้งสิบแปดคน ดังกล่าวประชุมเพื่อคัดเลือกกันเอง **สหรัฐสภา** ให้เหลือหกคน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนเทศบาลและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกนายกเทศมนตรีหรือ ปลัดเทศบาลแล้วแต่กรณี เป็นผู้แทนเทศบาล

ให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งข้าราชการในกรมการปกครองคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีเป็นเลขาธิการคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

กรรมการที่ **ให้**ผู้แทนเทศบาลซึ่งคัดเลือกจากปลัดเทศบาลและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และสามารถได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้ในวาระในมาตรา ๖ วาระหนึ่ง มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๒๖ องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเขตจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลร่วมกับคณะหนึ่ง ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายเป็นประธาน

(๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่ตั้งที่ว่าการส่วนตำบล ผู้ว่าราชการจังหวัด นั้น จำนวนหนึ่งแปดคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนเก้าคน ดังนี้

(ก) ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวน สี่ สามคน

(ข) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวน สี่ สามคน

(ค) ผู้แทนพนักงานส่วนตำบลซึ่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวน สี่ สามคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกเก้าคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวน ห้า ห้าคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวน ห้า ห้าคน และให้บุคคลทั้ง สิบ สิบสามสิบคนดังกล่าว ร่วม ที่ ประชุม เพื่อคัดเลือกกันเอง สาม คน ให้เหลือเก้าคน

วิธีการคัดเลือกผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลกำหนด

ให้ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่จัดให้มีการคัดเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้พ้นจากคดีผู้ว่าราชการจังหวัดคนเดิมตั้งข้าราชการท้องถิ่นงานส่วนตำบลคนหนึ่งใน
ตำแหน่งจังหวัดเป็นเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

กรรมการซึ่งเป็นประธานศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานีงานส่วนตำบล และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งซ้ำได้ และให้เิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗
มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๕
มาใช้บังคับเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การ
ให้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ทบไประधानกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

หมวด ๒๑๖ โทษทัณฑ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่ง
หมวด ๒๑๖ โทษทัณฑ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่ง
หมวด ๒๑๖ โทษทัณฑ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่ง
หมวด ๒๑๖ โทษทัณฑ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่ง
หมวด ๒๑๖ โทษทัณฑ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่ง

(๑๖) ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์

(๑๖) ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์

(๑๖) ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์

(๑๖) ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์

(๑๖) ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์

(๑๖) ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่พ้นจากตำแหน่งได้มีโทษทัณฑ์

วิธีการคัดเลือกผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เป็นผู้แทนองค์การบริหาร ส่วนตำบล

ให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งข้าราชการในกรมการปกครองคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีเป็นเลขาธิการคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

กรรมการที่ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งคัดเลือกจากปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบล และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ บรรคหนึ่ง มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับกฎปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

การบริหารงานบุคคลในกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๕ การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

หมวด ๕

การบริหารงานบุคคลในเมืองพัทยา

มาตรา ๓๐ เมืองพัทยาให้มีคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยาคณะหนึ่งทำหน้าที่กำหนด หลักเกณฑ์และดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเมืองพัทยา ประกอบด้วย

LIRT

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีเป็นประธาน

(๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดชลบุรีจำนวนสามคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้

(๓) ผู้แทนเมืองพัทยาจำนวนสี่คน ประกอบด้วย นายกเมืองพัทยา สมาชิกสภาเมืองพัทยาซึ่งสมาชิกสภาพัทยาคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน ปลัดเมืองพัทยา และผู้แทนพนักงานเมืองพัทยาซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลของเมืองพัทยา

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และกรรมการตาม (๓) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนหกคน และให้บุคคลทั้งสิบสองคนตั้งกล่าวด้วยตัวประขุมเพื่อยัดเลือกกันเอง สุจริตดีทุกคน ให้เหลือสี่คน

วิธีในการคัดเลือกผู้แทนพนักงานเมืองพัทยาและผู้ทรงคุณวุฒิให้นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกพนักงานเมืองพัทยาเป็นผู้แทนพนักงานเมืองพัทยา

ให้ปลัดเมืองพัทยาเป็นเลขานุการคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนพนักงานเมืองพัทยาและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยาด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา หรือนายกเมืองพัทยา แล้วแต่กรณี

การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา ให้มีอำนาจกำหนดให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมของเมืองพัทยาและจะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

LIART

ในการคัดเลือกกรรมการตาม (๔) ซึ่งมีผู้ในหมวดละพรรคละพวกสองหรือมากกว่าหรือหนึ่งหรือสองส่วนที่สมัคร หรือสองหรือมากกว่าหรือหนึ่งหรือสองส่วนที่สมัครตั้งแต่สองครั้งติดต่อกันให้คัดเลือกจากกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของคณะกรรมการนั้น

ให้คสช.หรือหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ในการคัดเลือกประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ให้กรรมการตามมาตรา ๓๒ (๒) (๓) และ (๔) เสนอรายชื่อบุคคลจำนวนฝ่ายละสามคน และให้บุคคลซึ่งเก้านคนดังกล่าววฟพทประชุมเพื่อคัดเลือกกันเอง โดยให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก บุคคลที่จะได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานทางวิชาการหรือมีความรู้เป็นที่ยอมรับ และไม่ได้เป็นกรรมการของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการของคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับด้วย

ให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในกรณีที่ไ้รายชื่อบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๔ ให้ประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละหกปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายกรัฐมนตรี
- (๓) นายกรัฐมนตรีสั่งให้ออก โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่
- (๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง

- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ได้รับความคุ้มครองโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระบบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะในเรื่องการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมตลอดถึงการกำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมแก่รายได้และการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

(๒) กำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม มาตรา ๒๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๕ วรรคสาม

(๔) ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ หรือวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๕) ให้คำปรึกษา คำแนะนำและพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ประสานงานกับคณะรัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่างๆ คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่น

การกำหนดมาตรฐานกลางตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๑๑ ด้วย

LIRT

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่เกิดกรณีการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเห็นว่าการกำหนดมาตรฐานทั่วไปของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นขัดแย้งกับมาตรฐานกลางหรือแนวทางตามมาตรา ๓๕ หรือมีปัญหาข้อโต้แย้งในการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลระหว่างคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรฐานกลางได้ และถ้ามิได้มีการดำเนินการในเวลาดังกล่าวหรือการดำเนินการของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการบริหารเป็นส่วนรวมหรือไม่เป็นกรรมแก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งระงับการใช้หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลนั้นได้

มาตรา ๓๗ ในการจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และเงินค่าจ้างของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และลูกจ้าง ที่นำมาจากเงินรายได้ที่ไม่มีงบประมาณและเงินกู้หรือเงินอื่นใดนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่าร้อยละสี่สิบของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้

มาตรา ๓๘ ให้มีจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เป็นส่วนราชการที่ขึ้นต่อสำนักงาน คณะรัฐมนตรี ซึ่งไม่สังกัดตึกตึกปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รับผิดชอบงานในราชการของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
(๒) ศึกษาวิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๓) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการบริหารงานบุคคลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

LIART

(๕) จัดประชุม สัมมนา ฝึกอบรม รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ
การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๖) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ผลิตงาน และอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่
และในการดำเนินงานของคณะกรรมการการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและสำนักงาน
คณะกรรมการการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๗) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
มอบหมาย

มาตรา ๓๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
มีหน้าที่และอำนาจในลักษณะที่คณะกรรมการการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กำหนดไว้ในที่ตั้งต่อไปนี้

(๑) มีที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย

(๒) มีที่ตั้งในเขตเมืองหลวงหรือเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย

(๓) มีที่ตั้งในเขตเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย

(๔) มีที่ตั้งในเขตเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย

(๕) มีที่ตั้งในเขตเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย

(๖) มีที่ตั้งในเขตเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย

(๗) มีที่ตั้งในเขตเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ผู้ใดเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานเมืองพัทยา อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง และสิทธิและประโยชน์เช่นเดิม

มาตรา ๔๑ ผู้ใดเป็นลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมืองพัทยา อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยได้รับค่าจ้าง และสิทธิและประโยชน์เช่นเดิม

มาตรา ๔๒ ให้ดำเนินการจัดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจนกว่าจะมีคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานกลาง มาตรฐานทั่วไป หลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานเมืองพัทยา ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ ทวิ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่จะมีกรรมการตามมาตรา ๓๒ (๔) ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๓๒ (๒) และ (๓) เพื่อทำหน้าที่เท่าที่จำเป็น

LIART

๒๓

ว. ๑๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๑/๓

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการครับ

นายอริย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน

ประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ได้ลงมติเห็นชอบ

ด้วยกฤษฎีกาแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ

พิจารณา

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๔๖ มาตรา

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกฯ เสนอคำแปรญัตติ

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติมดังนี้ แก้ไขมาตราต่าง ๆ

รวม ๒๕ มาตรา คณะกรรมการวิสามัญตัดออก ๔ มาตรา คณะกรรมการวิสามัญ

เพิ่มขึ้นใหม่อีก ๑ มาตรา การที่คณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ

ดังกล่าวก็เพื่อให้มีความสมบูรณ์และชัดเจน และมีกรแก้ไขหลักการสำคัญเกี่ยวกับ

คณะกรรมการพนักงานเทศบาล และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล กล่าวคือ ใน

มาตรา ๒๔ กำหนดว่า “เทศบาลใดมีพนักงานเทศบาลจำนวนตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปจะมี

คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแยกต่างหากจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลในจังหวัด

นั้นก็ได้” มาตรา ๒๑ ที่กำหนดว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีพนักงานส่วนตำบล

จำนวนตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไปจะมีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแยกต่างหากจาก

คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้นก็ได้”

- ๘/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาแล้วมีมติให้ตัดออกทั้ง ๒ มาตรา โดยเห็นว่า ในแต่ละเขตจังหวัดควรมีคณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เพียงคณะเดียวของแต่ละองค์กร เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามมาตรฐานกลางและแนวทางปฏิบัติเดียวกันตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือที่เรียก ก.ถ. ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนด สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ให้สมาชิกทุกท่านได้ทราบแล้ว จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ

นายहित ไชยศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข หมวด ๑ การบริหารงานบุคคลในองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การบริหารงานบุคคลในเทศบาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ คณะกรรมการการตัดออก มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเรียนถามที่คณะกรรมการในส่วนเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล คือทั้งเทศบาลนคร ผมเข้าใจว่ามีหลายระดับ มีเทศบาลตำบล มีเทศบาลเมือง เทศบาลนคร แต่อยู่ในกฎเกณฑ์ที่เรากำหนดไว้จะมีกำหนดจำนวนอะไรให้แตกต่างกันด้วยหรือเปล่าครับ เพราะถ้า ตั้งแต่มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ กำหนดจำนวนผู้แทนต่าง ๆ เอาไว้เท่ากัน คือผู้แทนเทศบาล ๖ คน

แต่ไม่ได้มีการกระจายว่า อยู่ตามส่วนของเทศบาลกลุ่มไหน อาจจะเป็นไปได้ว่า ผู้แทนเทศบาลอาจจะมาจากเทศบาลระดับเล็ก ๆ เพราะว่ามีจำนวนมาก แต่เทศบาลใหญ่ ๆ จะไม่มีโอกาสมาเป็นตัวแทนในการบริหารงานบุคคลชุดนี้ ทางคณะกรรมการได้มองปัญหานี้หรือไม่ครับ ได้เตรียมทางแก้ไขอย่างไรบ้างครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาครับ อันที่จริงเราได้พิจารณาข้อนี้เหมือนกันครับ เพราะว่า ในส่วนของเทศบาลนั้น ได้แยกชั้นของเทศบาลออกเป็นตำบล เมือง และกิ่งนคร แต่ในกรณีการจัดตั้งคณะกรรมการชุดนี้ คณะกรรมการเขาไปพิจารณาเลือกของตัวเอง เราไม่ได้กำหนดเขาจะต้องไปเลือกของเขาเองมาให้ได้ ๖ คน เพราะฉะนั้นในกรณีเลือกก็ขึ้นอยู่กับความสำคัญของแต่ละบุคคลที่จะได้รับการคัดเลือก เพราะฉะนั้นปัญหานี้ส่วนนี้จึงเป็นเรื่องของเขา เพราะว่าในมาตรฐานที่เขาจะต้องไปดำเนินการกันเองครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : หมวด ๓ การบริหาร

งานบุคคลในองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข หมวด ๔ การบริหารงานบุคคลในกรุงเทพมหานคร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การบริหารงานบุคคลในเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข -----

๒๖

ว. ๑๖ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

orsa ๕/๑

หมวด ๖ การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔
ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยว ๆ เชิญกรรมการ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพครับ สำหรับมาตรา ๓๔ เนื่องจากพวกเราได้แก้ไขในเรื่องการรักษาการตาม

พระราชบัญญัตินี้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะในมาตรา ๓๓ ในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับชื่อของนายกรัฐมนตรีใน ๔ จุดด้วยกันนะครับ ก็ขอให้เป็นที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย มาตรา ๓๔ ด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ความจริงในเรื่องของหน่วยงานที่ดูแลที่กระผมตั้งใจจะเรียน
ถามคณะกรรมการอยู่เหมือนกันนะครับ เพราะตั้งใจในมาตรา ๓๘ แต่บังเอิญเป็นเรื่องซึ่ง
เกี่ยวเนื่องกับมาตรา ๓๓ ด้วย กระผมจึงขออนุญาตอภิปรายถามเกี่ยวเนื่องกันไปเลยนะครับ

เพราะว่า มาตรา ๓๘ ก็ไปกำหนดจัดตั้งสำนักงานให้มีฐานะเป็นกองเหมือนกันนะครับ แต่
อยู่ภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระผมคิดว่า ถ้าให้หน่วยงานนี้
สังกัดอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยจะเกิดปัญหาการดำเนินงานขึ้นมาหรือไม่ครับ เพราะฉะนี้ ใน
กฎหมายที่เราพิจารณาไปฉบับที่แล้ว ก็พระราชบัญญัติกำหนดแผนขึ้นตอนการกระจาย
อำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
แต่ว่าเรื่องการบริหารงานบุคคลยังอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย แล้วก็อยู่สำนักงาน
ปลัดกระทรวงด้วย ซึ่งอาจจะต้องเกี่ยวข้องกับกรมการปกครอง ซึ่งดูแลเรื่องการปกครอง
ส่วนท้องถิ่น อันนี้ในขั้นตอนการบริหารต่าง ๆ จะมีความขัดแย้งหรือมีความไม่ประสานกัน
อย่างไรเกิดขึ้นหรือไม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ

LIRT

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ อันที่จริงในการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของกระทรวง
มหาดไทยในระบบของการบริหารงานบุคคล จะเห็นว่างานทุกชนิดอยู่ในการดูแล
ดำเนินการของกรมการปกครองทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในการที่จะจัดระบบ แม้กระทั่งตัว
ประธานของคณะกรรมการเองก็เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ~~เพราะฉะนั้นงานที่~~
คงจะต้องอยู่ในกระทรวงมหาดไทย เพราะ ~~ว่า~~ รายละเอียดต่าง ๆ อยู่ที่นี่ ปัญหาคือความ
เป็นอิสระ เราจะเห็นว่า ก. ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในระดับจังหวัด จะเห็นว่า ก. ของจังหวัดเขามีความ
เป็นอิสระอย่างพร้อมเพรียง เพราะว่า ไปทำอะไร ก. กลาง คือ ก. ที่อยู่ในกระทรวงทำอะไร
ไม่ได้ ยกเว้นจะกำหนดแต่เพียงมาตรฐานให้เท่านั้นเอง ในส่วนของเทศบาลเขาทำอะไร
ไม่ได้ แต่เราเห็นว่า ถ้าหากว่าไปอยู่ในกรมการปกครองเดี๋ยวจะมองภาพว่า อะไร ๆ ก็ไปอยู่ใน
ในกรมการปกครอง ก็พิจารณาในส่วนนี้ด้วย ก็ย้ายให้มาอยู่สำนักงานปลัดกระทรวง ที่เป็น
อิสระหน่อย ท่านปลัดกระทรวงก็สามารถที่จะดูแลในเรื่องของส่วนต่าง ๆ ได้ แต่ทั้งนี้
ทั้งนั้นไม่มีอำนาจที่จะไปก้าวเข้าไปในส่วนที่เกี่ยวข้อง ก. ในระดับจังหวัด ~~คุณ~~รับ ไม่ว่าจะ
เรื่องของการบริหารส่วนจังหวัด ไม่ว่าจะ เป็นของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วน
ตำบล เขามีอำนาจของเขาเต็มที เพราะว่า เขามีผู้แทนของพนักงานของเขาทำหน้าที่อยู่ตาม
กฎหมายรัฐธรรมนูญครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙
คณะกรรมการคัดออก บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖ คณะกรรมการคัดออก

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ผมจะ
ขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการหรือไม่
เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

๒๘

ว. ๑๖ (ส. นิตยบัญญัติ)

อรสา ๕/๓

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ให้ได้รับ ขอบคุณ

คณะกรรมการการครับ

ต่อไป ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๑๐/๑

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๕/ (ร ๑๔๐)

วุฒิสภา

ถนนอยู่ทองใน กท ๑๐๑๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญฯ
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. ร้อยโท การุณย์ เหมวนิช	๒. ร้อยตำรวจโท นัทรชัย บุญชนะนันต์
๓. นายคุณิต ศิริวรรณ	๔. นายธรรมบุญ หวังหลี
๕. พลอากาศเอก ธีรสิทธิ์ สัมภีร์ภูวนานนท์	๖. นางสาวบุญวราย ซอบไช้
๗. นายประชา มาลินนัท	๘. นายเพชร ยุติธรรมดำรง
๘. นายพาทย์วิธ วิริยะพันธุ์	๑๐. นายมนูญ เรืองฤกษ์
๑๑. นายมหิตล อินทรางกูร	๑๑. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ
๑๓. พลเอก วิวัฒนา สรรพานิช	๑๔. พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท
๑๕. พลอากาศเอก หม่อมราชวงศ์ศิริพงษ์ ทองใหญ่	๑๖. นางศุภรัตน์ ธัญญะบุวิต
๑๗. พลตำรวจโท สมควร หริกุล	๑๘. นายสมชาย พิพิธวัฒน์
๑๘. พลอากาศเอก สมศักดิ์ ภาสุวรรณ	๑๙. นายสุภม เชิดตัน
๒๑. นายสุธรรม จิตราอนุเคราะห์	๒๐. พลเรือเอก สุรวุฒิ มหารมณี
๒๓. นายอนันต์ กาญจนพาสน์	๒๑. นายอนุศักดิ์ อินทรภูวศักดิ์
๒๕. นายอัมพร จารุจินดา	

LIRT

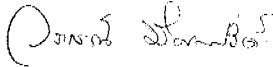
Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) มหิตล จันทรางกูร
(นายมหิตล จันทรางกูร)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววราภรณ์ มิตรารัตน์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อเท็จจริง (ภายใน ๑ วัน) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสมาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภา ได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายมหิตล จันทรางกูร	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๒ พลเรือเอก สุรวุฒิ มหารบณ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายอนุศักดิ์ อินทรภูษิต์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๔ นายสุธรรม จิตราบุญเคราะห์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นางสาววราภรณ์ มีเปรมปรีดิ์ หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒ ของกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อดำเนินหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๘ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้นำชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นายวีโรจน์ นฤวงค์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทะเบียนการค้า ๑
	สำนักทะเบียนธุรกิจ กรมทะเบียนการค้า
	กระทรวงพาณิชย์

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
ฉบับปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๖.๑ โดยเหตุที่พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอากาศยาน การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก็เป็นเพียงการขยายขอบเขตของผู้จดทะเบียนอากาศยานเท่านั้น โดยกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดสามารถจดทะเบียนอากาศยานได้ รวมทั้งลดขั้นตอนการยื่นขอใบอนุญาตจรวดสัญชาติไทยมิได้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการบินแต่อย่างใด ดังนั้น การพิจารณารับจดทะเบียนอากาศยานของพนักงานเจ้าหน้าที่ควรต้องคำนึงถึงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ซึ่งเห็นกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการบินเดินอากาศและกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของหน่วยงานต่างด้วย ทั้งการรับจดทะเบียนอากาศยานสมควรยกประเภทการจดทะเบียนเพื่อนำไปใช้ส่วนบุคคล และการประกอบธุรกิจออกจากกัน ให้ชัดเจน

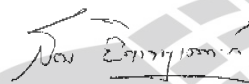

LIRT

๖.๒ สืบเนื่องจากรัฐบาลได้มีนโยบายแปรรูปรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ให้เป็นองค์กรธุรกิจ ในรูปแบบบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด โดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ลงทุน การดำเนินงานกิจการ การบริหารจัดการ และอื่น ๆ ของรัฐวิสาหกิจ ในการนี้ รัฐบาลและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องจึงกำหนดขอบเขตและทิศทางการแปรรูป การปรับโครงสร้างรัฐวิสาหกิจให้ชัดเจน และเสนอขายหุ้นต่อเอกชนและประชาชนชาวไทย ให้มากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อให้เอกชนและประชาชนชาวไทย สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานและเป็นผู้ถือหุ้นของรัฐวิสาหกิจภายหลังการแปรรูป ให้มากที่สุด

๖.๓ เพื่อที่จะส่งเสริมให้มีการจดทะเบียนอากาศยานได้อย่างเต็มที่สอดคล้องตามเจตนารมณ์ ของการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้ การเจรจาสิทธิทางการบินจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ ของการใช้สิทธิทางการบินให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งต้องประกอบด้วยภาระขนส่งผู้โดยสารและภาระขนส่ง สัมภาระ โดยเฉพาะให้อยู่บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้เนื่องจากสภาวะปัจจุบัน การขนส่งสินค้าทางอากาศ มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพในทางเศรษฐกิจของชาติ อันจะเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้าง พื้นฐานที่ต่างประเทศนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจที่จะลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะการลงทุน ด้านอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง องค์กรนี้ยังเป็นการขนส่งหลักที่จะส่งเสริมการส่งออกสินค้า ทางเกษตรไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ อนึ่ง เพื่อเป็นการจูงใจให้มีผู้นำอากาศยานมาจดทะเบียน ในประเทศไทยให้มากยิ่งขึ้นรัฐบาลควรคำนึงถึงความสามารถขนส่งผู้โดยสารและขนส่งสัมภาระทางอากาศ ซึ่งสามารถพัฒนาศักยภาพให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งผู้โดยสารและขนส่งสัมภาระทางอากาศ ในภูมิภาคนี้ได้ โดยกำหนดแผนการดำเนินการเป็นขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเห็นผลให้ประเทศไทย ได้รับประโยชน์จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนเป็นการสร้าง แรงจูงใจที่จะให้นักลงทุนจากต่างประเทศมาลงทุนในกิจการต่าง ๆ ในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

๑. คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เมาร่างเดิมมาพร้อมทั้ง รายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสุธรรม จิตรานูเคราะห์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเดินอากาศ
(ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑ ผู้ซึ่งขอจดทะเบียนอากาศยานจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ตามต้องมีสัญชาติไทย

ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และ

(๑) ในกรณีที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย

(๒) ในกรณีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวนต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

(๓) ในกรณีที่ เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทนั้นต้องไม่มีหุ้นชุกออกให้แก่ผู้ถือ กรรมการส่วนมากต้องมีสัญชาติไทย และ ทุนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของหุ้นทั้งหมดต้องเป็นของบุคคลในประเภทต่อไปนี้แต่ละประเภทโดยลำพังหรือหลายประเภทรวมกัน

(ก) บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

(ข) กระทรวง ทบวง กรมในรัฐบาล

(ค) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาลถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของหุ้นทั้งหมด

(ง) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งบุคคลธรรมดาสัญชาติไทยถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของหุ้นทั้งหมด

(จ) นิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้า เป็นสมาคม ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และ ข้อบังคับของสมาคมนั้นได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการการบินพลเรือนแล้ว"

.....

.....

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ

นายพร ยูติธรรมดำรง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายพร ยูติธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการได้รับมอบหมายจากท่านประธานคณะกรรมการให้เป็นผู้แถลงรายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนฯ ได้ให้ความเห็นชอบเสนอต่อวุฒิสภาแล้ว แล้วทางวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วปรากฏตามรายงาน ซึ่งได้นำเสนอต่อท่านสมาชิกวุฒิสภาแล้ว คณะกรรมการจึงขอเสนอรายงานดังกล่าวต่อสมาชิกวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

อนึ่ง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้ขอแปรญัตติ เห็นว่าคณะกรรมการไม่มีการแก้ไข แต่คณะกรรมการได้มีข้อสังเกต ๑ ข้อ ขอให้ที่ประชุมได้โปรดพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขานุการครับ

นายพินิต ฮารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับกรรมการหรือไม่ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ
คณะกรรมการมีข้อสังเกต มีท่านผู้ใดจะขัดข้องหรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้คัดค้าน ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไป ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม

พ.ศ.

กองการพิมพ์ 2

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ ๒๒๒๖/๒๕๕๒

รัฐสภา
ถนนอุทธรณ์ใน กท ๑๐๓๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน ประกอบ
เป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีรายนามแต่ละสภา
ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๒. นายเจริญ จรรย์โกมล
๓. นายชัย ชิดชอบ
๔. นายณรงค์เลิศ สุรพล
๕. นายถาวร เสนเนียม
๖. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
๗. นายปรีชา สุวรรณทัต
๘. นายไพฑูรย์ ชัมภรัตน์
๙. นายวิทยา แก้วภราดัย
๑๐. นายอดิสร เพียงเกษ

วุฒิสภา

๑. นายกิริรินทร์ ชัชวาลวงศ์
๒. นายไพศาล กุศลย์วิสัย
๓. นายรัตน์ ศรีไกรวิน
๔. พลตำรวจเอก วลีษฐ เดชกุญชร
๕. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
๖. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ
๗. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า
๘. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ
๙. นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์
๑๐. นายอดุล บุญประกอบ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อให้ได้โปรดนำเสนอกับที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างถึง

(ลงชื่อ) สรรเสริญ ไกรจิตติ

(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)

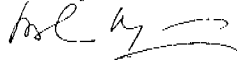
ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

กองกรรมาธิการ ๒

โทร. ๒๔๔๑๘๔๖, ๒๔๔๑๖๒๕-๖

โทรสาร ๒๔๔๑๖๒๕-๖

สำเนาถูกต้อง

(นางนารินารต เหนือราษฎร์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

จิตตภา/พิมพ์
กฤษณะ/ทาน

๒.๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๖ เป็นดังนี้
“สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการ งานงานวิชาการ งานคุมประพฤติ งานบังคับคดี งานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน และงานอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ศาลยุติธรรม รวมทั้ง เสริมสร้างให้การพิจารณาพิพากษาคดีและการบังคับคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๕

๒.๔ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๖ ทวิ ดังนี้
“มาตรา ๖ ทวิ สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

(๒) สำนักคุมประพฤติ

(๓) สำนักบังคับคดี

(๔) สำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

(๕) สำนักส่งเสริมงานตุลาการ

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล

การแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศ

ก.บ.ศ.

ประกาศตามวรรคสาม เมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๖

๒.๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ให้สำนักงานศาลยุติธรรมจัดให้มีวิงวอร์ดที่ข้าราชการศาลยุติธรรมประจำ ศาลยุติธรรมทุกแห่งให้เพียงพอที่จะรับผิดชอบงานธุรการ งานช่วยค้นคว้าทางวิชาการแก่ผู้พิพากษา รวมตลอดทั้งการประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ และงานอื่นใดตามที่ศาลยุติธรรมมอบหมาย และในกรณีของศาลยุติธรรมชั้นต้นให้จัดให้มีข้าราชการศาลยุติธรรมเพื่อรับผิดชอบงานคุมประพฤติ งานบังคับคดี และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนด้วย

จำนวนและระดับของวิงวอร์ดที่ข้าราชการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ ก.ศ. กำหนดโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกา

ในกรณีนี้ ก.บ.ศ. เห็นว่า ศาลยุติธรรมแห่งใหม่จำนวนห้าพันห้าที่ข้าราชการ ศาลยุติธรรมประจำศาลยุติธรรมที่เหมาะสมเพียงพอจะจัดตั้งเป็นหน่วยงานประจำศาลยุติธรรม ให้ ก.บ.ศ. โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกามีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้มีสำนักงานประจำศาลยุติธรรมแห่งนั้นก็ได้ โดยมีหัวหน้าสำนักงานเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ที่ได้ขึ้นตรงต่อผู้พิพากษาซึ่งเป็นหัวหน้าในศาลยุติธรรมนั้น”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๒.๖ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“ให้มีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ รวมทั้งระเบียบ ประกาศและมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานศาลยุติธรรมและสำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม โดยมีรองและผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ในกิจการของสำนักงานศาลยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้แทนของสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อการนี้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะยกเว้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๒.๗ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๘ ทวิ ดังนี้

“มาตรา ๘ ทวิ สำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการ งานนโยบายและแผน งานสารสนเทศ งานประชาสัมพันธ์ และงานอื่นใดของศาลยุติธรรม รวมทั้งการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินของศาลยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๘

๒.๘ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๘ ตริ ดังนี้

“มาตรา ๘ ตริ สำนักคุมประพฤติมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ต้องหาหรือจำเลย รวมทั้งพฤติการณ์แห่งคดีเสนอต่อศาลยุติธรรมเพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการปล่อยชั่วคราวหรือลงโทษหรือการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย การควบคุมสอดส่องผู้ต้องหาหรือจำเลยในระหว่างการปล่อยชั่วคราวและการควบคุมสอดส่อง

ผู้กระทำความผิดตามที่ศาลยุติธรรมกำหนด โดยมีเลขาธิการสำนักคุมประพฤติมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักคุมประพฤติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้นั่งทับบัญชีข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักคุมประพฤติ โดยมีรองเลขาธิการสำนักคุมประพฤติเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ในกิจการของสำนักคุมประพฤติที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักคุมประพฤติเป็นผู้แทนและมีอำนาจกระทำการแทนสำนักคุมประพฤติ เพื่อการนี้เลขาธิการสำนักคุมประพฤติจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแก่ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๐

๓.๙ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๘ จัดว่าดังนี้

“มาตรา ๘ จัดว่า สำนักบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง การบังคับคดีล้มละลาย การสอบสวนการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับการล้มละลาย การฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย การชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือนิติบุคคล ตามคำสั่งศาลยุติธรรม การวางทรัพย์ และการส่งคำคู่ความและเอกสาร โดยมีเลขาธิการสำนักบังคับคดีมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักบังคับคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้นั่งทับบัญชีข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักบังคับคดี โดยมีรองเลขาธิการสำนักบังคับคดีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้นำมาตรา ๘ ตีรี้ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่เลขาธิการสำนักบังคับคดีโดยอนุโลม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๑

๒.๑๐ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๘ เบื้องต้นดังนี้

“มาตรา ๘ เบื้องต้น สำนักพิทักษ์และคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจคุ้มครองของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดและของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ด้วย รวมทั้งสถานแวดล้อมทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลยุติธรรมหรือตามที่ศาลยุติธรรมกำหนดหมาย รวมทั้งการสงเคราะห์ บำบัดแก้ไข จัดการศึกษาหรือฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในระหว่างการสอบสวนหรือ

๒.๑๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้
“ให้มีคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ศ.”

ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

(๒) กรรมการบริหารศาลยุติธรรมซึ่งข้าราชการตุลาการเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยผู้พิพากษาเป็นผู้เลือกจากข้าราชการตุลาการ ไม่เกินสองชั้นยศ ดังต่อไปนี้

(ก) ศาลฎีกา ให้มีสี่คน ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งในศาลฎีกา
ในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวนสี่คน

(ข) ศาลอุทธรณ์ ให้มีสี่คน ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งใน
ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือผู้พิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค จำนวนสี่คน

(ค) ศาลชั้นต้น ให้มีสี่คน ข้าราชการตุลาการผู้มีอาวุโสสูงสุด
หนึ่งร้อยคนแรกที่ดำรงตำแหน่งในศาลชั้นต้นและซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่ง
ผู้พิพากษาอาวุโส จำนวนสี่คน

(๓) กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรงประมาณ ด้านการ
พัฒนาองค์กร หรือด้านการบริหารและจัดการ ซึ่งประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรมและกรรมการ
บริหารศาลยุติธรรมตาม (๒) เป็นผู้เลือกจากบุคคลซึ่ง ไม่เป็นข้าราชการตุลาการหรือ
ข้าราชการศาลยุติธรรมมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ จำนวนไม่น้อยกว่าสองคน
แต่ไม่เกินสี่คน

ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและข้าราชการ
ตุลาการซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการในศาลอื่นมีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
ในชั้นศาลซึ่งข้าราชการตุลาการผู้นั้นมีเงินเดือนอยู่ในขั้นของศาลนั้นในขณะที่จะจัดให้มีการเลือก

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ แต่ผู้ให้
รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมที่และเลขาธิการสำนักงานตามมาตรา ๖ พ.วิ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔)
หรือ (๕) ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ต้อง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
ห้ามมิให้กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
ตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ในคราวเดียวกัน”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๕

๒.๑๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓)
ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒ ทวิ) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้มีการทูลพลาฎนพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคติดต่อกำแรง
- (๖) ไม่เป็นผู้คู่สมระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการผู้สูงสุด/ผู้รองสูงสุด/ผู้ทรงคุณวุฒิหรือตามกฎหมายอื่น
- (๗) ไม่เป็นผู้ที่มีเส้นพันธ์ที่ผูกพันกับภักษ์หรือญาติชวต
- (๘) ไม่เป็นผู้ต้องโทษจำคุกหรือเคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้สูงสุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกละโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการผู้สูงสุด/ผู้รองสูงสุด/ผู้ทรงคุณวุฒิหรือตามกฎหมายอื่นหรือเคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

คณะกรรมการจัดการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๖

๒.๑๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๒ เป็นดังนี้
 “กรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้
 กรรมการบริหารศาลยุติธรรมซึ่งพ้นจากตำแหน่งคราวละสองปีต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่”

คณะกรรมการจัดการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๗

๒.๑๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้
 “นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๒ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
 (๑) ตาย
 (๒) ลาออก
 (๓) พ้นจากตำแหน่งข้าราชการผู้สูงสุด/ผู้รองสูงสุด/ผู้ทรงคุณวุฒิหรือตามกฎหมายอื่นหรือเคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งเป็นกรณีอื่น
 กรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ในกรณีที่เป็น กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ **วรรคหนึ่ง (๓)**

ในกรณีเป็นที่สงสัยเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.ศ. เป็นผู้มีวินิจฉัยขาด"

คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๔

๒.๑๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

"ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่างลง ~~ไม่พ้นหกหรือหกร้อย~~ เกินสองวาระและวาระการอยู่ในตำแหน่งนั้นเหลือไม่น้อยกว่า เก้าสิบวัน ให้สมาชิกวุฒิสภาและประธานศาลยุติธรรมดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลยุติธรรม แทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลงและให้ผู้ได้รับเลือกอยู่ใน ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งพ้นแทน"

คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๕

๒.๑๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๖ เป็นดังนี้

"ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่างลง ~~ไม่พ้นหกหรือหกร้อย~~ เกินสองวาระ และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร็วแล้ว ก็ให้กรรมการจำนวนเท่าที่มีอยู่ ดำเนินการต่อไปได้ แต่ให้กรรมการบริหารศาลยุติธรรมที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ดำเนินการเลือกกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ~~ที่ผู้~~ แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยเร็ว และในระหว่างนั้น ก.บ.ศ. จะดำเนินการได้ไม่ได้"

คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๖

๒.๑๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

"ก.บ.ศ. มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารราชการของศาลยุติธรรม **ในส่วนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ทรงคุณวุฒิ** และงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบภาคแผน และระเบียบปฏิบัติของทางราชการศาลยุติธรรม โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบหรือประกาศ หรือมีมติเพื่อการบริหารราชการศาลยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับงานบริหารราชการและงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรม ให้เป็นไปตามนโยบาย ของประชาชนศาลฎีกา รวมทั้งมีอำนาจยับยั้งการบริหารราชการของศาลยุติธรรม หรือสำนักงาน ศาลยุติธรรมที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือมตินั้นด้วย

(๒) ให้ความเห็นชอบในการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการ ศาลยุติธรรมและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่ศาลยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรี

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในการบริหาร ราชการของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๒

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุ ของศาลยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม

(๕) กำหนดกำหนดวันทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการ ประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมและลูกจ้างของสำนักงาน ศาลยุติธรรม

(๖) กำหนดให้มีตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายใดเพื่อใช้ในการบริหาร ราชการศาลยุติธรรม รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการทำและให้ตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายนั้นไว้ด้วย

(๗) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ทำการใด ๆ แทน และกำหนดอัตรา เบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง

(๘) กำกับดูแลการบริหารราชการศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามที่มีบัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.บ.ศ."

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๒

๒.๑๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้
“ให้มีคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ศ.”

ประกอบด้วย

(๑) *รศ.ประจักษ์* ประธานศาลฎีกาซึ่ง*รศ.สุวิทย์*สูงสุดเป็นประธาน ประธานศาลอุทธรณ์ *รศ.พรพิศ* พ.ศ. และเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) ข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ชั้นศาลละหนึ่งคน

(๓) ข้าราชการศาลยุติธรรมในสองราชการตามมาตรา ๖ ทวิ ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๘ ขึ้นไป ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการศาลยุติธรรมในแต่ละส่วนราชการที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป *รศ.พรหม*หัวหน้าส่วนราชการละหนึ่งคน และ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาองค์กร ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการบริหารและการจัดการ ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการศาลยุติธรรม และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.บ.ศ. กำหนด ซึ่งกรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) เป็นผู้เลือกจำนวนไม่เกินสามคน

ให้ ก.ศ. แต่งตั้งข้าราชการศาลยุติธรรมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๓

๒.๒๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้
“การเลือกกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการให้ทันไม่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ศ. กำหนด”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๔

๒.๒๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้
“วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการเลือกชุดแทนตำแหน่งที่ว่างของกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ให้นำมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การประชุมของ ก.ศ. ให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๕

๒.๒๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๒๒ เป็นดังนี้
“การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ให้ ก.บ.ศ. เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

การโอนทรัพย์สินหรือ สิทธิ และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ให้เป็นไปตามที่ประธานศาลฎีกา
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตกลงกัน

ตราไว้สองตอนสองมาตรานี้ให้ทบทยตีตราไว้สองส่วนในส่วนที่เกี่ยวกับคดี
คดียุติธรรม ทั้งนี้ ตราที่ตราไว้ในคดีที่ตราไว้สองส่วนสองคดีนี้ให้ตราไว้สองส่วนสองคดีนี้

คณะกรรมการฯ ร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๒

๒.๓๐ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๓๖ ทวิ
ดังนี้

“มาตรา ๓๖ ทวิ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมคุมประพฤติ กระทรวง
ยุติธรรม ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพและบำบัดผู้ติดสุราหรือยาเสพติดและการ
ศึกษาวิจัยสาเหตุแห่งการกระทำความคิด ไปเป็นของสำนักคุมประพฤติ สำนักงานศาลยุติธรรม
และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อธิบดีกรมคุมประพฤติและของ
เจ้าหน้าที่กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ที่เกี่ยวกับ
การฟื้นฟูสมรรถภาพและบำบัดผู้ติดสุราหรือยาเสพติดและการศึกษาวิจัยสาเหตุแห่งการกระทำ
ความคิด ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักคุมประพฤติ และของเจ้าหน้าที่สำนักคุม
ประพฤติ สำนักงานศาลยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ราชการ ลูกจ้าง และเงิน
งบประมาณของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับงานฟื้นฟูสมรรถภาพ
และบำบัดผู้ติดสุราหรือยาเสพติดและการศึกษาวิจัยสาเหตุแห่งการกระทำความคิด ไปเป็นของ
สำนักคุมประพฤติ สำนักงานศาลยุติธรรม”

คณะกรรมการฯ ร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๓

๒.๓๑ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๓๖ ตริ
ดังนี้

“มาตรา ๓๖ ตริ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมบังคับคดี กระทรวง
ยุติธรรม ไปเป็นของสำนักบังคับคดี สำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อธิบดีกรมบังคับคดี และของเจ้าหน้าที่กรมบังคับคดี กระทรวง
ยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ
กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักบังคับคดี และของ
เจ้าหน้าที่สำนักบังคับคดี สำนักงานศาลยุติธรรม

ให้ออนบรดาภิจักร ทวีพย์สิน สิทธิ หนี ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน
งบประมาณของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักบังคับคดี สำนักงานศาลยุติธรรม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๔

๒.๓๒ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๓๖ จัดว่า
ดังนี้

“มาตรา ๓๖ จัดว่า ให้ออนบรดาอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน สำนักงานศาลยุติธรรม และให้ออนบรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และของเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงาน
ปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน และของเจ้าหน้าที่สำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานศาลยุติธรรม

ให้ออนบรดาภิจักร ทวีพย์สิน สิทธิ หนี ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน
งบประมาณของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม
ไปเป็นของสำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานศาลยุติธรรม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๕

๒.๓๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๓๗ เป็นดังนี้

“ให้ออนบรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวง
ยุติธรรม ไปเป็นของสำนักส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม และให้ออนบรดาอำนาจหน้าที่
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ และของเจ้าหน้าที่สำนักงาน
ส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ
ข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของ
ประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักส่งเสริมงานตุลาการ และของเจ้าหน้าที่สำนัก
ส่งเสริมงานตุลาการสำนักงานศาลยุติธรรม

ให้ออนบรดาภิจักร ทวีพย์สิน สิทธิ หนี ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน
งบประมาณของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักส่งเสริมงาน
ตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๖

(๑๖)

๓. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกัน มาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

(นายวิฑิตยา แก้วภราดัย)

เลขาธิการคณะกรรมการร่วมกัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกลสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
“ข้าราชการตุลาการ” หมายความว่า ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
“ข้าราชการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

LIRT

“ประธานศาลอุทธรณ์” หมายความว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“กรรมการตุลาการศาลยุติธรรม” หมายความว่า กรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“ก.บ.ศ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

“ก.ศ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

“สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๔ ให้มีสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการ งานวิชาการ งานคุมประพฤติ งานบังคับคดี งานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และงานอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ศาลยุติธรรม รวมทั้งเสริมสร้างให้การพิจารณาพิพากษาคดีและการบังคับคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๖ สำนักงานศาลยุติธรรมมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) สำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

(๒) สำนักคุมประพฤติ

(๓) สำนักบังคับคดี

(๔) สำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

(๕) สำนักส่งเสริมงานตุลาการ

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล

การแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็น

ประกาศ ก.บ.ศ.

ประกาศตามวรรคสาม เมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

LIRT

มาตรา ๗ ให้สำนักงานศาลยุติธรรมจัดให้มีข้าราชการศาลยุติธรรมประจำศาลยุติธรรมทุกแห่งให้เพียงพอที่จะรับผิดชอบงานธุรการ งานช่วยกันคดีทางวิชาการ แก่ผู้พิพากษา รวมถึงการประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ และงานอื่นใดตามที่ศาลยุติธรรมมอบหมาย และในกรณีของศาลยุติธรรมชั้นต้นให้จัดให้มีข้าราชการศาลยุติธรรมเพื่อรับผิดชอบงานคุมประพฤติ งานบังคับคดี และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนด้วย จำนวนและระดับของข้าราชการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.ศ. กำหนดโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกา

ในกรณีที่ ก.บ.ศ. เห็นว่า ศาลยุติธรรมแห่งใดมีจำนวนข้าราชการศาลยุติธรรมประจำศาลยุติธรรมที่เหมาะสมเพียงพอจะจัดตั้งเป็นหน่วยงานประจำศาลยุติธรรม ให้ ก.บ.ศ. โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกามีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้มีสำนักงานประจำศาลยุติธรรมแห่งนั้นก็ได้ โดยมีหัวหน้าสำนักงานเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบโดยตรงต่อผู้พิพากษาซึ่งเป็นหัวหน้าในศาลยุติธรรมนั้น

มาตรา ๘ ให้มีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมชั้นตรงต่อประธานศาลฎีกา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ รวมทั้งระเบียบ ประกาศและมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานศาลยุติธรรมและสำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม โดยมีรองและผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ในกิจการของสำนักงานศาลยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้แทนของสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อการนี้ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ สำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการ งานนโยบายและแผน งานสารสนเทศ งานประชาสัมพันธ์ และงานอื่นใดของศาลยุติธรรม รวมทั้งการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๑๐ สำนักคุมประพฤติมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ต้องหาหรือจำเลย รวมทั้งพฤติการณ์แห่งคดีเสนอต่อศาลยุติธรรมเพื่อบริหารการให้ดุลพินิจในการปล่อยชั่วคราวหรือลงโทษหรือการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยการควบคุมสอดส่องผู้ต้องหาหรือจำเลยในระหว่างการปล่อยชั่วคราวและการควบคุมสอดส่องผู้กระทำผิดตามที่

LIRT

ศาลยุติธรรมกำหนด โดยมีเลขาธิการสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีรองเลขาธิการสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ในกิจการของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้แทนและมีอำนาจกระทำการแทนสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อการนี้ เลขาธิการสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ก.บ.ศ.กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ สำนักงานบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง การบังคับคดีล้มละลาย การสอบสวนการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับการล้มละลาย การฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย การชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือนิติบุคคลตามคำสั่งศาลยุติธรรม การวางทรัพย์ และการส่งคำคู่ความและเอกสาร โดยมีเลขาธิการสำนักงานบังคับคดีทำหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานบังคับคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักงานบังคับคดี โดยมีรองเลขาธิการสำนักงานบังคับคดีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่เลขาธิการสำนักงานบังคับคดีโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ สำนักพิทักษ์และคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจข้อมูลของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดและขอปฏิบัติตามมาตรา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ด้วย รวมทั้งสภาพแวดล้อมทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลยุติธรรมหรือตามที่ศาลยุติธรรมมอบหมาย รวมทั้งการส่งเคราะห์ บำบัดแก้ไข จัดการศึกษาหรือฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีหรือในสถานพินิจ หรือจัดให้แพทย์หรือจัดแพทย์ตรวจร่างกาย สุขภาพ หรือจิตใจของคู่ความในกรณีที่ศาลยุติธรรมมีคำสั่งให้ประมวลและรายงานข้อเท็จจริง รวมทั้งสืบเสาะภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัวและเสนอความเห็นต่อศาลยุติธรรมในคดีครบถ้วน และทำการศึกษา ค้นคว้าถึงสาเหตุแห่งการกระทำของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดโดยทั่วไป รวมทั้งการจัดทำหรือรวบรวมสถิติการกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชนและเผยแพร่วิธีป้องกันหรือทำให้ลดน้อยลงซึ่งการกระทำความผิดนั้น โดยมีเลขาธิการสำนักพิทักษ์และคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักพิทักษ์และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักพิทักษ์และคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยมีรองเลขาธิการสำนักพิทักษ์และคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่เลขานุการสำนักพิมพ์นิตยและคัมภีร์ของเด็ก และเยาวชนโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ สำนักส่งเสริมงานตุลาการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการพัฒนาระบบการคัดเลือกข้าราชการตุลาการ ดะโต๊ะยุติธรรม และผู้พิพากษาสมทบ ดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ผู้พิพากษาสมทบ และลูกจ้าง ของสำนักงานศาลยุติธรรม รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนากฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับราชการศาลยุติธรรม การพัฒนาระบบงานพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรม การพัฒนาระบบและวิธีการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์ การให้ความเห็นทางกฎหมาย และการดำเนินการทางด้านวิชาการในลักษณะอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนงานของศาลยุติธรรมและ สำนักงานศาลยุติธรรม โดยมีเลขานุการสำนักส่งเสริมงานตุลาการมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักส่งเสริมงานตุลาการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.บ.ศ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักส่งเสริมงานตุลาการ โดยมีรองเลขานุการ สำนักส่งเสริมงานตุลาการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่เลขานุการสำนักส่งเสริมงานตุลาการ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ข้าราชการศาลยุติธรรมที่ทำงานประจำในศาลยุติธรรมต้องปฏิบัติตาม คำสั่งของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมแห่งนั้นซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและ ระเบียบของทางราชการ

ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของข้าราชการ ศาลยุติธรรมที่ทำงานประจำในศาลยุติธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการศาลยุติธรรมนั้น ดำเนินการให้สอดคล้องกับผลการประเมินผลงานที่ผู้พิพากษาซึ่งเป็นหัวหน้าในศาลยุติธรรม แห่งนั้นจัดทำขึ้น

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ศ.” ประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
- (๒) กรรมการบริหารศาลยุติธรรมซึ่งข้าราชการตุลาการเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้พิพากษาเป็นผู้เลือกจากข้าราชการตุลาการ ดังต่อไปนี้
 - (ก) ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งในศาลฎีกาในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่า ผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวนสี่คน
 - (ข) ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค ในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค จำนวนสี่คน

(ค) ข้าราชการตุลาการผู้มีอาวุโสสูงสุดหนึ่งร้อยคนแรกที่ดำรงตำแหน่งในศาลชั้นต้นและซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส จำนวนสี่คน

(๓) กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณ ด้านการพัฒนาองค์กร หรือด้านการบริหารและการจัดการ ซึ่งประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรมและกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตาม (๒) เป็นผู้เลือกจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ จำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน

ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการในศาลอื่นมีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรมในชั้นศาลซึ่งข้าราชการตุลาการผู้นั้นมีเงินเดือนอยู่ในชั้นของศาลนั้นในขณะที่ยังมีการเลือก

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมและเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ห้ามมิให้กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ในคราวเดียวกัน

มาตรา ๑๖ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๕) ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง
- (๖) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคติดต่อร้ายแรง
- (๗) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือตามกฎหมายอื่น
- (๘) ไม่เป็นผู้ที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด
- (๘) ไม่เป็นผู้ต้องโทษจำคุกหรือเคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือตามกฎหมายอื่น หรือเคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๗ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

กรรมการบริหารศาลยุติธรรมซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๗ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการในกรณีที่เป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ในกรณีที่เป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓)

ในกรณีเป็นที่สงสัยเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.ศ. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๑๙ ภายในบังคับมาตรา ๒๑ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่างลงก่อนครบวาระและวาระการอยู่ในตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเหลือไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลยุติธรรมแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลงและให้ผู้ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๐ การประชุมของ ก.บ.ศ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของ ก.บ.ศ. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุมของ ก.บ.ศ. ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาห้ามมิให้ผู้นั้นร่วมประชุมหรือลงมติในเรื่องนั้น แต่หากผู้นั้นได้เข้าประชุมอยู่ก่อนแล้วและการไม่มีสิทธิร่วมประชุมและลงมตินั้นเป็นการชั่วคราว ก็ให้นับผู้นั้นเป็นองค์ประชุมในเรื่องนั้นด้วย

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้ ก.บ.ศ. มีอำนาจวางระเบียบว่าด้วยการประชุมได้

L I R T

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ตั้งแห่งกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่างลงก่อนครบวาระ และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยรีบด่วน ก็ให้กรรมการจำนวนเท่าที่มีอยู่ดำเนินการต่อไปได้ แต่ผู้ดำรงการบริหารศาลยุติธรรมที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ดำเนินการเลือกกรรมการบริหารศาลยุติธรรมแทนตำแหน่งที่ว่างโดยเร็ว และในระหว่างนั้น ก.บ.ศ. จะดำเนินการได้ไม่ได้

มาตรา ๒๒ ก.บ.ศ. มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารราชการของศาลยุติธรรมและงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลยุติธรรม โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบหรือประกาศ หรือมีมติเพื่อการบริหารราชการศาลยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับงานบริหารราชการและงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรม ให้เป็นไปตามนโยบายของประธานศาลฎีกา รวมทั้งมีอำนาจยับยั้งการบริหารราชการของศาลยุติธรรมหรือสำนักงานศาลยุติธรรมที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือมตินั้นด้วย

(๒) ให้ความเห็นชอบในการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการศาลยุติธรรมและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนต่อคณะรัฐมนตรี

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในการบริหารราชการของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๗

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของศาลยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม

(๕) กำหนดวันทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมและลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม

(๖) กำหนดให้มีตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายใดเพื่อใช้ในการบริหารราชการศาลยุติธรรม รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการทำและใช้ตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายนั้นไว้ด้วย

(๗) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ทำการใด ๆ แทน และกำหนดอัตรา เบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง

(๘) กำกับดูแลการบริหารราชการศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.บ.ศ.

LIRT

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.ศ.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ประธานศาลอุทธรณ์ และเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) ข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมชั้นศาลละหนึ่งคน

(๓) ข้าราชการศาลยุติธรรมในส่วนราชการตามมาตรา ๖ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการศาลยุติธรรมในแต่ละส่วนราชการที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป ส่วนราชการละหนึ่งคน และ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาองค์กร ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการบริหารและการจัดการ ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการศาลยุติธรรม และมีความสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.บ.ศ. กำหนด ซึ่งกรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) เป็นผู้เลือกจำนวนไม่เกินสามคน

ให้ ก.ศ. แต่งตั้งข้าราชการศาลยุติธรรมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๔ การเลือกกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ศ. กำหนด

มาตรา ๒๕ วรรคการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างของกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ให้นำมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การประชุมของ ก.ศ. ให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ให้ ก.ศ. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการอื่นของสำนักงานศาลยุติธรรม ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การพัฒนา การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวน และการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการศาลยุติธรรม

(๒) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรม

(๓) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการศาลยุติธรรม

(๔) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการ เฉพาะด้าน อันจะบริหารประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตหน้าที่ของศาลยุติธรรม รวมทั้งกำหนดอัตรา ค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๕) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่ จะมอบหมาย

(๖) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์ให้แก่ข้าราชการศาลยุติธรรม

(๗) การรักษาระเบียบประวัติดูแลควบคุมการเบี่ยงเบนอายุของข้าราชการ ศาลยุติธรรม

(๘) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบ การแต่งกาย และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของ ลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม

(๙) การกำหนดกิจการอื่นอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.บ.ศ. และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๗ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการศาลยุติธรรม และทาง แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม ให้ ก.บ.ศ. เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้มีอำนาจ สั่งบรรจุ และดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม ตำแหน่งเลขานุการสำนักตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือตำแหน่งอื่น ที่เทียบเท่า ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเสนอรายชื่อต่อ ก.ศ. เพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ศ. แล้ว ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และดำเนินการ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้เลขาธิการ สำนักงานศาลยุติธรรมหรือเลขาธิการสำนักตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘ การแต่งตั้งเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมนั้น ให้แต่งตั้งจากบุคคล ซึ่งไม่มาจากข้าราชการตุลาการ และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้ข้าราชการ ตุลาการผู้หนึ่งพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๒๘ การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของข้าราชการศาลยุติธรรม ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึง ก.ศ. คำว่า “กระทรวง” ให้หมายถึงสำนักงานศาลยุติธรรม และ คำว่า “ปลัดกระทรวง” ให้หมายถึงเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๓๐ กัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรม ให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ก.บ.ศ. จะวางระเบียบและวิธีการหักเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยตัดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นไว้ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายคืนหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนด

มาตรา ๓๒ ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ศ. กำหนด

ในกรณีที่มีเหตุที่ต้องจัดให้มีหรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๓ การโอนข้าราชการศาลยุติธรรมไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตามกฎหมายอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือการโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการศาลยุติธรรม อาจกระทำได้ตามใจตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งหากความตกลงกับเจ้าสังกัด และได้ปฏิบัติ เมาะระเบียบที่ ก.ศ. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โอนมาเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเท่าใด ให้ ก.ศ. เป็นผู้พิจารณากำหนดแต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการศาลยุติธรรมที่มีคุณวุฒิ ความสามารถและความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่
โอนมาเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเวลาราชการของข้าราชการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย
การโอนข้าราชการการเมืองและข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่
ราชการมาเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้

มาตรา ๓๕ ให้ข้าราชการตุลาการซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมได้รับ
เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราตามตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรมที่ได้รับแต่งตั้ง
โดยให้ปรับเข้ากับอัตราเงินเดือนเดียวกันของข้าราชการศาลยุติธรรมหากไม่มีอัตราเงินเดือน
เดียวกันให้ปรับเข้ากับอัตราเงินเดือนที่สูงกว่าถัดขึ้นไป และหากเงินเดือนที่ได้รับยกก่อนแต่งตั้ง
สูงกว่าอัตราเงินเดือนสูงสุดของระดับที่ได้รับแต่งตั้งก็ให้ปรับเข้ากับอัตราเงินเดือนสูงสุดของระดับ
ที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่ข้าราชการตุลาการซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมในตำแหน่งเลขาธิการ
สำนักงานศาลยุติธรรมให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราตามขั้นที่ได้รับก่อนโอน
การเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๓๕ ข้าราชการศาลยุติธรรมมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน
ให้ข้าราชการศาลยุติธรรมเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยรับผิดชอบตามกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบบัญชีและการเงิน
ทุกประเภทของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรมแล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อ
สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๗ ให้สำนักงานศาลยุติธรรมเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม ไว้ในร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี
ในการนี้ คณะรัฐมนตรีอาจให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของศาลยุติธรรมและ
สำนักงานศาลยุติธรรมไว้ในรายงานการเสนองบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

มาตรา ๓๘ ในการเสนอหรือพิจารณาเรื่องประมาณรายจ่าย ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๓๗ หรือในการพิจารณาเรื่องใดเกี่ยวกับศาลยุติธรรมหรือสำนักงานศาลยุติธรรม ถ้าเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมร้องขอ คณะรัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือผู้ซึ่งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมอบหมายมาชี้แจงได้

มาตรา ๓๙ คำว่า “กระทรวงยุติธรรม” “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” และ “ปลัดกระทรวงยุติธรรม” ตามกฎหมายอื่นเฉพาะที่เกี่ยวกับการบริหารงานศาลยุติธรรมที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หมายความถึง “สำนักงานศาลยุติธรรม” “ประชาชนศาลฎีกา” และ “เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม” ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีปัญหาว่ากฎหมายใดเกี่ยวกับการบริหารงานศาลยุติธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามที่ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

การอ้างถึงตำแหน่งหรือส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างใดตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หมายความถึงตำแหน่งหรือส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมที่รับผิดชอบงานในลักษณะเดียวกันตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ศ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๐ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรม รองปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้ช่วยปลัดกระทรวงยุติธรรม หัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการ จำศาล และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม เลขาธิการสำนักตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือตำแหน่งอื่นในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมตามที่ประธานศาลฎีกากำหนดจนกว่าจะมีการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

มาตรา ๔๑ ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ตามมาตรา ๔๐ จัดให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๕ และกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมตามมาตรา ๒๓ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานศาลฎีกากำหนด

LIART

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ ก.บ.ศ. เสนอชื่อเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เพื่อให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๒๗ (๑) ภายในหกสิบวันนับแต่วันครบกำหนดหกสิบวันตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนไปเป็นของสำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงยุติธรรม และของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ที่เกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และของเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ที่เป็นของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไปเป็นของสำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

การโอนเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ให้เป็นไปตามที่ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตกลงกัน

มาตรา ๔๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูสมรรถภาพและบำบัดผู้ติดยาหรือยาเสพติด และการศึกษาวิจัยสาเหตุแห่งการกระทำความผิด ไปเป็นของสำนักคุมประพฤติ สำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ยติบัตินกรมคุมประพฤติ และของเจ้าหน้าที่กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพและบำบัดผู้ติดยาหรือยาเสพติดและการศึกษาวิจัยสาเหตุแห่งการกระทำความผิด ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักคุมประพฤติ และของเจ้าหน้าที่สำนักคุมประพฤติ สำนักงานศาลยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพและบำบัดผู้ติดยาหรือยาเสพติดและการศึกษาวิจัยสาเหตุแห่งการกระทำความผิด ไปเป็นของสำนักคุมประพฤติ สำนักงานศาลยุติธรรม

LIRT

มาตรา ๔๔ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักบังคับคดี สำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อธิบดีกรมบังคับคดี และของเจ้าหน้าที่กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักบังคับคดี และของเจ้าหน้าที่สำนักบังคับคดี สำนักงานศาลยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักบังคับคดี สำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๔๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางและของเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และของเจ้าหน้าที่สำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานศาลยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๔๖ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ และของเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักส่งเสริมงานตุลาการ และของเจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม

LIART

มาตรา ๔๗ พระราชกฤษฎีกาและประกาศของคณะปฏิวัติเกี่ยวกับการจัดระเบียบราชการในส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ที่ได้ตราหรือประกาศโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศหรือระเบียบ ก.บ.ศ. หรือประกาศหรือระเบียบ ก.ศ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้บังคับแทน

มาตรา ๔๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลงจากตรงนั้นก็ได้ครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ผม สรรเสริญ ไกรจิตติ ในฐานะประธานคณะกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม ซึ่งได้เป็นการพิจารณาโดยรวดเร็วและรวดเร็ว ผมในฐานะที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานก็ได้เริ่มเปิดการประชุมด้วย การขอให้ทางฝ่ายที่วุฒิสภาและทางฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรได้โปรดอภิปรายเหตุผลของการที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่าง ซึ่งมาจากสภาผู้แทนราษฎร ทางฝ่ายวุฒิสภาก็ได้มีผู้อภิปรายถึงเหตุผลในการที่ทางวุฒิสภาเข้าได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่งก่อน ผมก็ได้ขอให้ทางฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย ทางฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรท่านก็ไม่อภิปราย แต่ท่านยื่นข้อขอให้ลงคะแนนโหวตได้เลย เพราะเหตุที่ว่าอะไรเป็นอย่างไรก็รู้กันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ต้องอภิปรายอะไรมากมาย ขอให้โหวตเลย ผมก็ขอให้ทางวุฒิสภาได้อภิปรายอีกท่านหนึ่ง ทางวุฒิสภาก็ได้อภิปรายอีกทีหนึ่งในเรื่องเหตุผลที่เราได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร และเพื่อความเป็นธรรมเพื่อความเป็นกลาง ด้วยความเป็นกลาง ผมก็ได้ขอให้ทางสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายอีกท่านหนึ่งเพื่อจะได้ฟังเหตุผลกันทั้ง ๒ ฝ่าย ท่านกรรมาธิการฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรท่านก็พูดขึ้นมาอีกท่านหนึ่ง ท่านก็บอกว่าคุณไม่ต้องอภิปรายหรือรู้กันอยู่แล้วว่าเป็นอย่างไรมาอย่างไร เพราะฉะนั้นขอให้โหวตอีกทีหนึ่ง ผมก็เลยปรึกษากับท่านรองประธาน ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ คุณเปรี๊ยะ สุวรรณทัตว่าจะยืนยันให้โหวตอย่างนี้เราก็ไม่ต้องฟังเหตุผลกัน โหวตก็โหวตกันเลย ที่เลยให้โหวตแต่ตั้งประเด็นให้โหวตตรงที่ว่า ถึรวัฐคดีเหมือนกันว่าที่จริง ตั้งประเด็นตรงว่า-----

ท่านผู้ใดเห็นตามร่างของวุฒิสภา โหวตทั้งฉบับเลย ที่แรกว่าจะให้ดูไปที่ละมาตรา แต่ผลสุดท้ายทางฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรเสนอว่า ให้โหวตทั้งฉบับเลยก็แล้วกัน ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามร่างของวุฒิสภา หรือท่านผู้ใดเห็นด้วยตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร ผลการโหวตออกมาก็ห่างฝ่ายวุฒิสภาชนะ คือได้ ๘ เสียง แล้วทางฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรได้ ๖ เสียง ก็เป็นอันจบการพิจารณาด้วยคะแนนเสียงของวุฒิสภาชนะไป แต่เท่าที่ทราบข่าวเมื่อวันพุธ ได้มีหนังสือมาให้ไปชี้แจง กรรมการิกรร่วมทุกท่านได้รับหนังสือให้ไปชี้แจงในสภาผู้แทนราษฎร บังเอิญผมติดงานอื่นก็เลยไม่ได้มา ก็มีท่านวิระชัย สุครสุวรรณ ซึ่งท่านได้กรูมามาตามหนังสือเชิญนั้น แต่ท่านก็บอกไม่ทันได้เข้าไปชี้แจงละครับ เขาหลงผิดกันเสร็จภายใน ๑ นาที เพราะฉะนั้นในวันนั้นคือในวันพุธ ทางสภาผู้แทนราษฎรก็เสนอเรื่องคณะกรรมการิกรร่วมนี้ แล้วก็ไม่มีการอภิปรายอะไรเลยเหมือนอันนั้น แล้วก็โหวตกันไปเลย หมายความว่าโหวตให้ร่างของวุฒิสภาคกไป แล้วยื่นตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงประมาณ ๑๖๐ กว่าต่อ ๐ แสดงว่าทั้งสภา ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านเขาเห็นด้วยตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร ที่นี้ในคณะกรรมการิกรร่วมนั้น ๘ ใน ๑๐ คนเป็นกรรมการิกรบริหารและการยุติธรรม เรายังท่านวิชัย โสสุวรรณจินดา เข้ามาอีกคนหนึ่งในฐานะที่ท่านเคยเป็นกรรมการิกรวิสามัญ เมื่อเข้านี้เราก็ได้พิจารณาร่างของเราอีกครั้งหนึ่งเพื่อเป็นการยืนยันว่า ความเห็นของเรานั้นมันถูกหรือมันผิด ประเด็นสำคัญเรากำลังจะดูตรงที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ซึ่งผมจะขอเวลาอ่านให้ท่านฟังสักนิดหนึ่ง ในมาตรา ๒๑๕ “ศาลยุติธรรมมีหน่วยตุลาการ” ขอนั่นคำว่า “หน่วยตุลาการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา” แล้วก็ตามที่สำนักงานศาลยุติธรรมมีอิสระในการบริหารงานบุคคลด้วย ประเด็นสำคัญก็คือว่ารัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า งานตุลาการนั้นหมายความว่าถึงแต่ไหน อย่างไร ซึ่งถ้าหากจะดูตามประวัติความเป็นมาของศาลยุติธรรมนั้นเกิดขึ้นควบคู่กับกระทรวงยุติธรรม และตามรัฐธรรมนูญทุกฉบับ และตามหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น กระทรวงยุติธรรมทำหน้าที่ตุลาการของศาล แต่ในฐานะที่เป็นกระทรวง

๓๓

ว. ๑๖ (ศ. นิติบัญญัติ)

ภavana ๑๑/๒

หน่วยงานที่เคยเป็นฝ่ายธุรการของศาลนั้น เมื่องานมันมากขึ้น โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ เดิมในต่างจังหวัดนั้น งานบังคับคดีก็ดี งานคุมประพฤติก็ดี งานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กก็ดี ก็ขึ้นอยู่กับศาลตลอดมาจนกระทั่งปรากฏต่อมาภายหลังว่า งานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ และศาลต่าง ๆ เดิมก็ใช้สำนักงานศาลต่าง ๆ แต่ในกรุงเทพฯ นั้น เนื่องจากมีศาลหลายศาล มีทั้งศาลชั้นอุทธรณ์ ศาลแพ่ง ศาลอาญาเหนือ ได้ แล้วก็ ศาลแขวงอะไรอีก แล้วก็เรื่องคดีล้มละลาย มีเรื่องการบังคับคดีมากขึ้น-----

- ๑๒/๑

ก็ต้องตั้งหน่วยงานธุรการของศาล แต่เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ขึ้นกับกระทรวงในปัจจุบัน จึงต้องตั้งเป็นกรม เพราะฉะนั้นที่มาของกรมบังคับคดี ที่มาของกรมคุมประพฤติก็เพราะเหตุที่ว่า งานธุรการของศาลในขณะนั้นและขณะนี้ขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรม จึงต้องเป็นกรม แต่กรมนี้เป็นกรมทางธุรการของศาล ไม่ใช่กรมทางฝ่ายบริหาร ดังเช่นในกระทรวงอื่น ๆ ทั้งหมด ด้วยเหตุนี้เราจึงพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งเมื่อเข้านี้ว่า จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะในรัฐธรรมนูญบัญญัติเอาไว้ว่า ศาลยุติธรรมมีหน่วยงานธุรการของศาล แล้วถ้าหากว่า ทางสภาผู้แทนราษฎรเอาหน่วยงานธุรการของศาลนั้นไปขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรมใหม่ซึ่งจัดตั้งขึ้น ก็อาจจะขัดต่อรัฐธรรมนูญครั้งนี้แหละครับ จุดนี้ที่ผมอยากขอให้คุณอาจารย์ไพศาลในฐานะที่ท่านเคยทำงานธุรการของศาล ในฐานะที่ท่านเคยเป็นอดีตเลขาธิการรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม และเป็นที่ปรึกษาของอดีตรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมอยู่เป็นเวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำงานทางด้านธุรการของศาล อยากขอท่านอาจารย์ไพศาลได้ช่วยอภิปรายเพิ่มเติมชี้แจงต่อทางท่านสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็จะปรึกษาในเชิงปรึกษาว่า จะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งถ้าหากว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ แล้วเรามั่นใจว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ ก็มีวิถีทางที่จะขอให้ท่านประธานฯ ซึ่งกำลังนั่งฟังอยู่นี้เสนอไป ทางศาลรัฐธรรมนูญให้ตีความชี้ว่า เปรียบพระราชบัญญัตินี้จะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ขอเชิญท่านอาจารย์ไพศาลช่วยตอบ

ประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้ก่อนครับอาจารย์ครับ

คณะกรรมการฯ ร่วมไปพิจารณามาแล้ว แต่ก็ยังเสนอยืนยันว่า เห็นควรให้ความเห็นชอบจากผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ อย่างนั้นใช่ไหมครับ เพราะว่า
ทางสภาผู้แทนราษฎร ไม่เห็นชอบอยู่แล้วนะครับ เขาก็จะให้ร่างตั้งแต่แรก ถ้าเราเห็นชอบเราก็ยืนยันตามนี้ ส่วนเมื่อเห็นว่า มีผู้ท้วงว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ ถ้ายังเล็งสภาผู้แทนราษฎรเขาโหวตยืนยันกันในบัยวันนี้ ก็เป็นเรื่องของสมาชิกฯ ที่จะเข้าชื่ออีก ๑ ใน ๑๐ หรือ ๒๐ ก็สุดแต่ว่าเป็นกฎหมายอะไร แล้วก็ไปเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องซึ่งไม่ใช่ที่เราจะพิจารณากันในที่นี้ พอเราไปให้ความเห็น แล้วก็ไปก้าวก้าวต่อศาลรัฐธรรมนูญกันนะครับ ในขั้นนี้เอาแต่เพียงว่าเราจะให้ความเห็นชอบกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ร่วมหรือไม่ก่อน อย่างนั้นนะครับ ผมจะขอมติจาก

ที่ประชุมฯ จะเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมหรือไม่จะครับ
เชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ ส่วนที่ท่าน
อาจารย์สรรเสริญคิดใจก็ไปคล้ายเช่นกัน ซึ่งเรื่องนี้ถ้าเป็นไปอย่างที่ท่านว่า รัฐบาลคงอยู่ใน
ฐานะลำบาก คราวนี้คงจะอ้างว่าไม่รู้ไม่เห็นอีกไม่ได้แล้วนะครับ ถ้าเผื่อไปทำอะไร
กฎหมายชั่วคราวธรรมบัญญัติเข้าก็เท่ากับเป็นเรื่องของรัฐบาลเอง เราคงช่วยไม่ได้นะครับ

ต่อไป ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณาสრ็จแล้ว

รายงานของคณะกรรมการ
การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
วุฒิสภา

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี
พ.ศ.

กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIART

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙ / (ร ๑๔๕)

วุฒิสภา

ถนนอุไทยโทงโม กท ๑๐๓๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์สุธี สิงห์เสนีย์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายวีรพงษ์ รามางกูร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายบดี จุณณานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสม จาตุศรีพิทักษ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายปภิต พิศนกุล	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นายเจสิต ปันเปี่ยมรัฐบุ	๗. นายเฉลิม เชี่ยวสกุล
๘. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์	๘. นายเพรา นิวัตวงศ์
๑๐. นายสากล สุกุลไทย	๑๑. นายสุนทร เสถียรไทย
๑๒. นายอรัญ ธรรมโม	๑๓. นายโอฬาร ไชยประวัติ
๑๔. นายณรงค์ชัย กัศกรเศรณี	
๑๕. นายวิจิตร สุพินิจ	
๑๖. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	

เลขานุการคณะกรรมการ
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอบอร์ดวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วีรพงษ์ รามางกูร

(นายวีรพงษ์ รามางกูร)

รองประธานคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการการคลัง

การธนาคารและสถาบันการเงิน

สำเนาถูกต้อง

(นายจิระชิต สิตติชาติ)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๓๑๕๗๑, ๒๕๓๑๗๓๕

โทรสาร ๒๕๓๑๕๗๑

รายงานของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐวิสาหกิจ

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสารบัญญัติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒
ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๒๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาถึงวุฒิสภา (กำหนด
วันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒ บัดนี้ ได้ดำเนินการ
แล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นายนัท ผาสุก นิตกร ๒ ฝ่ายประชุม ๑ กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๑
ข้อ ๓๘ บรรดสาม

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการได้มีมติแต่งตั้ง นายทวี หนูหนักดี สมาชิกวุฒิสภา เป็นที่ปรึกษา
ของคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
กิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินของประเทศ

๓. ยี่สิบ นายประจวบ หลงดูโร สมาชิกวุฒิสภา (กรรมาธิการ) ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๕
พฤษภาคม ๒๕๔๒ ที่ผ่านมา จึงทำให้ตำแหน่งกรรมาธิการว่างลง ๑ ตำแหน่ง

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๑) นางสาวพวง พันธุ์ทวิรางกูร

นิตกร ๔ ง.

๒) นางสาวสุนทรี สุนทรนิล

เศรษฐกิจ ๔ ง.

๓) นายอรรถพล อรรถวณิช

นิตกร

LIRT

มาตรา ๘ นายเกษม สวัสดิ์ดีเกษม คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติได้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๑๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖ นายเกษม สวัสดิ์ดีเกษม คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติได้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๑๗ นายเกษม สวัสดิ์ดีเกษม คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติได้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ นายเกษม สวัสดิ์ดีเกษม ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้ “มาตรา ๒๐ ให้ พรรคที่ผู้ลงสมัคร ประธานกรรมการผู้ลงกันและปรานปราม การทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้” คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย	ไม่มีการแก้ไข ไม่มีการแก้ไข ไม่มีการแก้ไข ผู้แปรญัตติขอสงวน

๑๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ

คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน (วุฒิสภา) ได้พิจารณาว่า พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ... แล้วเห็นสมควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

(๑) เมื่อได้พิจารณาหลักการแบ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ครอบคลุมทั้งบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๐๑ ซึ่งมีเจตนารมณ์ว่า ให้รัฐมนตรีต้องไม่รับหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไปคงไว้ซึ่งความลับในหุ้นส่วนแก่ผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ และหากรัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากกรณีดังกล่าวต่อไป รัฐมนตรี ต้องแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้ง และต้องโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้ไม่มีบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ในกรณีนี้ รัฐมนตรีต้องไม่กระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการเข้าไปบริหาร หรือจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวนั้น

คณะกรรมาธิการมีความเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ค่อนข้างจะไม่มีประโยชน์ในการที่จะนำ ผลมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เพราะบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งในรัฐมนตรีสภา จะต้องกำหนดโดยชัดแจ้งว่า จะขายหุ้นของตนเอง ในส่วนของตนเองไปยังคู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะให้ก่อนเว้นแต่คนใด จึงเท่ากับว่ากฎหมายไม่มีความ บังคับไปในตัว นอกจากนี้ บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๐๑ ก็มีเจตนารมณ์โดย มุ่งไปที่ตัวรัฐมนตรีเป็นหลัก โดยไม่ได้วางกรอบไปถึงคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย ซึ่งย่อมทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติดังกล่าว

(๒) ในด้านนิติบุคคลที่รัฐมนตรีจะโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ นอกจากต้องเป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจจัดการของหุ้นส่วนบุคคลตามกฎหมายอย่างด้วยหลักทรัพย์สินและตลาด หลักทรัพย์แล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ยังกำหนดให้ไม่มีนิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นด้วย แต่ในทางปฏิบัติประเทศไทยยังไม่มีการจัดการทรัพย์สินเพื่อบุคคลอื่น (กฎหมายทรัพย์สิน) ใช้บังคับ ดังนั้น หากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับในกฎหมาย อาจทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้

(๓) ในส่วนของกรอบระยะเวลา การแจ้งใช้บังคับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย มาตรา ๒๐๑ เมื่อคณะกรรมาธิการได้พิจารณารายละเอียดในร่าง มาตรา ๑๑ ที่ได้บัญญัติให้รัฐมนตรี ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต้องนิมนต์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ภายใน ๑๓๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ โดยพิจารณาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ ประกอบกับ มาตรา ๑๑๖(๑) แล้ว กรอบระยะเวลาการเริ่มใช้บังคับ บทบัญญัติรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๐๑ ในส่วนที่จะใช้บังคับกับรัฐมนตรีซึ่งได้บริหารราชการแผ่นดินอยู่ใน ปัจจุบันนี้เห็น ส่วนข้างจะมีความล้มเหลวในตัว กล่าวคือ ในมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ ได้บัญญัติหลักการไว้ให้

นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๙ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๓๕ (๔) ได้บัญญัติเป็นหลักการว่า ในวาระเริ่มแรกมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๙ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการตรากฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ จากหลักการทั้งสองประการดังกล่าวข้างต้นค่อนข้างจะมีความสับสนเกี่ยวกับการใช้บังคับอยู่ในตัว และย่อมจะมีผลกระทบต่อการเริ่มใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้ด้วยว่า จะมีผลใช้บังคับกับรัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบันนี้ด้วยหรือไม่เพียงใด

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายวิจิตร สุทธิณิ)
↓

เลขาธิการคณะกรรมการการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของ รัฐมนตรี
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของ รัฐมนตรี
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและ
หุ้นของ รัฐมนตรี พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๑ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแต่ละคนในคณะรัฐมนตรี

“นิติบุคคล” หมายความว่า นิติบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมายให้จัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๔ รัฐมนตรีต้องไม่ เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในห้างหุ้นส่วนจำกัด รัฐมนตรี เป็นหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบได้ไม่เกินร้อยละห้าของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น

(๒) ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด รัฐมนตรี เป็นผู้ถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทนั้น

มาตรา ๕ ในกรณีที่รัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการ เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทในส่วนที่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้ง เป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้ง เป็นรัฐมนตรี และ

(๒) โอนหุ้นส่วนหรือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นให้นิติบุคคลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้แจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ และ เมื่อได้ดำเนินการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้กับนิติบุคคลได้แล้ว ให้รัฐมนตรีแจ้ง เป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ ได้โอนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้น

มาตรา ๖ นิติบุคคลที่รัฐมนตรีจะโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ต้อง เป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือนิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ของผู้อื่นตามกฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๗ นิติบุคคลที่รัฐมนตรีจะโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้จัดการได้ต้อง เป็นนิติบุคคลที่ไม่มีกรรมกรหรือพนักงานซึ่งนิติบุคคลนั้นมอบหมายให้เป็นผู้จัดการในการบริหาร และจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีที่มีผลประโยชน์หรือมีส่วนได้เสียกับรัฐมนตรี คู่สมรสของรัฐมนตรี เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของรัฐมนตรี

มาตรา ๘ ในการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีให้กับนิติบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโอนกรรมสิทธิ์ในหุ้นส่วนหรือหุ้นให้กับนิติบุคคลโดยเด็ดขาดแก่การจัดการหรือการจัดการผลประโยชน์เกี่ยวกับหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรี

การโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นที่มีภาระผูกพันใด ๆ อยู่ก่อนวันที่มีการโอน การโอนดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าหนี้ตามภาระผูกพันนั้น ทั้งนี้ เจ้าหนี้ตามภาระผูกพันนั้นได้แจ้งการโอนดังกล่าวมิได้

มาตรา ๙ สัญญาจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีต้องจัดทำตามแบบที่คณะกรรมการ บ.ป.ช. ประกาศกำหนดซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) รายละเอียดเกี่ยวกับหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีที่จะโอนให้กับนิติบุคคล
- (๒) รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการจำหน่ายโอนหุ้นส่วนหรือหุ้น วิธีการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นและการจัดหาผลประโยชน์ในหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับโอน ซึ่งจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดกรอบการจัดการหรือจัดหาผลประโยชน์ที่รัฐมนตรีอาจครอบงำจัดการหรือจัดหาผลประโยชน์
- (๓) ค่าตอบแทนและวิธีการจ่ายค่าตอบแทนในการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น ถ้าหากมี
- (๔) ความรับผิดชอบและข้อจำกัดความรับผิดชอบในการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น
- (๕) การจ่ายผลประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น
- (๖) วิธีการคืนหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับโอนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น

ในการกำหนดแบบสัญญาจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรี คณะกรรมการ บ.ป.ช. อาจกำหนดเงื่อนไขหรือขอบเขตของความตกลงที่รัฐมนตรีและนิติบุคคลจะมีสิทธิกระทำได้ไว้ด้วยก็ได้

LIRT

การท้าวความตกลง เป็นประการอื่นนอกเหนือจากข้อกำหนดในสัญญาจัดการ
หุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดจะกระทำมิได้

มาตรา ๑๐ เมื่อรัฐมนตรีได้ตำแหน่งการถือหุ้นส่วนหรือหุ้นให้แก่นิติบุคคล
ไว้แล้ว ให้นิติบุคคลนั้นรายงานการรับโอนหุ้นส่วนหรือหุ้น พร้อมทั้งส่งสำเนาของสัญญา
จัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบวันนับแต่วันที่
ได้ลงนามในสัญญา ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการเปิดเผยสำเนาของ
สัญญานั้นให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่เห็นสมควรโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้รัฐมนตรีกระทำการใดอันมีลักษณะ เป็นการ เข้าไปบริหาร
ครอบงำ หรือออกคำสั่ง เกี่ยวกับการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นหรือการจัดการผลประโยชน์ในหุ้นส่วน
หรือหุ้น

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้นิติบุคคลใด ยินยอมหรือดำเนินการด้วยวิธีการใด ๆ
เพื่อให้รัฐมนตรีมีโอกาส เข้าไปบริหาร ครอบงำ หรือออกคำสั่ง เกี่ยวกับการจัดการหุ้นส่วน
หรือหุ้นหรือการจัดการผลประโยชน์ในหุ้นส่วนหรือหุ้น หรือ เปิด เผยต่อบุคคลใด ๆ ในลักษณะ
ที่จะมีผลทำให้รัฐมนตรีทราบถึงการ บริหารหรือจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับโอนมาจาก
รัฐมนตรีผู้นั้น เว้นแต่ เป็นการเปิดเผยตามที่กฎหมายกำหนด หรือ เป็นการรายงาน
การประกอบกิจการตาม เจเนอใจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๑๓ ให้นิติบุคคลจัดทำบัญชีแสดงการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับ โอนจาก
รัฐมนตรีและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวแยกไว้ต่างหากจากบัญชี
แสดงการประกอบกิจการของนิติบุคคล

หุ้นส่วนหรือหุ้นที่นิติบุคคลรับ โอนมาจากรัฐมนตรีและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการ
จัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวมิใช่ทรัพย์สินของนิติบุคคลที่ เจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลนั้นจะยึดหรืออายัด
เพื่อบังคับชำระหนี้ทั้งในคดีแพ่งและคดีล้มละลายได้ เว้นแต่ เจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลนั้นมีสิทธิบังคับ
ตามภาระผูกพันที่ติดกับหุ้นส่วนหรือหุ้นหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวโดยตรง
ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับกรณีที่นิติบุคคล เลิกกิจการด้วย โดยยอมโอน

LIRT

มาตรา ๑๔ ในการรับโอนและจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นิติบุคคลที่รับโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้นได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติของกฎหมายใด ๆ ที่ห้ามมิให้นิติบุคคลนั้น เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอื่น หรือที่มีภาระจำกัดจำนวนเงินในการบริหารจัดการทรัพย์สินของบุคคลอื่น

ในกรณีที่มิกฎหมายจำกัดจำนวนหุ้นส่วนหรือหุ้นของนิติบุคคลในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอื่น มิให้นำจำนวนหุ้นส่วนหรือหุ้นที่ได้รับโอนมาจากรัฐมนตรี รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้นรวม เข้ากับจำนวนหุ้นส่วนหรือหุ้นที่นิติบุคคลนั้นจะพึงมีได้ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอื่น

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่นิติบุคคลที่รับโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นของรัฐมนตรี เลิกกิจการหรือล้มละลาย เมื่อรัฐมนตรีได้รับหุ้นส่วนหรือหุ้นและผลประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นกลับคืนมาแล้ว ถ้ารัฐมนตรียังคงประสงค์จะ ได้รับประโยชน์จากหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวต่อไป ให้รัฐมนตรีแจ้งความประสงค์ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคืนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้น และดำเนินการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้นให้กับนิติบุคคลอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่รัฐมนตรีได้รับโอนหุ้นส่วนหรือหุ้น เพิ่มขึ้นในระหว่างการดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี และมีส่วนเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ถ้ารัฐมนตรียังคงประสงค์ จะได้รับประโยชน์จากหุ้นส่วนหรือหุ้นดังกล่าวต่อไป ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ นิติบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๑๗ รัฐมนตรีผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ หรือนิติบุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่า
กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น เป็นผู้ร่วม
กระทำความผิดกับนิติบุคคล เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ได้กระทำโดยตน
มิได้รู้ เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ออกประกาศให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

๓๖

ว. ๑๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ปีฉัษ ๑๓/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม นายวีรพงษ์ รามางกูร รองประธานคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ทำหน้าที่แทนท่านประธาน กรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. แล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติมเพียง ๑ มาตรา คือ มาตรา ๘ แห่งกรรมการได้ขอเพิ่มวรรคสองว่า ในการโอนหุ้นหรือหุ้นที่มีพันธะผูกพันใด ๆ อยู่ก่อนวันที่มีการโอน การโอนดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าหนี้ตามภาระผูกพันนั้น ทั้งนี้เจ้าหนี้ตามภาระผูกพันจะได้แจ้งการโอนดังกล่าวไม่ได้ เพื่อเป็นการเน้นว่า ในกรณีที่หุ้นส่วนหรือหุ้นที่รัฐมนตรีมีภาระจะต้องโอนให้ผู้อื่นนิติบุคคลที่ไปจัดการแทนนั้น ในกรณีที่มีภาระผูกพันอยู่ เช่น ไปจ้างองไว้กับบุคคลที่สาม เพื่อให้ชัดเจนว่าไม่กระทบกระเทือนต่อเจ้าหนี้ตามภาระผูกพันที่มีไว้ก่อนหน้านั้น หรือเจ้าหนี้จะได้แจ้งไม่ยอมโอนก็เขียนให้ชัดเจนเสียว่า ไม่ยอมโอนไม่ได้ เพราะรัฐมนตรีจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ แต่อย่างไรก็ตาม กรรมการได้มีข้อสังเกตที่สำคัญดังต่อไปนี้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกเพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๘

ประเด็นแรก การถือทรัพย์สินอาจจะเป็นสังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ หรือหุ้น

ประเด็นที่ ๒ การจัดการทรัพย์สิน

ประเด็นที่ ๓ การเข้าไปจัดการบริษัท ห้างหุ้นส่วนต่าง ๆ ที่ตนมีหุ้นส่วนอยู่ และ

ประเด็นที่ ๔ บริษัทที่ตนหรือคู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มาทำธุรกิจกับรัฐ

ในประเด็นแรกในเรื่องการถือทรัพย์สินต่าง ๆ ไม่มีประเทศใดห้ามรัฐมนตรีถือทรัพย์สิน ถือได้ แต่ว่าการจัดการทรัพย์สินเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ระหว่างที่ตนดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือดำรงตำแหน่งชั้นสูงในรัฐบาลนั้น ในบางประเทศโดยเฉพาะ

ประเทศที่ใช้กฎหมายตามหลักแองโกลแซกซอน (Anglo-saxon) ที่อนุญาตให้มีการจัดตั้งทรัสต์ (Trust) ได้ เขาก็จะโอนอำนาจการจัดการทรัพย์สินนั้นไปให้ทรัสต์ (Trustee) จัดการให้แทน เพื่อไม่ให้ก่อให้เกิดข้อครหาว่า อาจจะมีการทรัพย์สินของตน คู่สมรสของตนหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของตนในทางใช้อำนาจหน้าที่ก่อให้เกิดประโยชน์ เพราะฉะนั้นบางประเทศจึงนิยมที่จะโอนอำนาจการจัดการเช่นนี้ให้กัทรัสต์และให้ทรัสต์เป็นคนจัดการ แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีการจัดตั้งทรัสต์หรือกฎหมายห้ามไม่ให้จัดตั้งทรัสต์ เช่นประเทศในภาคพื้นยุโรปรวมถึงประเทศเราด้วย ที่เราใช้ประมวลแห่งค่อนซังจะคล้ายคลึงกับกฎหมายแห่งของเยอรมนี ในกรณีอย่างนี้ก็เป็นจรรยาบรรณของรัฐมนตรีเองหรือว่าผู้ดำรงตำแหน่งชั้นสูงเองว่า ระหว่างที่ตนดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้นตนก็จะไม่ดำเนินการจัดการทรัพย์สินแต่อย่างใด เช่นมีบ้านเมื่อครบกำหนดเช่าสิ้นสุดลง จะให้คนอื่นเช่าก็จะลำบากใจว่าค่าเช่าจะเป็นเท่าไร อย่างไร เดียวจะมีข้อครหา หรือซื้อขายที่ดินในระหว่างที่เป็นรัฐมนตรีก็อาจจะราคาถูกไป แพงไป ในช่วงนั้นมักจะหยุดดำเนินการต่าง ๆ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ กรรมสิทธิ์ก็ยังเป็นของรัฐมนตรีหรือว่าของผู้ดำรงตำแหน่งชั้นสูงอยู่

ประเด็นที่ ๓ คือการเข้าไปจัดการในเรื่องบริษัทต่าง ๆ มีทุกประเทศ
ห้าม และ

ประการที่ ๔ คือบริษัทที่รัฐมนตรีหรือผู้รองหรือบุตรที่ยัง
ไม่บรรลุนิติภาวะเข้าไปทำธุรกิจกับรัฐบาล เช่น ไปรับสัมปทาน ไปซื้อขายทำธุรกิจ
ต่าง ๆ อย่างนี้ประเทศต่าง ๆ ก็มักจะมีกฎหมายออก กฎหมายห้ามปรามเอาไว้สุดแท้
แต่ว่าจะจะเป็นประเทศใด เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เจตนาที่ไม่ให้รัฐมนตรี
เข้าไปถือหุ้นหรือหุ้นส่วนในบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัดต่าง ๆ นั้น เจตนาจะเป็น
อย่างไรไม่ค่อยชัดเจนเท่าไร แล้วเสร็จแล้วในที่สุดก็บัญญัติแต่เพียงว่า เฉพาะตัว
รัฐมนตรีเท่านั้นที่ถือไม่ได้ ส่วนคู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะถือได้
เพราะฉะนั้นไปบัญญัติไว้แบบนี้ก็ไม่สมกับเจตนารมณ์ เจตนาที่จะไม่ให้รัฐมนตรีหรือ
คู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะถือ แล้วในทางปฏิบัติเขาอาจจะ โอนให้คู่
คู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเสียก่อนที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีก็อาจจะ
ทำได้

ข้อที่ ๒ ในทางปฏิบัติเนื่องจากตามประมวลแพ่งของเราให้ ห้ามไม่ให้
จัดตั้งทรัสต์ เพราะฉะนั้นการโอนกรรมสิทธิ์ไปยังนิติบุคคลที่จะให้จัดการแทนนั้น
จึงไม่มีกฎหมายที่ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของทรัสต์ เมื่อโอนไปแล้ว
ก็อาจจะเกิดผลในทางใดทางหนึ่งที่ไม่อาจจะคาดการณได้ว่าจะเป็นอย่างไ

ข้อที่ ๓ ก็คือว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนเรื่องนี้ไว้ในเรื่องการบังคับใช้
กับรัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนี้ ในขณะที่จะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ผู้ค่อนข้างสับสน โดยในมาตรา ๑๑๗ วรรคสี่ มาตรา ๑๑๕ (๔) นอกว่า
ห้ามไม่ให้ห้ามบัญญัติของมาตรา ๒๐๘ มาใช้เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งและการ
พ้นจากตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ซึ่งก็คงเข้าใจได้ว่า ถ้าเมื่อรัฐมนตรี
ปัจจุบันไม่ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐมนตรีก็คงไม่ขาดคุณสมบัติในเรื่อง
ที่จะดำรงตำแหน่งหรือไม่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี แล้วรัฐธรรมนูญอีกมาตราหนึ่งเขียน
ไว้ว่า มาตรา ๑๑๕ (๔) เขียนว่า ในวาระเริ่มแรกไม่ให้ใช้มาตรา ๒๐๘ จนกว่าจะมี
การออกกฎหมายอนุวัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญภายในกำหนด ๒ ปีนับแต่วันที่ใช้

๓๕

ว. ๑๖ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติา ๑๔/๒

รัฐธรรมนูญ แล้วในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๑๕ บอกว่า สำหรับรัฐมนตรี
ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่ประกาศใช้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไป
ก็ไม่ค่อยแน่ใจว่ารัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบันนี้จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร
กรมการมีความเห็นเท่านี้

- ๑๕/๑

ประธานวุฒิสภา : รวมความว่า กฎหมายฉบับนี้ออกไปจะใช้ได้หรือไม่ ก็ยังไม่รู้ จะใช้กันอย่างไรก็ยังไม่รู้ แล้วเราจะออกไปทำไมกันนี่ เชิญเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการจัดการ
หุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยว ญะนะครับ เมื่อสักครูนี้อาจารย์ไพศาลมีอะไร
เชิญครับ

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม ไพศาล กุมาลย์วิสัย สมาชิกวุฒิสภา บังเอิญว่าท่านประธานคณะกรรมการได้
เอ่ยนไปถึงข้อสังเกต กระผมคิดว่า อาจจะอภิปรายในจุดที่เป็นข้อสังเกตครับ ถ้าข้อที่ท่าน
จะผ่านไปก่อนแล้วจะขออนุญาตผมในตอนหลังก็ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวถึงข้อสังเกตแล้วค่อยพูดกันนะครับ เชิญต่อไป
ครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ถ้าปรารถ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม วิชัย
โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภาครับ ความจริงประเด็นที่พูดถึงกฎหมายฉบับนี้ก็คงจะเป็น
ประเด็นเดียวกัน เราจะพูดในตอนนีหรือจะพูดในเรื่องของข้อสังเกต คือประเด็นที่ท่าน
ประธานคณะกรรมการได้พูดถึงว่า กฎหมายฉบับนี้ถ้าไม่ได้ครอบคลุมไปถึงเรื่องของคู่
สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยก็ใช้บังคับไม่ได้ครับ ก็จะไม่มีบรรลุผลสำเร็จ
ตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ ถ้าจะดูร่างที่รัฐบาลเสนอ รัฐบาลเสนอมาร่างแรกได้
ครอบคลุมว่า หุ้นของรัฐมนตรีในที่นี้ให้รวมถึงหุ้นของคู่สมรส และหุ้นของบุตรที่ไม่
บรรลุนิติภาวะด้วยซึ่งมาตัดออกในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อกฎหมาย
ฉบับนี้ได้เข้าสู่วุฒิสภาก็มีท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านตั้งข้อสังเกตในประเด็นนี้ ซึ่งทาง
คณะกรรมการการคลังเองก็ไม่ได้เพิ่มเติมเข้าไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๔ ไม่ได้

เพิ่มเติมคำว่า หุ่น ของรัฐมนตรีว่ารวมถึงคู่สมรสหรือบุตรที่ไม่บรรลุนิติภาวะด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นถ้ามาดูในมาตรา ๘ หุ่นที่จะมีการโอนถ้าไม่ได้กำหนดนิยามเอาไว้อย่างนั้นก็คงหมายถึงแต่หุ่นรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนถามคณะกรรมการว่า แทนที่จะไปตั้งเป็นข้อสังเกตทำไมไม่ใส่ไว้ในกฎหมายเพื่อให้ผลใช้บังคับได้ เพราะแค่ข้อสังเกตอย่างนั้นไม่น่าจะเป็นประโยชน์ที่จะทำให้กฎหมายฉบับนี้สามารถจะควบคุมการโอนหุ่นหรือการใช้สิทธิในฐานะผู้ถือหุ่นของรัฐมนตรีในการบริหารงานต่าง ๆ ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ กรรมการ

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภาครับ ในตอนแรกผมเองก็เข้าใจเช่นเดียวกับท่านที่อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ นะครับว่า พรรคสองนั้นที่บอกว่า คำว่า ๕ เปอร์เซนต์นั้นให้รวมถึงหุ่นของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะที่จะโอนไปด้วย แต่ได้รับการชี้แจงจากฝ่ายรัฐบาลว่าไม่ได้แปลว่า อย่างนั้น แปลแต่เพียงว่า ๕ เปอร์เซนต์ที่ว่าให้นับรวมถึงหุ่นของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะแต่หุ่นของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะนั้นไม่ต้องโอน โอนเฉพาะ หุ่นของรัฐมนตรีเท่านั้น นั่นก็คือว่า เช่นสมมุติว่าคู่สมรสมีหุ่นอยู่ ๖๐ เปอร์เซนต์ แล้วที่ รัฐมนตรีมีหุ่นอยู่ ๑๐ เปอร์เซนต์ รวมกันก็กลายเป็น ๗๐ เปอร์เซนต์ ในกรณีอย่างนี้ รัฐมนตรีโอนเพียง ๕ เปอร์เซนต์ และตัวถือไว้ ๕ เปอร์เซนต์ คู่สมรส ๖๐ เปอร์เซนต์ แต่ถ้า เมื่อมีพรรคสองแปลว่าต้องโอน รัฐมนตรีต้องโอนไป ๑๐ เปอร์เซนต์เลย เพราะว่า ๒ คน รวมกันแล้วเกิน ๕ เปอร์เซนต์ เพียงแต่เท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้นกรรมการได้พิจารณา เรื่องนี้แล้วเลยไม่ค่อยจะคิดใจเท่าไร แต่ถ้าผู้เขียนว่า ทั้งคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะถ้าเกิน ๕ เปอร์เซนต์ต้องโอนหมด อย่างนั้นถ้ากรรมการคงจะสนับสนุน-----

แต่ว่าปรากฏว่า ได้ซักถามแล้ว ปรากฏว่า ชัดรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญนั้น
เจตนาที่ตรา ๒๐๕ นั้น เจตนาเพียงให้ออนเฉพาะหุ้นตัวรัฐมนตรีเท่านั้น คู่สมรส
และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของรัฐมนตรีไม่ต้องโอน ถือเท่าไรก็ได้ นะครับ แม้ว่า
บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รัฐมนตรีก็มีฐานะเป็นผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง บรรพ ๕ ก็ไม่ต้อง เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญเขียน ไม่ค่อยจะชัดเจน
เท่าไรก็เลยลำบากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาล

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม ไพศาล กุมาลย์วิสัย สมาชิกวุฒิสภา ครั้งที่เดิวนึกว่าจะรอไปถึงข้อสังเกต
แต่เมื่อการอภิปรายในช่วงนี้ได้พัวพันไปใ้หลายเรื่องแล้ว กระผมขออนุญาต
ท่านประธานฯ แม้ว่า ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ ซึ่งเป็นมาตราสำคัญจะไม่ได้มีการแก้ไข
แต่กระผมคิดว่า เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงว่า ปัญหา
มาตรา ๒๐๕ นี้มีทางเข้าใจกันได้อย่างไร ซึ่งถ้าจะเขียนไปอย่างใดอย่างหนึ่ง
จะมีปัญหาเรื่องชัดเจนหรือไม่ กระผมอยากเชิญชวนท่านประธานฯ ที่เคารพ
และเพื่อนสมาชิก ผู้ที่เกี่ยวข้องได้โปรดกรุณาดูมาตรา ๒๐๕ ซึ่งเป็นมาตราหลักในการ
ออกกฎหมายฉบับนี้ เมื่ออ่านมาตรา ๒๐๕ แล้วโดยสรุป กระผมมีความเห็นว่า
มาตรา ๒๐๕ มิได้เป็นไปอย่างแนวทางที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา คือ มาตรา ๒๐๕
นี้ ห้ามมิให้รัฐมนตรีเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในบริษัท ห้ามเด็ดขาด แต่อย่างไร ทั้งนี้
ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ อีกนัยหนึ่งก็หมายความว่า จะให้ถือได้จำนวนเท่าไร
แล้วถือได้จำนวนเท่าไรนี้ ต้องโอนหุ้นที่ถือทั้งหมดที่กฎหมายอนุญาตให้ถือนั้นไปให้
นิติบุคคลจัดการ แต่ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ นี้ กำหนดบอกว่า จำนวนที่จะถือได้
ไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วมาตรา ๖ บอกว่า ส่วนที่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์นั้นให้โอนไปยัง
บริษัทจัดการ ซึ่งไม่ตรงกับตัวเห็นความเข้าใจของกระผม (เพราะฉะนั้น) กระผม
เห็นด้วยในข้อสังเกตของคณะกรรมการนะครับว่า การออกกฎหมายฉบับนี้จะไม่
เกิดประโยชน์ และไม่ใช่ว่าโดยสรุปแล้ว ในแนวทางของการ
ร่างกฎหมายและออกกฎหมายฉบับนี้ตามมาตรา ๒๐๕ นี้ กระผมเองในส่วนตัว

เห็นว่า น่าจะมีปัญหา^{ได้}รัฐธรรมนูญต่อไป เพราะเหตุว่า มาตรา ๒๐๘ ถ้าหากมีความหมาย
 อย่างที่คณะกรรมการเขียน ถ้าเขียนกฎหมายออกไปอย่างนี้จะจัดรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุ
 ที่ว่า ถ้ามาตรา ๒๐๘ หมายความว่า รัฐมนตรีจะเป็นหุ้นหรือมีหุ้นมืออยู่ในบริษัทไม่ได้
~~หุ้นนั้นเป็นหลัก~~ แต่จะมีได้ตามที่กฎหมายนี้บัญญัติไว้ว่า ให้มีได้ไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์
 แต่ว่า ๕ เปอร์เซ็นต์นี้ต้องโอนให้กับบริษัทจัดการไป ไม่ใช่ตัวยังถือไว้ได้ แล้วถือไว้
 ได้เพราะอะไร เมื่อมีกฎหมายเขียนว่า ห้ามมิให้จัดการเสียด้วย~~หุ้น~~ ใจความอย่างนั้น
 กระผมเห็นว่า มาตรา ๒๐๘ มีความหมายอย่างนั้น ถ้าในอย่างนั้น กฎหมายที่จะออก
 ตามลักษณะอย่างนี้จะมีความหมายและจะมีผลบังคับ ด้วยความเคารพท่านประธานฯ
 คุรับ ตอนนี้ขออนุญาตอภิปราย~~สรุป~~ ในประเด็นที่ว่า มาตรา ๒๐๘ น่าจะมีความหมาย
 อย่างไร ถ้ามีความหมายไม่ตรงกับแนวความคิดในการออกกฎหมายลูกมาในลักษณะ
 อย่างนี้ ปัญหาต่อไป ก็คือจะมีปัญหาในเรื่องรัฐธรรมนูญอย่างแน่นอน~~สรุป~~ กระผม
 คิดว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาค่อนข้างอ่อนไหวในระบบการเมืองของประเทศเราเหมือนกัน
 คุรับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ไหน ๆ เราก็จะส่งไปฉบับหนึ่ง ก็พุ่งไปอีกสัก
 ฉบับหนึ่งคงจะไม่เป็นไร เป็นปัญหาอย่างที่ว่า จริง ๆ ว่า เราจะอ่านมาตรา ๒๐๘
 ในความหมายว่าอย่างไร เพราะผู้เขียนเองไม่แน่ใจว่า ผู้เขียนเข้าใจหรือเปล่าว่า
 ตัวต้องการอย่างไร เพราะที่เขียนมานี้ก็ถือได้ทั้ง ๒ อย่าง แต่ไม่ว่าจะตีทางใด
 ถ้อยคำที่เขียนก็ไม่ขัดทั้งคู่ ผมถือว่าเป็นหน้าที่ของพวกเราเนะครับ เมื่อผ่านกฎหมาย
 ฉบับนี้ไป แล้วก็ส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ เพิ่มงานให้ท่านทำงานน้อย
 เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภา ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการ
 แก้ไข แต่ท่านประธานฯ ให้อีกโอกาสสมาชิกฯ ที่จะแสดงความเห็นในเรื่องที่~~นี้~~จะขัดต่อ
 รัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่ที่นี้มาตรา ๔ มาตรา ๕ มีความสำคัญ ถ้าเราคงดูถึงเจตนารมณ์
 ของรัฐธรรมนูญแล้ว มาตรา ๕ บัญญัติขึ้นมาจะขัดอย่างชัดเจน เพราะว่า กฎหมายใน
 มาตรา ๔ ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติว่าถือหุ้่นได้ไม่เกินเท่าไร แต่มาตรา ๕ ยังบัญญัติว่า
 ให้เกินได้ ในกรณีนี้จะมีปัญหาากเหลือเกินในกรณีที่เราจะผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ไป
 กระผมคิดว่าสภาของเรา มีหน้าที่ที่จะต้องดูว่ากฎหมายฉบับนี้~~นี้~~เหมาะสม และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่ง~~นี้~~ขัดหรือไม่ ถ้าข้อความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ ที่มีนสอคล้องกันอย่างนี้มันขัด
 ต่อรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน ก็เป็นเรื่องที่เราน่าจะ~~นี้~~พิจารณา~~นี้~~ให้ความสำคัญในเรื่องนี้
 มากก่อนที่จะผ่านไป เพราะว่า ในข้อสังเกตและการแถลงของประธานคณะกรรมการ
 ทำให้เราจะต้องมาพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบในประเด็นนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ~~นี้~~ทำอะไรไม่ได้แล้ว~~นี้~~ หลักการเราก็รับมาแล้ว
 แปรญัตติก็นี่ไม่ได้แปรกันไว้ จะไปรู้ด้วยตัวของเรามากันชัดรัฐธรรมนูญแรกก็ไม่ได้มีอำนาจ
 ก็ได้แต่เพียงตั้งข้อสงสัย และถ้าความสงสัยนั้น~~นี้~~ถึงขนาด ก็เข้าชื่อกันส่งไปให้ศาล
 รัฐธรรมนูญแล้วให้ท่านวินิจฉัย ถ้าท่านบอกว่าขัด ก็ขัด~~นี้~~ผู้~~นี้~~ครับ เพราะเรามีหน้าที่ที่จะต้อง
 ออกไปภายในวันสองวันนี้ เชิญต่อไปครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการ
 แก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เกษม
 สรศักดิ์เกษม ขอกราบเรียนว่าในประเด็นปัญหาที่กระผมสงวนคำแปรญัตติไว้วันนั้น ความจริง
 แล้วไม่ใช่เรื่องใหม่ในการพิจารณากฎหมายของสภาแห่งนี้ ความจริงแล้วเป็นเรื่องหลัก
 ความคิดที่แกว้างไปแกว้างมาซึ่งหามาตรฐานไม่ได้ในกรณีผู้กรอการตามกฎหมาย ในการเสนอ

สงวนคำแปรญัตติของกรรมนั้นขอเรียนว่า ถ้าท่านประธานฯ จะดูภารกิจหลัก ๆ สำคัญ ในกฎหมายฉบับนี้ไม่กี่มาตราขึ้น กฎหมายฉบับนี้จะมอบภารกิจสำคัญยิ่งยวด ไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทั้งสิ้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดสัญญาการจัดการ โอนหุ้นส่วนของรัฐมนตรีเสมือนหนึ่งว่าเป็นผู้มีอำนาจกำหนดสัญญาสำเร็จรูปให้รัฐมนตรีไปปฏิบัติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ควบคุมรายงาน ต้องรายงานต่อกรรมการ ป.ป.ช. ถ้าหากรัฐมนตรีไม่รายงานแล้วมีโทษด้วยตัวเองในการที่ผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น ได้มีหลักคิดสมัยใหม่ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กลับไปกลับมาเสมอ ในกฎหมาย ๒ - ๓ ฉบับที่ผ่านมาท่านประธานฯ อาจจะได้ในเรื่อง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครอง ร่างพระราชบัญญัตินั้นแต่เดิมมารัฐบาลเสนอให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย แต่เมื่อเข้าสู่สภาผู้แทนฯ และมาชั้นพิจารณาของวุฒิสภาแห่งนี้ ก็มีการปรับเปลี่ยนไป เสนอให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้รักษาการ ตรงนี้เป็นประเด็นปัญหาในหลักความคิดในการตรากฎหมายกันเสมอมาจนถึงบัดนี้ กรรมนำเสนอครั้งนี้เพื่อหามาตรฐานหลักการที่แน่นอนว่า ผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นจะเป็นผู้ใดกันแน่ ตามหลักที่ปฏิบัติมาท่านประธานฯ เป็นนักร่างกฎหมาย กฎหมายทุกฉบับนั้นฝ่ายบริหารเท่านั้นเป็นผู้รักษาการ-----

แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ครั้งนี้ ปรับปรุงรักษาการตามองค์กรออิสระ^(๒) ให้องค์กรอิสระนั้นรักษาการตามกฎหมาย ใน พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองมีการอภิปราย มีเหตุถึงขั้นขัดแย้งไม่ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการว่า นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการนั้นจำเป็นต้องรับผิดชอบ ตัวนายกรัฐมนตรีอาจจะต้องถูกฟ้องขึ้นศาลปกครองด้วย เนื่องจาก ๑. พล.๑ รัฐมนตรีต้องมีออกคำสั่งการปกครองเสมือนในการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะฉะนั้นมาถึงกฎหมายฉบับนี้ก็เหมือนกันครับท่าน ประธานฯ ศรัทธ มีจุดเล็ก ๆ เท่านั้นเองที่กระผมเองคิดใจและนำมาเสนอที่ประชุมแห่งนี้ อีกครั้งหนึ่ง คือกรณีที่นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้น นายกรัฐมนตรีต้องมีหน้าที่ปฏิบัติกรตามกฎหมายฉบับนี้ ก็คือต้องโอนหุ้นกับถือหุ้นอยู่ ต้องโอนหุ้นตามมาตรา ๑๘ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า กระผมจะขอมีส่วนร่วมในตอนอภิปรายข้อสังเกต ความจริงกระผมแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๗ โยงไปถึงมาตรา ๑๘ ด้วย กระผมขออนุญาตว่า กระผมเป็นคนจุดพลุขึ้นในคณะกรรมการชุดนี้ในเรื่องมาตรา ๑๘ ซึ่งเป็นที่มาของข้อสังเกตฉบับนี้ เราคิดกันว่า มาตรา ๑๘ ควรจะตัดทิ้งด้วยซ้ำไป เพราะบัญญัติขึ้นมาแล้ว ถ้าย้อนกลับไปดูบทเฉพาะกาล ~~มาตรา ๑๘~~ ^{มาตรา ๑๘} นั้นจะไม่มีผลบังคับเลย ๑๒๐ วัน จะวากกับ ๘๐ วัน ด้วยหรือไม่ ๑๒๐ วัน รัฐมนตรีต้องโอนหุ้น โอนให้กับใคร ~~โอนให้กับที่ผ่านประธานคณะกรรมาธิการของกระผม~~ โอนให้บุตร ภรรยาไปหมดได้ ไม่ต้องใช้บังคับตามกฎหมายฉบับนี้ นั่นเป็นประเด็นประกอบที่กระผมจะกราบเรียนต่อไปครับ ที่ที่เห็นมา มาตรา ๒๐ ที่กระผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้ นั่น การกิจทั้งหมดนั้นกระผมกราบเรียนแล้วว่า หน้าที่สำคัญในการกำกับดูแลกฎหมายฉบับนี้อยู่ที่ประธาน อยู่ที่กรรมาการ ป.ป.ช. ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในทางที่เหมาะสมเพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการร่างกฎหมายที่แกว่งไปแกว่งมาในขณะนี้ ให้องค์กรอิสระซึ่ง ป.ป.ช. ที่มีองค์กรอิสระตั้งขึ้นมาแล้ว ควรจะมารักษาการตามกฎหมายฉบับนี้เสียด้วย ก็น่าจะเหมาะสมตามแนวคิดใหม่นี้ ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ไม่มีทางออกก็ต้องออกไปอย่างนั้น เพราะรัฐธรรมนูญเขียนไว้ไม่ค่อยชัดเจน
คุณเกษมยังคิดใจใหม่กรับเรื่องผู้รักษาการ ~~นั้น~~ แก้วงมาจากรัฐธรรมนูญ ถ้าเรายัง
รักษาหลักเอาไว้ได้อย่าแกว่งตามรัฐธรรมนูญบางทีก็จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง
บ้างคุณ ~~เกษม~~ เชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมเกษม สรศักดิ์เกษม กระผมอยากได้อินคำพูดของท่านประธานคณะกรรมการและท่านประธานฯ แห่งสภานี้ ยึดหลักอย่างนี้จริง ๆ และกระผมเองโดยใจจริงแล้ว นายกรัฐมนตรีรักษาการนั้นถูกต้อง แต่ที่กระผมนำเสนอขึ้นเพื่อแสวงหาหลักตรงนี้ ท่านประธานฯ ครับ ในบ้านเมืองต่อไปนี้ผู้ที่จะเอาอะไรมาเป็นหลักยึดกัน ท่านประธานคณะกรรมการและท่านประธานวุฒิสภายึดหลักนี้กระผมเห็นด้วย ด้วยความเคารพ กระผมไม่ติดใจครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ และขอปรึกษากฎหมายเรื่องด้อยค่าในมาตรา ๘ วรรคสอง ความตอนท้ายที่ว่า “ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตามภาระผูกพันจะได้แจ้งการโอดังกล่าวมิได้” ถ้าว่า “ทั้งนี้” น่าจะเป็นคำว่า “และ” มากกว่า ~~ใช่~~

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รองประธานคณะกรรมการ) : ไม่ขัดข้องครับ
ประธานวุฒิสภา : แก้เป็น “และ” นะครับ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ~~ใช่~~ ครับ ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการหรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วย ๘๘ ไม่เห็นด้วย ๔ ~~ใช่~~ ครับ เพราะฉะนั้นที่ประชุมเห็นชอบด้วย ต่อไปนี้เป็นข้อสังเกต ~~ผู้~~ ใครมีความเห็นอย่างไร กรรมาธิการได้แถลงไว้แล้ว เชิญคุณเกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านผู้เป็นประธานฯ ที่เคารพ กระผมเกษม สรศักดิ์เกษม ขออนุญาตกราบเรียนอภิปรายนำ ~~ผู้~~ ในข้อสังเกตใน ๒ - ๓ จุด ~~ผู้~~ ท่านประธานฯ ครับ เป็นที่ทราบกันดีว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลสืบเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๕ อย่างที่ท่านที่เคารพ ท่านอาจารย์ไพศาล กุญชรวิชัย ได้นำเสนอแล้ว แต่การเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ~~ผู้~~ จะเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ ๒ มาตราที่ท่านประธานคณะกรรมการนำเสนอ คือ มาตรา ๓๑๖ ที่บอกว่า ในวรรคแรก

ให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ทงเป็น คณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญนี้ แต่กรั้นพอไปตรวจท้ยของมาตรา ๓๑๗ นี้ ท่านประธานสภาฯ บัญญัติว่า มิให้นำบทบัญญัติตามมาตราหลายมาตรา รวมทั้ง มาตรา ๒๐๕ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งในการพ้นจากตำแหน่งของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีตามมาตรานี้ด้วย มีหลายท่านนำเสนอความเห็นครั้งนี้ว่า รัฐมนตรีที่ตาม พรรคท้ยนั้นน่าจะหมายถึงรัฐมนตรีในวันที่รัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับ คือเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ที่ผ่านมา เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว แปลว่าไม่ใช้รัฐมนตรีคณะรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ คือ รัฐมนตรีสมัย ๆ ฝนฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี อันนี้ประเด็นหนึ่ง แต่กรั้นพอมาพิจารณาประกอบกับรัฐธรรมนูญ บทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๕ ~~ท่านประธานสภาฯ~~ ตรีว่า อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการนำเสนอในเบื้องต้น มาตรา ๓๑๕ (๔) ประกอบ กับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วว่ามีให้นำบทบัญญัติมาตราที่ว่านี้ คือมาตรา ๒๐๕ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการตรากฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินเวลา ๒ ปี นับแต่ใช้รัฐธรรมนูญนี้ ประเด็นปัญหาที่น่าจะมีผลต่อไปนั่นคือ ในมาตรา ๑๕ ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ บอกให้รัฐมนตรีที่มีผลใช้บังคับตามกฎหมายนี้ต้องจัดการตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ คือโอนหุ้นตามกฎหมายทั้งหลายทั้งปวงนั้นให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วัน ตามว่า ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อใด ถ้าสมมุติว่า บ่ายวันนั้นผ่านสภาผู้แทนราษฎร เป็นกฎหมายได้ แต่กระบวนการที่มีผลใช้บังคับนั้นยังอีกพอสมควร จนกว่าจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถ้าแปลอย่างนั้นแล้วกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับเกิน ๒ ปี นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับแล้วใช้หรือไม่ ต้องตอบว่าใช่ เพราะฉะนั้นถ้าใช้แล้ว มาตรา ๑๕ ที่บัญญัติว่า ต้องโอนหุ้นรัฐมนตรี ปัจจุบันนี้กฎหมายนี้ออกบังคับแล้ว ต้อง จัดการตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วันนั้น มีผลให้ ครึ่งนี้ล้วยประเด็น ปัญหาสำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่การขัดหรือไม่ขัด ชอบหรือไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ-----

ถ้าสมมติว่า ~~ท่าน~~ ~~ท่าน~~ เกิน ๒ ปีแล้ว มาตรา ๑๕ ไม่มีผลใช้บังคับ ในกรณีการวิสามัญ
 ได้อภิปรายกันว่า เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นแล้วมาตรา ๑๕ ไม่ควรมี ควรจะตัด
 ออกด้วยซ้ำไป ไปใช้ตามมาตรา ๕ (๒) ก็คือต้องจัดการภายใน ๙๐ วัน เหตุนี้ท่านประธาน
 ครั้น ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้กับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ๒ มาตราที่กราบเรียนต่อที่ประชุม
 แห่งนี้นั้นน่าจะไปส่งผลให้มาตรา ๑๕ นั้นไม่ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติแล้วก็ไม่จำเป็นต้องอยู่
 ภายใต้งบกับของกฎหมายฉบับนี้ คือ ๑๒๐ วันนั้นจะไม่มีผล ถ้าวางว่า ๑๒๐ วันตาม
 มาตรา ๑๕ ไปบวกระยะเวลาตามมาตรา ๕ (๒) อีก ๙๐ วันด้วยหรือไม่ ระยะเวลาตรงนี้ก็ยังมี
 ปัญหากรณีท่านประธานฯ ครั้น ว่า ๑๒๐ วันรวมอยู่ใน ๙๐ วัน หรือ ๑๒๐ วันไปบวก
 อีก ๙๐ วัน จะปฏิบัติอย่างไร ตรงนี้จะมีปัญหา เพราะฉะนั้นกระผมขออนุญาตกราบเรียน
 เพิ่มเติมข้อสังเกตของท่านประธานคณะกรรมการในประเด็นนี้ว่า ความจริงแล้ว
 มาตรา ๑๕ น่าจะไม่มีผลใช้บังคับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เวลารัฐมนตรีเขาถูกฟ้องว่า ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕
 เขาก็ไปสู้ในศาลเองว่ามาตรา ๑๕ นั้นขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ เราก็เขียนให้ผู้ครบถ้วนตาม
 ที่เรากล่าวว่าควรจะต้องมีไว้ก่อน เพราะหาว่าไม่รู้จะทำอะไรได้ดีไปกว่านี้ ถ้าไม่มีท่านผู้ใด
 มีความเห็น ผมจะขอคิดว่า จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่
 มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้คัดค้าน เป็นอันว่ามีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์
 มติครั้น ขอบคุณคณะกรรมการมาก อุดดำให้ไปทำงานตั้งนาน ทำแล้วกฎหมายก็จะใช้
 ไม่ได้

ต่อไป ๔.๖ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
 ร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

LIRT

(สำเนา)

ที่ ๒๕๓๗/๑๖ ๒๕๕๖

รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน ประกอบเป็น คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีชื่อนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. รักษ์โท กุเทพ ไสกระจ่าง
๒. นายขจิตร์ ชัยนิคม
๓. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๔. นายชัย ชิดชอบ
๕. นายไพศมมาน สีลาวงษ์
๖. นายนพดล ไร่ไหมะ
๗. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
๘. นายสุวัชร ดนัยตั้งตระกูล
๙. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๑๐. นายอิสสระ สมชัย

วุฒิสภา

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๒. พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญบุรุกษ์
๓. คุณหญิงนันทกา สุประภคตะนันท์
๔. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๕. นายพินิต อาระยะศิริ
๖. นายไพศาล ภูมิลาอีวิสัย
๗. นายวัลลภ ตั้งคนานรักษ์
๘. นายศิริ เกวลินเสษะดี
๙. นายสุชน ชาติศรีเครือ
๑๐. พลเรือเอก สุรัฐดี มหาวมณ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้
เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ไพศาล กุมาลย์วิสิัย

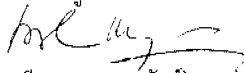
(นายไพศาล กุมาลย์วิสิัย)
ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

กองกรรมาธิการ ๒

โทร. ๒๕๕๑๘๕๖, ๒๕๕๑๖๒๕-๖

โทรสาร ๒๕๕๑๖๒๕-๖

สำเนาถูกต้อง

(นางนารีนาถ เสดานูร์กีช์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

รายงานของคณะกรรมการการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายไพศาล กุศลย์วิสัย	เป็นประธานคณะกรรมการการ
(๒) นายชัย ชิดชอบ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการ
(๓) นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นายประวิง คชาชีวะ	ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเลือกตั้งระดับชาติ
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง |
|-------------------|---|

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการการร่วมกัน

๓.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในคำปรารภ เป็นดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๖๘ ~~มาตรา ๑๑๕~~ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา”

๓.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๓)

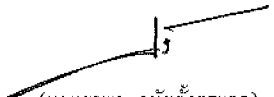
(๕) สิทธิเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้รัฐสภาพิจารณากฎหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

(๖) สิทธิเข้าชื่อร้องขอให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

(๗) สิทธิเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคล ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๘) สิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น การเสียสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาตั้งแต่วันเลือกตั้งครั้งนั้นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จนถึงวันเลือกตั้งครั้งนั้นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง”

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามมติของคณะกรรมการร่วมกัน มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล)
เลขาธิการคณะกรรมการการร่วมกัน

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมีได้แจ้งเหตุ
การไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ หรือแจ้งเหตุแล้ว แต่เหตุนั้นมีเหตุ
อันสมควรให้ถือว่าผู้นั้นเป็นบุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรทำให้ไม่อาจไปใช้
สิทธิเลือกตั้งได้ตามมาตรา ๒๔ บรรดาสง ของรัฐธรรมนูญ ให้ผู้นั้นเสียสิทธิดังต่อไปนี้”

(๑) สิทธิยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา
ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น

(๒) สิทธิร้องคัดค้านการเลือกตั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะ
ปกครองท้องถิ่น

(๓) สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหาร
ท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น

(๔) สิทธิสมัครรับเลือกเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะ
ปกครองท้องถิ่น

(๕) สิทธิเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้รัฐสภาพิจารณากฎหมาย ตามกฎหมายว่าด้วย
การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

(๖) สิทธิเข้าชื่อร้องขอให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายท้องถิ่น

(๗) สิทธิเข้าชื่อร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคล ตามกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๘) สิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
ตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
การเสียสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาตั้งแต่วันเลือกตั้งครั้งที่ผู้นั้นไม่ไปใช้
สิทธิเลือกตั้ง จนถึงวันเลือกตั้งครั้งที่ผู้นั้นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง”

๕๒

ว. ๑๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ละไม ๒๐/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการแถลงครั้นนั้นเลยครับ
นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ไพศาล กุมาลย์วิสัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการร่วมของรัฐสภา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นี้ ทาง
คณะกรรมการร่วมได้พิจารณาแล้ว ๒ การประชุมก็เสร็จสิ้น ได้มีมติร่วมกันว่า ให้
ปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๒๓ ซึ่งเป็นหัวใจของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในสาระสำคัญก็คือ
ที่ประชุมร่วมกันเห็นว่า ความในวรรคแรกของมาตรา ๒๓ นั้นคงเป็นไปตามที่ทาง
วุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบไปก่อนแล้ว ส่วนในรายละเอียดเกี่ยวกับการที่บุคคลที่ไม่ไปใช้
สิทธิเลือกตั้งจะเสียสิทธิอะไรบ้างนั้น ได้มีการปรับปรุงข้อความขึ้นมาเป็นสาระสำคัญ
๘ เรื่องด้วยกัน ซึ่งใน ๘ เรื่องนี้มี ๓ เรื่องที่เป็นหลักการเดิมของวุฒิสภาที่ได้ให้ความ
เห็นชอบไปแล้ว ส่วนเรื่องที่เพิ่มเติมเข้ามานั้นก็เป็นการขยายความเพื่อให้ครอบคลุมถึง
บทบัญญัติที่ต้องการที่จะให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น ได้มีความรู้สึกว่าคนได้สูญเสียอะไรไป แต่
ประการสำคัญที่เสนอเพิ่มเติมเข้ามาในร่างกฎหมายฉบับนี้ก็คือการเสียสิทธิในการถอดถอน
บุคคลออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต กับการเข้าชื่อออกกฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอชื่อในการเสนอ
กฎหมาย ซึ่งเป็นสาระสำคัญครับท่านประธานฯ และอีกจุดหนึ่งที่กระผมเห็นว่าควรจะได้
กราบเรียนท่านประธานฯ และที่ประชุมนี้ก็อยู่ในวรรคสุดท้าย เดิมทีเดียวที่ร่างของวุฒิสภา
ไปนั้นให้เห็นว่าการเสียสิทธิดังกล่าวมีระยะเวลา ๕ ปี -----

- ๒๑/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่ในคราวนี้ได้เขียนไปในลักษณะที่ว่า เป็นการส่งเสริมให้ผู้ที่เสียสิทธินั้น ถ้าหากว่าเขา กลับมาใช้สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งในคราวเลือกตั้งต่อไป แล้วสิทธิที่เคยเสียนั้นก็ฟื้น คืนมาเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนได้มีการมาออกเสียงลงคะแนนได้มากขึ้น มิใช่ ถือจำนวน ๕ ปีตายตัว รายละเอียดปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่แล้ว กระผม ขอเสนอท่านประธานฯ เพื่อได้เสนอต่อที่ประชุมได้โปรดพิจารณาอนุมัติ ขอบพระคุณ กราบท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : สิทธิที่จะต้องเสียที่เพิ่มขึ้นนี้ คนที่จะแย่งที่สุดต่อไป ก็คือประธานวุฒิสภา เพราะนอกจากจะต้องตรวจสอบว่า เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือไม่แล้ว ยังต้องไปตรวจสอบตรวจสอบว่า ^{ผู้ชนะ}ผู้มีสิทธิไปหรือเปล่า เพราะจะหมดสิทธิในการ ^{ชนะ}เซ็นชื่อ จะตรวจกันอย่างไรมันก็ไม่ออก ก็ญ่ญ่กับผมไม่ได้อยู่เป็น เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ผมยังอยากจะขออนุญาตเรียนถามทาง กรรมการร่วมที่ไปพิจารณาแก้ไขกันมา ผม ~~แต่~~ยังไม่ค่อยเข้าใจเหมือนกันว่า เวลาเขา ไม่ไปเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ^{ก็}สมาชิกวุฒิสภา แต่เวลาเสียสิทธินี้ก็กลับไป เสียสิทธิการเลือกตั้งสภาท้องถิ่น รวมทั้งการขอลดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหาร ท้องถิ่น หรือสิทธิในการร้องขอให้มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ไม่ทราบว่าเป็นไปเกี่ยวข้อง กันได้อย่างไร เพราะผมเข้าใจว่า ในตอนที่เราพิจารณากันในชั้นกรรมการของวุฒิสภา ก็มองว่า เมื่อเขาไม่ไปเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาก็ให้เสียสิทธิ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ^{กับ}สมาชิกวุฒิสภา เช่น สิทธิที่จะ ไม่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้ง สิทธิที่จะ ไม่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ การเลือกตั้งประจำเขต กรรมการเลือกตั้งประจำเขต แต่ในที่เสนอแก้ไขมาใหม่นี้ไป เกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่น ^{ซึ่ง}นี่อาจจะเรียนถามเป็นข้อแรกว่า ไปเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอย่างไร คิดอย่างไรถึงไปเปลี่ยนแปลงอย่างนั้น คำถามที่ ๒ ก็คือในวรรคท้ายที่เขียน ^{ว่า}ว่า การเสียสิทธิตามวรรคหนึ่งให้กำหนดเวลาตั้งแต่วันเลือกตั้งครั้งที่ผู้นั้นไม่ไปใช้สิทธิ เลือกตั้งจนถึงวันเลือกตั้งที่ผู้นั้นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง คำว่า “วันเลือกตั้งที่ผู้นั้นไปใช้ สิทธิเลือกตั้ง” นี้คือการเลือกตั้งอะไร จะต้องเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือเป็นการเลือกตั้งอื่น เช่น เป็นการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นก็ได้ด้วย หรือไม่ว่าผู้ชื่อยาจะเรียนถามเพื่อความชัดเจน ขอคุณกรับท่านประธานฯ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายอายุยา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานอาจารย์ไพศาล
นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ไพศาล ประธานคณะกรรมการร่วมกัน
ขอพระคุณที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาตั้งคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่าง กระผมขอตอบ
คำถามย้อนจากคำถามหลังไปข้างหน้า คำถามหลังถามว่า คำว่า “ไปให้สิทธิเลือกตั้ง”
คำว่า “เลือกตั้ง” ตรงนี้ในกฎหมายฉบับนี้หมายถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือสมาชิกวุฒิสภา ทั้งสองกรณี ถ้าหากเกิดการเลือกตั้งครั้งใด ถ้าหากไม่ไปการเลือกตั้ง
ครั้งนั้นก็จะเสียสิทธิครั้งที่ระบุไว้ในนี้ ฉะนั้นคำว่า การเลือกตั้งตรงนี้คือ ใช้ทั้งสองกรณี
แล้วแต่ว่ากรณีไหนเกิดขึ้นก่อนกัน แล้วแต่กรณี ส่วนที่ พูดว่า กฎหมายฉบับนี้ไปเกี่ยวข้องกับ
เรื่องท้องถิ่นอย่างไร โดยหลักการนั้นก็ขอกราบเรียน อยู่ นี้ว่า เป็นเรื่องแนวความคิด
เดิมที่เดียวทางวุฒิสภาของเรานั้นดูว่า กฎหมายฉบับนี้น่าจะดึงเฉพาะเรื่องการเลือกตั้ง
ส.ส. ส.ว. เท่านั้น แต่ ว่า เมื่อมีการตั้งกรรมการร่วมกันนั้น ได้รับทราบ ว่า ทางสภา
ผู้แทนราษฎร นี้ มีวัตถุประสงค์ที่ อยู่ จะให้มีการเข้มงวดกวดขันในเรื่องนี้ ทางด้านเรา
นั้นเห็นว่า เขาเพียงเบา ๆ เขาเพียงอ่อน ๆ แต่ทาง ด้าน ในสภาผู้แทนราษฎรซึ่งท่านได้
กรุณาอธิบายชี้แจงว่า ท่านอยู่ในพื้นที่ ในการที่จะให้ผลบังคับเกี่ยวกับเรื่องนี้จริงจัง
ตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญนั้น ควรจะเขียนให้มีผลกระทบ ไปถึงการเลือกตั้ง
ในท้องถิ่นด้วย อันนี้เป็น เรื่อง ที่เราฟังดูเจตนารมณ์ด้วยกันแล้วก็เห็นว่า เป็นเรื่องที่จะ
ยอมกันได้ ก็เลยได้บัญญัติขึ้นมาอย่างนี้ -----

ครั้นถามว่า กฎหมายฉบับนี้จะไม่มีขอบข่ายของการใช้บังคับถึงเรื่องอื่น ๆ เกินไปหรือไม่
 ว่าที่จริงไปเป็นกฎหมายที่เราผ่านกันไปในนั้นก็ไปเกี่ยวพันถึงกฎหมายอื่นอยู่แล้ว เช่นว่า
 กรรมการการเลือกตั้ง คดีนี้เป็นต้น และเกี่ยวกับการตั้งเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในกฎหมาย
 เกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นใหม่ อย่างไรก็ดี ครอบคลุมกระบวนการเรียนหาหน้าประธานฯ
 มีข้อที่น่าสังเกตหนึ่งว่าการเสียชีวิตนี้มีได้เป็นการเสียชีวิต ที่จริงคำว่า เสียชีวิต ตัวนี้เรา
 พูดกันแบบรวม ๆ แต่การไปออกเสียงลงคะแนนนั้นเป็นหน้าที่ หน้าที่ซึ่งนั้นไม่ได้
 กระทบกระเทือน หมายความว่า แม้ว่าเขาจะเสียชีวิตอย่างนี้เขาก็จะต้องไปปฏิบัติหน้าที่
 ในการออกเสียงลงคะแนนทุกครั้งอยู่เสมอไป เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า เขาได้ไปลงคะแนน
 เสียงเลือกตั้งในครั้งต่อไปแล้ว การเสียชีวิตต่าง ๆ เหล่านี้มันก็จะพินาศมาตั้งพรรคสุดท้าย
 ที่เกิดขึ้น ส่วนที่ท่านบอกว่า มีแนวความคิดอย่างไร แนวความคิดก็อย่างที่กระผม
 กราบเรียนนี้แหละว่า ทางศาลฎีกาผู้แทนราษฎรท่านเห็นว่า มาตรานี้ควรจะย้าให้หนักกว่า
 ที่เป็นร่างของฝ่ายวุฒิสภา ท่านได้เขียนถึงการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเสียเลย อันนั้นยิ่งจะ
 รุนแรงกว่านี้มาก เพราะฉะนั้นในการพิจารณาร่วมกันนี้ก็พยายามหาทางสายกลางให้เกิดขึ้น
 ที่จะพอเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนที่ประชุมนี้ก็ได้พยายามที่จะให้เกิด
 ความสมัครสมานสามัคคีในวงการของรัฐสภาทั้งสองนี้พอสมควร แต่ที่สุดแล้ว
 ที่ประชุมนี้จะพิจารณา กรรมการการร่วมกันได้พิจารณาในเรื่องนี้อย่างที่คิดว่าดีที่สุดแล้ว
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะ
 เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ คือเห็นชอบตามที่คณะกรรมการร่วมกัน
 พิจารณามา นี้ จะเห็นชอบหรือไม่ โปรดลงคะแนนได้หรือไม่ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนครับ
 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๐๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบ ๑๐๖ คะแนน และ
 ไม่เห็นชอบ ๑ คะแนน ผ่านไปได้ ขอขอบคุณคณะกรรมการ
 ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. เรื่องขาดนัดพิจารณา

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๒๐ วัน ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/พท/๑๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่..... ๖๕
วันที่..... ๑๖ ๑๕
เวลา..... ๑๖.๐๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุไทยใน กท ๑๐๓๐๐

9 ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

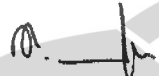
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๒๕๕๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ขาดนัด/1

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณา
และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว
จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติ
ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIIRT
ขาดนัด/2

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แยกบทบัญญัติในหมวด ๒ การพิจารณาโดยขาดนัด มาตรา ๑๙๗ ถึงมาตรา ๒๐๙ เป็นสองส่วน คือ ส่วนที่ ๑ การขาดนัดยื่นคำให้การ และส่วนที่ ๒ การขาดนัดพิจารณา

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาของศาลในกรณีที่จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ โดยกำหนดให้ศาลอาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้โจทก์ชนะคดีได้ แต่จำเลยยังมีโอกาสขอยื่นคำให้การใหม่ หรือขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ตามเหตุที่กำหนด และกำหนดวิธีการในการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแก่จำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๑๙๙ และเพิ่มมาตรา ๑๙๘ ทวิ มาตรา ๑๙๘ ตริ มาตรา ๑๙๙ ทวิ มาตรา ๑๙๙ ตริ มาตรา ๑๙๙ จัตวา มาตรา ๑๙๙ เบญจ และ มาตรา ๑๙๙ ฉ)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาของศาลในกรณีที่อยู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ขาดนัดพิจารณาโดยไม่มีวิธีการเร่งรัดคดี เช่นเดียวกับกรณีการพิจารณาของศาลในกรณีที่ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙๗ วรรคสอง มาตรา ๒๐๐ มาตรา ๒๐๑ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๗)

1. เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโดยขาดนัดที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความล้าสมัยและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งมีบทบัญญัติที่ขาดความชัดเจนในหลายประการ เป็นเหตุให้การดำเนินคดีในกรณีที่ผู้ความขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณาคดีในไปโดยลำพัง และมีข้อโต้แย้งที่ผู้ความอาจใช้เป็นช่องทางในการประวิงคดีได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโดยขาดนัดให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้ศาลสามารถพิพากษาให้ผู้ความฝากอัยการหนึ่ง เป็นฝ่ายระงับคดีไปได้โดยทันทีเมื่อผู้ความอีกฝ่ายหนึ่งขาดนัดยื่นคำให้การ และเพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีที่ผู้ความขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณาคดีในไปโดยรวดเร็ว ประหยัด และชัดเจนแน่นอนยิ่งขึ้น อันจะเป็นหลักประกันการเข้าถึงสิทธิเสรีภาพของปัจเจกและชาติให้คดีที่ค้างการพิจารณาในศาลลดน้อยลง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

"หมวด ๖

การพิจารณาโดยขาดนัด

ส่วนที่ ๑

การขาดนัดที่ศาลให้หมาย

มาตรา ๑๕๗ เมื่อจำเลยได้รับหมายเรียกให้ยื่นคำให้การแล้ว จำเลยมิได้ยื่นคำให้การภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล ให้ถือว่าจำเลยขาดนัดเป็นคำให้การ

มาตรา ๑๕๘ ถ้าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ให้โจทก์มีคำขอต่อศาลภายในสิบห้าวันนับแต่ระยะเวลาที่กำหนดให้จำเลยยื่นคำให้การได้สิ้นสุดลง เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดให้ตนเป็นฝ่ายชนะคดีโดยขาดนัด

ถ้าโจทก์ไม่ยื่นคำขอต่อศาลภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีในเสียจากสารบบคดี

ถ้าโจทก์ยื่นคำขอต่อศาลภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีโดยขาดนัดไปตามมาตรา ๑๕๗ ทวิ แต่ถ้าศาลมีเหตุสงสัยว่าจำเลยจะไม่พยามหมายเรียกให้ยื่นคำให้การ ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้มีการส่งหมายเรียกใหม่โดยวิธีส่งหมายธรรมดาหรือโดยวิธีอื่นแทน และจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้จำเลยได้พยามหมายเรียกนั้นก็ไว้

มาตรา ๑๕๘ ทวิ ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดที่โจทก์ เป็นฝ่ายชนะคดีโดยจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การมิได้ เว้นแต่ศาลเห็นว่าคำพิงของโจทก์มีมูลและไม่ขัดต่อกฎหมาย ในการนี้ ศาลจะยกขึ้นอ้างโดยคำพิงซึ่งข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับความจริงของประชาชนก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจสืบพยานเกี่ยวกับข้ออ้างของโจทก์หรือพยานหลักฐานอื่นไปฝ่ายเดียวตามที่เห็นว่าจำเป็นก็ได้ แต่ในคดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัว ให้ศาลสืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียว และศาลอาจเรียกพยานหลักฐานอื่นมาสืบได้เองตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในการกำหนดจำนวนเงินตามคำขอบังคับของโจทก์ ให้ศาลปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่โจทก์มีคำขอบังคับให้จำเลยชำระหนี้ เป็นเงินจำนวนแน่นอน ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์ส่งพยานเอกสารตามที่ศาลเห็นว่าจำเป็นแทนการสืบพยาน

(๒) ในกรณีที่โจทก์มีคำขอบังคับให้จำเลยชำระหนี้ เป็นเงินอันไม่อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน ให้ศาลสืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียว และศาลอาจเรียกพยานหลักฐานอื่นมาสืบได้เองตามที่เห็นว่าจำเป็น

ถ้าจำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การไม่มาศาลในวันสืบพยานตามมาตรานี้ มิให้ถือว่าจำเลยนั้นขาดนัดพิจารณา

ถ้าโจทก์ไม่นำพยานหลักฐานมาสืบตามความในมาตรานี้ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ให้ถือว่าคดีของโจทก์ไม่มีมูล และให้ศาลยกฟ้องของโจทก์

มาตรา ๑๕๘ คี ในคดีที่จำเลยบางคนขาดนัดยื่นคำให้การ ให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีโดยขาดนัดยื่นคำให้การระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การนั้นไปก่อนและดำเนินการพิจารณาพิเคราะห์ระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ยื่นคำให้การต่อไป แต่ถ้ามูลความแห่งคดีนั้นเป็นการชำระหนี้ซึ่งแบ่งแยกจากกันมิได้ ให้ศาลรอการพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีโดยขาดนัดยื่นคำให้การไว้ก่อน เมื่อศาลดำเนินการพิจารณาสำหรับจำเลยที่ยื่นคำให้การเสร็จสิ้นแล้ว ก็ให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีไปตามรูปคดีสำหรับจำเลยทุกคน

ในกรณีที่จำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การไม่มาศาลในวันสืบพยานของคู่ความอื่น มิให้ถือว่าจำเลยนั้นขาดนัดพิจารณา

มาตรา ๑๘๘ ถ้าจำนวนที่ขาดนัดยื่นคำขอให้ทราบเวลาศาลก่อนศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดี และแจ้งต่อศาลในโอกาสแรกว่าตนประสงค์จะต่อสู้คดี เมื่อศาลเห็นว่าการขาดนัดยื่นคำให้การนั้น มิได้เป็นไปโดยจงใจหรือมีเหตุอันสมควร ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยยื่นคำให้การภายใน กำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควรและค่าเงินกระบวนพิจารณาใหม่ตั้งแต่เวลาที่จำเลยขาดนัด ยื่นคำให้การ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การมิได้แจ้งต่อศาลที่ดี หรือศาล เห็นว่าการขาดนัดยื่นคำให้การนั้น เป็นไปโดยจงใจหรือไม่มีเหตุอันสมควรที่ดี ให้ศาลค่าเงิน กระบวนพิจารณาต่อไป ในกรณีเช่นนี้ จำเลยอาจขอมั่นพันพยานโจทก์ที่อยู่ระหว่างการสืบได้ แต่จะนำสิทธิตามหลักฐานของตนไม่ได้

ในกรณีที่จำเลยมิได้ยื่นคำให้การภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือศาล ไม่อนุญาตให้จำเลยยื่นคำให้การตามวรรคสอง หรือศาลเคยมีคำสั่งให้พิจารณาคดีใหม่ ตามคำขอของจำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การตามมาตรา ๑๘๘ ทวิ มาก่อน จำเลยนั้นจะขอ ยื่นคำให้การตามมาตรานี้อีกหรือจะร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ไม่ได้

มาตรา ๑๘๘ ทวิ เมื่อศาลพิพากษาให้จำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การแพ่งคดี ศาลอาจกำหนดการบางอย่างได้ ๆ ตามที่เห็นสมควรเพื่อส่งคำสั่งสืบตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้แก่จำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การโดยวิธีส่งหมายธรรมดาศาลหรือโดยวิธีอื่นแทน หรือศาลจะให้ เลื่อนการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง เช่นนี้ เมื่อในภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรก็ได้ การบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งแก่จำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การนั้น ให้บังคับตามมาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๓๑๗

มาตรา ๑๘๘ ทริ จำเลยซึ่งศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดให้แพ่งคดี โดยขาดนัดยื่นคำให้การ ถ้ามิได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น จำเลยนั้นอาจมีคำขอ ให้พิจารณาคดีใหม่ได้ เว้นแต่

- (๑) ศาลเคยมีคำสั่งให้พิจารณาคดีใหม่ใหม่มาครั้งหนึ่งแล้ว
- (๒) คำขอให้พิจารณาคดีใหม่มิได้ตั้งขึ้นตามกฎหมาย

มาตรา ๑๕๕ จีควา คำขอให้พิจารณาคดีใหม่นั้น ให้ยื่นต่อศาลภายใน สิบห้าวันนับจากวันที่ได้ส่งคำสั่งบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งให้แก้จำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การ แต่ถ้านศาลได้กำหนดการอย่างใด ๆ เพื่อส่งคำสั่งบังคับ เช่นว่านี้โดยวิธีส่งหมายธรรมดา หรือโดยวิธีอื่นแทน จะต้องได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้นแล้ว ในกรณีที่จะจำเลยที่ขาดนัด ยื่นคำให้การไม่สามารถยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยพฤติการณ์นอกเหนือ ไม่อาจบังคับได้ จำเลยนั้นอาจยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่พฤติการณ์นั้นได้สิ้นสุดลง แต่กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามห้ามมิให้ยื่นคำขอ เช่นว่านี้ เมื่อพ้นกำหนดหก เดือนนับแต่วันที่ได้อิทธิพลหรือได้มีการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยวิธีอื่น

คำขอความบรรเทาหนึ่งให้กล่าวโดยชัดแจ้งซึ่งเหตุที่จำเลยได้ขาดนัดยื่นคำให้การ และข้อคัดค้านคำตัดสินชี้ขาดของศาลที่แสดงให้เห็นว่าหากศาลได้พิจารณาคดีนั้นใหม่ตนอาจเป็น ฝ่ายชนะ และในกรณีที่ยื่นคำขอล่าช้า ให้แสดงเหตุแห่งการที่ล่าช้านั้นด้วย

มาตรา ๑๕๖ เบญจ เมื่อศาลได้รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่แล้ว หากเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้งดการบังคับคดีไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ศาลแจ้งคำสั่งให้ เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบ

ในการพิจารณาคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ ถ้ามีเหตุควร เชื่อว่าการขาดนัด ยื่นคำให้การนั้นมิได้เป็นไปโดยจงใจหรือมีเหตุอันสมควร และศาลเห็นว่าเหตุผลที่อ้างมา ในคำขอนั้นผู้ขออาจมีทางชนะคดีได้ ทั้งในกรณีที่ยื่นคำขอล่าช้าที่ผู้ขอได้ยื่นภายในระยะเวลา ที่กำหนด ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ ในกรณีเช่นนี้ ถ้ามีการอุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่ทำให้คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดยื่นคำให้การแพ้คดี ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกาแล้วแต่กรณีทราบด้วย

เมื่อศาลได้มีคำสั่งอนุญาตตามคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ตามวรรคสอง คำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลโดยจำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การและคำพิพากษาหรือคำสั่งอื่น ๆ ของศาล อุทธรณ์หรือศาลฎีกาในคดีเดียวกันนั้น และวิธีการบังคับคดีที่ได้ดำเนินไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นอัน เฝือกถอนไปในตัว และให้ศาลแจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบ แต่ถ้าเป็นการพ้นวิสัยที่จะให้

LIART
(โปรดพลิก)

คู่ความกลับคืนสู่ฐานะเดิมดังเช่นก่อนบังคับคดีได้ หรือเมื่อศาลเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะบังคับ เช่นนั้น เพื่อประโยชน์แก่คู่ความหรือบุคคลภายนอกให้ศาลมีอำนาจสั่งอย่างใด ๆ ตามที่เห็นสมควร แล้วให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ตั้งแต่เวลาที่จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ โดยให้จำเลยยื่นคำให้การภายในกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร

คำสั่งศาลที่อนุญาตให้พิจารณาคดีใหม่ให้เป็นที่สุด แต่ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่อนุญาตผู้ขออาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ถ้าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การโดยจงใจหรือไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเหตุให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งต้องเสียค่าฤชาธรรมเนียมมากกว่าที่ควรจะต้องเสีย ค่าฤชาธรรมเนียมที่เพิ่มขึ้นนั้นให้ถือว่าเป็นค่าฤชาธรรมเนียมอันไม่จำเป็นตามความหมายแห่งมาตรา ๑๖๖

มาตรา ๑๘๕ ฉ. ในกรณีที่โจทก์มิได้ให้การแก้ฟ้องแย้งของจำเลยภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ในชั้นวางพยานผู้ใดในส่วนที่ ๑ นี้มาใช้บังคับ เพียงเท่าที่เกี่ยวกับฟ้องแย้ง เช่นว่านั้นโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การขาดนัดพิจารณา

มาตรา ๒๐๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘๘ ทวิ และมาตรา ๑๘๘ ตวิ ถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มาศาลในวันสืบพยาน และไม่ได้รับอนุญาตจากศาลให้เลื่อนคดี ให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้นขาดนัดพิจารณา

ถ้าคู่ความฝ่ายใดไม่มาศาลในวันนัดยื่นพยานในวันสืบพยาน ให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้นสละสิทธิการดำเนินกระบวนการพิจารณาของตนในวันนัดนั้น และทราบกระบวนการพิจารณาที่ศาลได้ดำเนินไปในวันนัดนั้นด้วยแล้ว

มาตรา ๒๐๑ ถ้าคู่ความทั้งสองฝ่ายขาดนัดพิจารณา ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสียจากสารบบความ

มาตรา ๒๐๒ ถ้าโจทก์ขาดนัดพิจารณา ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสียจากสารบบความ เว้นแต่จำเลยจะได้แจ้งต่อศาลในวันสืบพยานขอให้ดำเนินการพิจารณาคดีต่อไป ก็ให้ศาลพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีนั้นไปฝ่ายเดียว

มาตรา ๒๐๓ ห้ามมิให้โจทก์อุทธรณ์คำสั่งจำหน่ายคดีตามมาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ แต่ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ คำสั่งเช่นว่านี้ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะเสนอคำฟ้องของตนใหม่

มาตรา ๒๐๔ ถ้าจำเลยขาดนัดพิจารณา ให้ศาลพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีนั้นไปฝ่ายเดียว

มาตรา ๒๐๕ ในกรณีดังกล่าวมาในมาตรา ๒๐๒ และมาตรา ๒๐๔ ถ้าศาลยังไม่เป็นที่พอใจว่าได้ส่งหมายกำหนดวันนัดสืบพยานไปให้คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดทราบโดยชอบแล้ว ให้ศาลมีคำสั่งเลื่อนวันสืบพยานไป และกำหนดวิธีการอย่างใดก็ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้มีการส่งหมายกำหนดวันนัดสืบพยานใหม่แก่คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดพิจารณาโดยวิธีส่งหมายธรรมดาหรือโดยวิธีอื่นแทน ถ้าได้กระทำดังเช่นว่ามาแล้ว คู่ความฝ่ายนั้นยังไม่มาศาลก่อนเริ่มสืบพยานในวันที่กำหนดไว้ในหมายนั้น ก็ให้ศาลดำเนินการดังที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๒ หรือมาตรา ๒๐๔ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐๖ คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะร้องต่อศาลให้วินิจฉัยชี้ขาดคดีให้ตนเป็นฝ่ายชนะโดยอาศัยเหตุแต่เพียงว่าคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งขาดนัดพิจารณาไม่มาศาลนั้นหาได้ไม่ ให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีให้คู่ความที่มาศาลเป็นฝ่ายชนะต่อเมื่อศาลเห็นว่าข้ออ้างของคู่ความ เช่นว่านี้มีมูลและไม่ขัดต่อกฎหมายในการนี้ ศาลจะยกขึ้นอ้างโดยลำพังซึ่งข้อกฎหมายอื่นเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยชี้ขาดคดีตามวาระหนึ่ง ศาลอาจสืบพยานอื่นเกี่ยวกับข้ออ้างของคู่ความที่มาศาลหรือพยานหลักฐานอื่นไปฝ่ายเดียวตามที่เห็นว่าเป็นไปได้ แต่ในคดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัว ให้ศาลสืบพยานหลักฐานของคู่ความนั้นไปฝ่ายเดียว และศาลอาจเรียกพยานหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับข้ออ้างของคู่ความที่ขาดนัดพิจารณาสืบได้เองตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในระหว่างการพิจารณาคดีฝ่ายเดียว ถ้าคู่ความฝ่ายที่ขาดนัดพิจารณาศาลภายหลังที่เริ่มต้นสืบพยานไปบ้างแล้ว และแจ้งต่อศาลในโอกาสแรกว่าตนประสงค์จะต่อสู้คดีเมื่อศาลเห็นว่าการขาดนัดพิจารณานั้นมิได้เป็นไปโดยจงใจหรือมิใช่เหตุอันสมควรและศาลไม่เคยมีคำสั่งให้พิจารณาคดีใหม่ตามคำขอของคู่ความฝ่ายนั้นมาก่อนตามมาตรา ๑๙๔ ตรี ซึ่งให้นำมาใช้บังคับกับการขาดนัดพิจารณาตามมาตรา ๒๐๘ ด้วย ให้ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาคดีนั้นใหม่ในกรณีเช่นนี้ หากคู่ความนั้นขาดนัดพิจารณาอีก จะขอให้พิจารณาคดีใหม่ตามมาตรานี้ไม่ได้

ในกรณีตามวรรคสาม ถ้าคู่ความฝ่ายที่ขาดนัดพิจารณาไม่ได้แจ้งต่อศาลที่ตีหรือศาลเห็นว่าการขาดนัดพิจารณานั้นเป็นไปโดยจงใจหรือมิใช่เหตุอันสมควรที่ดี หรือคำขอให้พิจารณาคดีใหม่นั้นต้องห้ามตามกฎหมายที่ดี ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไป แต่

- (๑) ห้ามไม่ให้ศาลอนุญาตให้คู่ความที่ขาดนัดพิจารณานำพยานเข้าสืบ ถ้าคู่ความนั้นมาศาลเมื่อพ้นเวลาที่ให้นำพยานของตนเข้าสืบแล้ว
- (๒) ถ้าคู่ความที่ขาดนัดพิจารณาศาลเมื่อคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งได้นำพยานหลักฐานเข้าสืบไปแล้ว ห้ามไม่ให้ศาลยอมให้คู่ความที่ขาดนัดพิจารณาคัดค้านพยานหลักฐาน เช่นว่านั้น โดยวิธีถามค้านพยานของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งที่สืบไปแล้ว หรือโดยวิธีคัดค้านการระบอเอกสารหรือคัดค้านคำขอที่ให้ศาลไปทำการตรวจหรือให้ตั้งผู้เชี่ยวชาญของศาล แต่ถ้าคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งนำพยานหลักฐานเข้าสืบยังไม่ครบผู้เสียหายของศาล แต่ถ้าคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งนำพยานหลักฐานเข้าสืบยังไม่ครบผู้เสียหายของศาล ให้ศาลอนุญาตให้คู่ความที่ขาดนัดพิจารณาหักล้างได้แต่เฉพาะพยานหลักฐานที่นำสืบภายหลังที่ตนมาศาล
- (๓) ในกรณีเช่นนี้ คู่ความที่ขาดนัดพิจารณาไม่มีสิทธิที่จะร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ
 นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้
 พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุม
 สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดี
 ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อ
 คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗
 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระ
 ที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอ
 ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๑ ตุลาคม ๒๕๔๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒

LIART

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แยกบทบัญญัติในหมวด ๒ การพิจารณาโดยการขาดนัด มาตรา ๑๕๗ ถึงมาตรา ๒๐๕ เป็นสองส่วน คือ ส่วนที่ ๑ การขาดนัดยื่นคำให้การ และส่วนที่ ๒ การขาดนัดพิจารณา

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาของศาลในกรณีที่จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การโดยกำหนดให้ศาลอาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้โจทก์ชนะคดีได้ แต่จำเลยยังมีโอกาสขอยื่นคำให้การใหม่ หรือขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ตามเหตุที่กำหนด และกำหนดวิธีการในการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแก่จำเลยที่ขาดนัดยื่นคำให้การ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๘ ทวิ มาตรา ๑๕๘ ตริ มาตรา ๑๕๙ ทวิ มาตรา ๑๕๙ ตริ มาตรา ๑๕๙ จัตวา มาตรา ๑๕๙ เฉลย และมาตรา ๑๕๙ ฉ)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาของศาลในกรณีที่คู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดขาดนัดพิจารณาโดยให้มีวิธีการเร่งรัดคดีเช่นเดียวกับกรณีการพิจารณาของศาลในกรณีที่จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๗ วรรคสอง มาตรา ๒๐๐ มาตรา ๒๐๑ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๗)

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโดยขาดนัดที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความลำสมัยและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งมีบทบัญญัติที่ขาดความชัดเจนในหลายประการ เป็นเหตุให้การดำเนินคดีในกรณีที่อยู่ความขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณาเป็นไปโดยล่าช้าและมีข้อโต้แย้งที่อยู่ความอาจใช้เป็นช่องทางในการประวิงคดีได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโดยขาดนัดให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้ศาลสามารถพิพากษาที่อยู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายชนะคดีได้โดยทันทีเมื่ออยู่ความอีกฝ่ายหนึ่งขาดนัดยื่นคำให้การ และเพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ความขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็ว ประหยัด และชัดเจนแน่นอนยิ่งขึ้น อันจะเกื้อหนุนหลักการใช้สิทธิเรียกร้องของโจทก์และทำให้คดีที่ค้างการพิจารณาในศาลลดน้อยลง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 สม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ~~ท่านประธานวุฒิสภา~~ กฎหมายฉบับนี้เป็น ๑
 ในกฎหมาย ๑๑ ฉบับ ซึ่งรัฐบาล ~~ได้~~ ~~ที่~~ ~~มี~~ ~~หวัง~~ ~~ว่า~~ ~~จะ~~ ~~ช่วย~~ ~~แก้~~ ~~ไข~~ ~~ปัญหา~~ ~~ที่~~ ~~มี~~ ~~ผู้~~ ~~เศรษฐกิจ~~ ~~ใน~~ ~~ยุค~~ ~~ที่~~
 เรากำลังมีวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งตอนนี้ก็ได้มีผลใช้บังคับไปแล้ว ๑๑ ฉบับ อันที่คงจะเป็น
 ฉบับสุดท้ายที่รัฐบาลได้นำเสนอขึ้นมา ก่อนจะพูดถึงเนื้อหากฎหมายนี้ผมอยากจะเรียน
 ท่านประธานฯ ~~ใช้~~ ~~การ~~ ~~ว่า~~ จากการใช้ที่มีการติดตามผลการดำเนินงาน กฎหมายต่าง ๆ
 ที่ดำเนินการมานี้ปรากฏว่า กฎหมายที่มุ่งหวังว่าจะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจนี้ยังมีผลบังคับและ
 เป็นประโยชน์ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจได้น้อยมาก ฉะนั้นผมเองก็ยังไม่แน่ใจว่า ถ้าออก
 กฎหมายจากนี้ต่อไปแล้วจะมีผลช่วยเหลือในการฟื้นฟูเศรษฐกิจได้แค่ไหน และที่
 สำคัญก็คือ กฎหมายแต่ละฉบับนั้นเป็นกฎหมายซึ่งให้เปรียบเจ้าหน้าที่ ~~เจ้าหน้าที่~~ ~~จะมี~~ ~~โอกาส~~ ~~ที่~~

จะฟ้องบังคับคดีได้อย่างเต็มที่มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ ท่านประธานฯ คงจะได้ทราบแล้วว่า ชาวต่างประเทศเดี๋ยวนี้เข้ามาซื้อทรัพย์สินที่ยึดครองแทนเจ้าหน้าที่ในประเทศไทยและเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศเหล่านั้นก็ใช้สิทธิตามกฎหมายอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นการฟ้องเรียกหนี้เต็มทั้งจำนวนหรือว่าการใช้สิทธิในการฟ้องล้มละลาย ซึ่งตรงนี้น่าจะเป็นประเด็นที่รัฐบาลควรจะไปตรวจสอบดูแลด้วย สำหรับกฎหมายฉบับนี้ผมเองยังไม่มั่นใจนัก ~~กับประเทศไทย~~ ว่า ออกกฎหมายมาแล้วอย่างนี้จะทำให้เกิดความเป็นธรรมต่อทั้งโจทก์และจำเลยหรือไม่ เพราะว่า การพิจารณาคดีโดยขนาดคดีที่ระบุว่า ถ้าจำเลยขนาดยื่นคำให้การ คือไม่ได้ยื่นคำให้การตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ และโจทก์สามารถจะยื่นคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดให้ตนเป็นฝ่ายชนะคดีได้โดยอาศัยการขาดนัดของจำเลย การกำหนดไว้อย่างนี้จะทำให้เกิดความเป็นธรรมในกระบวนการพิจารณาคดีของศาลหรือไม่ เพราะคดีในศาลนั้นเราใช้ระบบกล่าวหา คือ โจทก์จะต้องชี้ข้อมูล ข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ชัดเจนว่า ตัวเองนั้นมีสิทธิที่จะเป็นฝ่ายชนะคดี ไม่ใช่อาศัยว่า จำเลยไม่มาสู้คดีก็เลยตัวเองเป็นฝ่ายชนะ โดยที่ไม่จำเป็นจะต้องมายื่นพยานหลักฐานหรือให้ข้อมูลที่ให้ศาลมีความเชื่อถือว่าตัวเองมีสิทธิที่จะได้รับฐานะเป็นผู้ชนะคดีได้อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ถ้าเขียนไว้อย่างนี้คนที่เสียเปรียบมากที่สุดก็ยกคนที่เป็จำเลย และคนที่เป็จำเลยส่วนใหญ่ก็จะเป็ในลูกหนี้ที่เป็คนไทย ประเด็นอย่างนี้รัฐบาลได้คำนึงถึงหรือเปล่า หรือคิดแต่เพียงว่า ออกกฎหมายมาเพื่อให้โจทก์ได้เปรียบและจะแก้ปัญหาหนี้ต่อคุณภาพได้ในประเทศ ซึ่งผมคิดว่า การมองอย่างนั้นอาจจะเป็นการมองที่สั้นเกินไป และเท่าที่ผมได้เปรียบเทียบกฎหมายของประเทศต่าง ๆ ก็ไม่เห็นมีประเทศไหนเขาเขียนเอาไว้ในลักษณะที่ให้แฮริตเจ้าหนี้มากอย่างกฎหมายที่กำลังพิจารณาและมีการแก้ไขกันมาอย่างนี้ ฉะนั้นผมคิดว่า ในการแก้ไขกฎหมายอย่างนี้ผมอยากจะทำคณะกรรมการถ้าจะมีการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อพิจารณารายละเอียดคำนึงถึงความเป็นธรรมที่จะเกิดขึ้นต่อคนที่เป็ในลูกหนี้ซึ่งเป็คนไทยด้วย ขณะนี้รัฐบาล(ผู้สืบทอด)จะเอาใจชาวต่างประเทศมาก มีปัญหาที่ตีمرتจะวันออกก็ยิ่งอุดส่ำให้ส่งทหารไป แต่ปัญหาคนไทยเราสู้ดีกว่าแก้ไขปัญหาซ้ำเหลือเกิน ๒ ปีที่ผ่านมาแล้วก็ไม่ได้

แก้ไขปัญหาให้คนไทยซึ่งยากจนลงทุกวัน หนี้ซึ่งเพิ่มขึ้นทุกปีและปัญหาซึ่งสะสมขึ้นตลอดเวลาเวลาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นก็ไม่ได้สนใจเท่าไรนัก ลดเพียงชั่วคราวเท่านั้นเอง ผมอยากจะฝากประเด็นเหล่านี้ไว้สำหรับคณะกรรมการที่จะไปพิจารณาแก้ไขเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งโลกนี้และจำเลยในคดีฟ้องเรียกบังคับคดีอย่างนี้ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม นิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความจริง
 ไม่ได้แก้ไขอะไรมาจากหมายเลข ๕๕ แต่คงจะเป็นวิธีการปฏิบัติในทางพิจารณาคดีของศาล
 ในกรณีที่โจทก์ จำเลยจะสู้คดี เพราะโดยปกติแล้วการขานนัดยื่นคำให้การตามร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่แยกออกไปจากกรณาคัดพิจารณาให้ก็เป็นสัดส่วนแยกจากกัน
 ต่างหากนั้น กระผมคิดว่าเป็นวิธีการที่จะทำให้การพิจารณาเกิดความชัดเจนขึ้น ประการแรก
 ในเรื่องของการขานนัดพิจารณา กฎหมายเดิมให้พิจารณาคดีฝ่ายเดียวอยู่แล้ว แต่ก็ยังมีข้อ
 ขัดข้องหลายอย่าง บางครั้งคำฟ้องหลักฐานชัดเจน ไม่ต้องสืบพยานหรือคดี และไม่มีทาง
 สู้คดีเลย จำเลยไม่มีทางสู้คดี แต่คงไม่ใช่เฉพาะลูกหนี้ การฟ้องคดีแพ่งมีคดีสารพัดที่
 สามารถที่จะฟ้องได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องละเมิด หรือบางทีจนฟ้องคนรวยก็มีในบางเรื่องที่
 กระทำละเมิดต่อคนจน มีกรณีอย่างนี้เกิดขึ้นเหมือนกัน คงไม่ใช่เฉพาะลูกหนี้ฝ่ายเดียว ~~ที่~~
~~อย่างนี้~~ บางเรื่องอย่างกรณีตัวเงินตีตามหรืออะไรก็ตามหลักฐานชัดเจน สืบพยานไปก็
 เสียเวลา แท้แท้ ๆ ครบไม่มีทางสู้คดีเลย ในกรณีอย่างนี้ ~~ไม่~~ เหตุการณ์ที่เราจะต้องพิจารณา
 คือว่า วิธีพิจารณาความแพ่งเดิมมัน เราเคยได้ยินว่าสู้กัน ๖ सालบ้าง ๘ सालบ้าง ในกรณีที่
 ศาลมีคำสั่งจะไต่ขึ้นมาสามารถอุทธรณ์ฎีกากันได้ คดีบางคดีไม่มีอะไรเลยครบแต่สามารถ
 สู้กันถึง ๖ साल ใช้เวลา ๘ ที ๑๐ ปี ข้อขัดข้องอันนี้เกิดจากวิธีพิจารณาความครับ
 เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับนี้ที่มีการเสนอมา กระผมดูถึงเนื้อหาของกฎหมาย บางเรื่องให้
 แค่ศาลอุทธรณ์ ในกรณีที่ที่จะสั่งให้พิจารณาคดีใหม่หรือไม่ให้ถึงศาลอุทธรณ์ ให้ถึงศาลฎีกา
 หรือในกรณีที่มิคำสั่งขานนัด ถ้าเราขอให้ศาลมีคำสั่งไต่สวนว่าเราไม่ขานนัด บางที่สู้กัน
 อีกถึงศาลฎีกากว่าจะมาพิจารณากันถึงเนื้อหาในคดีที่มีการฟ้องร้องกัน อันนี้เป็นการที่จะ
 ทำให้วิธีการพิจารณารวดรัด กระผมคิดว่า การพิจารณาจะเกิดความเป็นธรรมหรือไม่อยู่ที่
 ข้อเท็จจริง หลักฐาน ~~การ~~ การพิจารณาในคดีแพ่งจะพิจารณาดมข้อหาหลักฐาน
 แต่อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะมีคำพิพากษาไม่ใช่ว่าศาลจะตัดสินได้เลย ก็จะต้องดูทั้งเนื้อหา
 ข้อกฎหมาย ความสงวนเรียบร้อยอะไรต่าง ๆ เหมือนกันที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้
 เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมคิดว่า ถ้าจะแก้ไขวิธีพิจารณาความให้รวบรวมชัดเจนขึ้น

๖๓

ว. ๑๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ทิพวรรณ ๒๔/๒

แต่สิ่งที่ไม่ทำให้เสียเวลาหรือไม่มีการประวิง แต่สิ่งหนึ่งที่ยอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตก็คือว่า
วิธีการปฏิบัติในเรื่องการส่งหมายคำฟ้อง บางทีจำเลยไม่ทราบจริง ๆ ในกรณีอย่างนี้ผู้รับ
ศาลจะมีคำสั่งให้ส่งหมายคำคู่ความหรือคำฟ้องให้แก่จำเลยจะส่งโดยวิธีการส่งและมี
ผู้รับ บางทีเจ้าตัวที่เป็นจำเลยไม่ได้รับ คนรับแทน เขาอาจจะไม่รู้เลยแล้วขาดยื่นคำ
ให้การ กรณีอย่างนี้ถ้ามีเหตุมีผลมาขอได้ส่วนยื่นคำร้องได้ แต่มีอีกกรณีหนึ่งอย่างนี้ก็คือ กรณี
ที่ปิดหมาย อย่างถ้ามีฟ้อง ดำรับหมายต้องยื่นคำให้การภายใน ๘ วัน เพราะมืออยู่ในคำสั่ง
แต่ถ้าปิดหมาย บวกอีก ๑๕ วัน เป็น ๒๓ วัน กรณีที่ปิดหมายเคยปรากฏอย่างนี้ก่อน
เจ้าพนักงานไปส่งหมาย ปิด แล้วก็ถึงออก เคยปฏิบัติกันไม่รู้ว่าใครใช้วิธีการอย่างนี้ แล้วมี
การร้องกันในศาล ตัวจำเลยไม่รู้จริง ๆ ครับ ทำให้เกิดการขาดนัดพิจารณา -----

- ๒๕/๑

แต่เมื่อสืบไปแล้วว่า ข้อเท็จจริงเขาไม่รู้อะไรจริง ๆ ไม่เห็นหมายฉบับนั้นเลย เพราะว่า
 เจ้าหน้าที่ไปปิดดึงออก รายงานมาศาลก็ฟังแต่รายงานของเจ้าพนักงาน อันนี้
 ทางปฏิบัติเป็นข้อขัดข้องที่อาจจะเกิดขึ้นบ่อย ๆ เพราะฉะนั้นนอกจากจะฝากเป็นข้อสังเกต
 ในเรื่องวิธีการส่งหมายที่จะให้จำเลยทราบคำฟ้องเพื่อไม่ให้เกิดการขาดนัดยื่นคำให้การ
 หรือขาดนัดพิจารณาอะไรต่าง ๆ เป็นเรื่องสำคัญเป็นประเด็นที่นอกจากจะฝากไว้เป็น
 ข้อสังเกตครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณมนัสเชษฐศรี

นายมนัส รุ่งเรือง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 มนัส รุ่งเรือง โดยหลักการแล้วกระผมไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เพราะว่า เดิมทีเดิมมันในกรณีที่จำเลยไม่ยื่นคำให้การที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความแพ่งก็ได้ให้ออกศาลที่โจทก์จะยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ
 และนัดสืบพยานต่อไป ซึ่งในทางปฏิบัติก็จะเสียเวลาประมาณ ๑ เดือน หรือ ๑ เดือนเศษ
 เพื่อที่จะส่งหมายแจ้งกำหนดวันนัดพิจารณาให้จำเลยทราบก็จะเสียเวลาเพียงเท่านั้นเป็นการ
 เปิดโอกาสให้จำเลยได้รับรู้ เพราะปกติแล้วแล้วจากการสังเกตของกระผมมันจำเลยไม่
 อยากรจะขาดนัดหรอกครับ แต่เหตุที่ต้องขาดนัดนั้นก็ก็มีหลายเหตุด้วยกัน เหตุแรกก็คือ
 เกิดจากความบกพร่องของพนักงานเจ้าหน้าที่ศาลที่นำหมายเรียกไปส่งมันไม่มีความจริง
 ครึ่ง ๆ บางบางครั้งก็ยกเมฆในการส่งหมายเรียกก็มี บางทีรับเงินค่าป่วยการและค่าพาหนะ
 ไปแล้วไม่ได้ไปส่ง ^{แล้ว} โกลเซ็ทก็ไป ก็รายงานศาลว่าไปส่งแล้ว ไม่พบ ไม่มีผู้ได้รับหมาย
 แทน ศาลก็สั่งให้โจทก์แถลง โจทก์ก็แถลงว่า ให้ไปส่งอีกครั้ง ถ้าไม่เจอให้ปิดหมาย ทางที่
 ก็ไปปิดหมาย บางทีเจ้าหน้าที่ไม่ได้สั่งหมายกลับ อย่างท่านนิพนธ์ว่า แต่เด็กข้างบ้านดึงไป
 จำเลยก็ไม่รู้ว่าถูกฟ้อง ^{อะไร} รู้จักที่ก็ติดต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี ไปยึดทรัพย์ขายทอดตลาด
 รู้ว่าถูกฟ้อง แต่ถึงอย่างไรก็แล้วแต่การที่จะให้ศาลพิพากษาคดีโดยไม่ฟังพยานหลักฐานเลย
 นั้น กระผมคิดว่าเสียความเป็นธรรม เสียความยุติธรรม ถ้าปฏิบัติตามประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความแพ่งเดิม ^{นี้} ก็ยังกำหนดให้ศาลสืบพยานไม่ว่าจะสืบฝ่ายเดียวก็ตามที่
 และก็ไม่เคยมีปรากฏเป็นตัวอย่างมาหลายครั้งแล้วที่โจทก์สืบพยานฝ่ายเดียว แต่ศาลพิพากษา
 ยกฟ้อง ^{นี่} เพราะว่าพยานหลักฐานไม่เป็นไปตามที่โจทก์กล่าวอ้างในคำฟ้อง

ฉะนั้นกรณีอย่างนี้ที่จับ เป็นกรรมาธิการเพิ่มเติมจำนวนมากกว่ากฎหมายเก่าทำให้สับสนยากได้ ฝ่ายเดียว กระผมไม่เห็นด้วยเป็นการหลอกล้อลับตาพิพากษาเสียมากกว่า โดยไม่ได้คำนึงถึงว่า หลักฐานเป็นจริงตามที่ฝ่ายโจทก์กล่าวอ้างหรือไม่ คิดอาจจะไม่ใช่เรื่องมูลหนี้เงินกู้ อย่างเดียว อาจจะเป็นบุกรุกที่ดิน ได้เถียงกรรมสิทธิ์ที่ดิน ฟ้องขับไล่ เออะแยะครับที่จำเลย จะต้องขาดนัดยื่นคำให้การทั้ง ๆ ที่บางครั้งอ้างว่า เขามีข้อต่อสู้ที่จะสู้คดีได้ และสามารถที่จะเอาชนะได้ จริงอยู่ กฎหมายให้มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ แต่ว่าสร้างความปลอดภัยมากกว่า บางครั้งถึงขั้นบังคับคดีแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในร่างมาตรา ๑๕๘ ตรี ซึ่งกำหนดในเรื่องว่ามีจำเลยหลายคนบางคนขาดนัด บางคนไม่ขาดนัด และบุคคลที่ขาดนัดให้ศาลพิพากษาไปได้เลย จำเลยที่ขาดนัดก็ยังไม่รู้ว่าศาลพิพากษาที่มาถึงจนถึงขั้นบังคับคดีไปยึดทรัพย์ หรือมีละเมิดตอนหลังมาร้องขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ อันนี้กว่าถั่วจะสุกาก็ไหม้ บางที่บ้านก็โดนยึดไปแล้ว กำลังเตรียมจะขายทอดตลาด เขาก็ยุ่งยากลำบาก และสมมุติว่า เป็นอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ จำเลยที่ขาดนัดศาลพิพากษาโดยฟังคำฟ้องอย่างเดียวไม่ได้ฟังพยานหลักฐานเลย เพียงแต่โจทก์ยื่นคำร้องให้ศาลวินิจฉัยหรือให้พิพากษา ศาลก็เชื่อตามคำฟ้องไปเลย เหนือจริงอย่างไรไม่รู้ พิพากษาให้แพ้คดี จำเลยคนที่ไม่ได้ขาดนัดก็ต่อสู้คดี ผลสุดท้ายศาลพิพากษายกฟ้องโจทก์ให้จำเลยที่ไม่ขาดนัดชนะคดี ถ้าเป็นการชนะในข้อคดีที่เป็นปัญหาข้อส่วนตัวก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าเป็นปัญหาข้อกฎหมายซึ่งจะต้องรวมถึงจำเลยที่ขาดนัดด้วย กรณีอย่างนี้ถ้าผลคำพิพากษาออกมาแตกต่างกัน อยู่จะต้องถือปฏิบัติอย่างไร ฉะนั้นในหลักการแล้วกระผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ศาลหลอกล้อลับตาพิพากษาไปโดยไม่ฟังคำพยานหลักฐานฝ่ายโจทก์เลย อย่างน้อยที่สุดต้องให้มีการสืบพยานจึงจะมีความเป็นธรรมมากกว่าครับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพไว้เป็นที่ตั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในนามของรัฐบาลที่ได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตตอบคำถามของท่านสมาชิกวุฒิสภาในบางประเด็น ซึ่งน่าจะต้องถือโอกาสชี้แจงและบางประเด็นก็จะรับเป็นข้อสังเกตที่จะนำไปปรับปรุงในการปฏิบัติงานและในการพิจารณาขึ้นกรรมาธิการต่อไป ประเด็นที่จะต้องรับไปปรับปรุงในการบริหารงานของกระทรวงยุติธรรมก็คือ ประเด็นในเรื่องการส่งหมายเป็นปัญหาที่สะสมกันมาเป็นเวลานาน กระผมได้รับผิดชอบในกระทรวงนี้ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา ก็ได้นำเอาประสบการณ์จากการเป็นทนายความและประสบการณ์จากการที่ เกิดขึ้นกับประชาชนพยายามเร่งรัดดำเนินการแก้ไขในส่วนนี้ และคาดว่าในอนาคตคงจะดีขึ้นและคงจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างยิ่ง รวมทั้งสภาผู้แทนราษฎรเองก็มีข้อสังเกตในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน คงจะต้องมีการปรับปรุงทั้งระเบียบวิธีการส่งหมาย ตลอดจนบุคคลที่ทำหน้าที่ในการส่งหมาย ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการส่งหมาย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย ประการที่ ๒ ~~ที่~~ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายหลายฉบับที่คาดว่าจะ เป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งเกิดขึ้น และขณะเดียวกันการแก้ปัญหานั้นบางเรื่องก็สามารถทำได้ใน ~~ใน~~รวดเร็วและบางเรื่องก็ต้องใช้เวลาพอสมควร กระผมก็มีความเชื่อว่า ~~ส่วนหนึ่งนั้นก็จะ~~เป็นบทกฎหมายฉบับนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้มีการเร่งรัดพิจารณาคดีได้รวดเร็วและชัดเจนยิ่งขึ้น ในการทำหน้าที่ของท่านผู้พิพากษาและแน่นอนที่สุดกฎหมายฉบับนี้คงไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาในเรื่องการส่งหมายไปติมอระควันออกแต่ประการใด ถึงอย่างไรก็ตาม ~~ส่วน~~ในการคุ้มครองนั้นกฎหมายฉบับนี้คุ้มครองบุคคลทุกคนทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่และลูกหนี้อย่างเสมอภาค ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการพิจารณาที่เรียบง่าย ถึงการพิจารณาใดก็ตามที่ล่าช้า ก็เป็นอุปสรรคของกระบวนการยุติธรรม เพราะว่า ความล่าช้าทั้งหลายนั้นจะเป็นความล่าช้าที่เพิ่มค่าใช้จ่ายให้กับผู้ความ โดยเฉพาะอาจจะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายให้กับจำเลยด้วยซ้ำ ค่าใช้จ่ายใดก็ตามที่สูงเกินไป เพราะความล่าช้าหรือการเลื่อนคดี จำเลยเองหรือ

ผู้แพ้คดีก็จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายเหล่านั้น ในประเด็นการตัดสินใจ
 หลับหูหลับตาของท่านผู้พิพากษานั้น กระผมขอประทานโทษครับ ข้อความนี้ค่อนข้าง
 ที่ขอใช้เวลาชี้แจงก่อนข้างยาวคดี เพราะ ~~ว่า~~ กระผมเชื่อว่าท่านผู้พิพากษาท่านใดก็คง
 จะไม่ตัดสินโดยการหลับหูหลับตาแน่นอน เพราะมีตัวบทกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจน
 ไม่มีบทใดในกฎหมายที่เสนอวันนี้ที่มีบทบัญญัติให้จำนวนต้องแพ้คดีได้ทันที และทุกครั้ง
 เมื่อตนเองขาดนัดยื่นคำให้การ ในทางตรงกันข้ามในร่างมาตรา ๑๕๘ ของกฎหมายฉบับนี้
 ได้บัญญัติหน้าที่ให้โจทก์ต้องยื่นคำแถลงต่อศาลก่อนว่า จำนวนขาดนัดยื่นคำให้การแล้ว
 มิฉะนั้นศาลอาจจะมีการสั่งให้จำหน่ายคดีของโจทก์ออกจากสารบบความได้ นี่ก็คือก่อน
 ที่จะมีการพิจารณาประการใดนั้น โจทก์ต้องยื่นคำแถลงต่อศาลก่อน และเมื่อศาลได้รับ
 คำแถลงแล้ว ในมาตรา ๑๕๘ ทีวี ยังได้กำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการคุ้มครองจำเลยที่
 ขาดนัดยื่นคำให้การไว้ถึง ๔ มาตรการด้วยกัน ซึ่งขณะที่มีการยื่นคำแถลงของโจทก์ให้มี
 การขาดนัดนั้น จำนวนยังไม่ทราบเรื่อง แต่ศาลก็จะทำหน้าที่คุ้มครองประโยชน์ของจำเลย
 ๔ มาตรการดังกล่าวนี้ คือ

มาตรการที่หนึ่ง มีบทบัญญัติกำหนดให้ศาลต้องตรวจสอบก่อนว่า คำฟ้อง
 ของโจทก์มีมูลและไม่ขัดต่อกฎหมาย ซึ่งรวมถึงกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย
 ของประชาชน ซึ่งหากศาลตรวจสอบแล้วเห็นว่า คำฟ้องของโจทก์ไม่มีมูล หรือคำฟ้อง
 ของโจทก์ขัดต่อกฎหมาย หรือมีปัญหาเกี่ยวกับกฎหมาย เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของ
 ประชาชน ศาลอาจมีคำสั่งยกฟ้องของโจทก์ได้

การคุ้มครองจำเลยประการที่ ๒ คือ ในกรณีที่ศาลไม่แน่ใจ หรือมีเหตุอย่างใด ๆ ศาลอาจเรียกพยานหลักฐานของโจทก์มาสืบได้ตามที่เห็นสมควร โดยร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดไว้บังคับให้ศาลต้องเรียกพยานหลักฐานของโจทก์มาสืบในคดีที่เกี่ยวข้องด้วยสิทธิแห่งสภาบุคคล หรือสิทธิในครอบครัว

การคุ้มครองประโยชน์ของจำเลยประการที่ ๓ คือ เมื่อศาลได้ความเป็นที่พอใจจะพิพากษาให้โจทก์ชนะคดีแล้ว กฎหมายยังมีบทบัญญัติกำหนดไว้บังคับต่อไปว่า หากกรณีที่ศาลจะต้องกำหนดให้จำเลยชำระเงินจำนวนหนึ่งจำนวนใด ศาลต้องเรียกพยานเอกสารมาตรวจสอบดูความถูกต้องแห่งมูลหนี้ที่โจทก์เรียกร้องด้วย และในคดีที่ฟ้องเรียกให้จำเลยชำระหนี้เป็นเงินจำนวนไม่แน่นอน โจทก์ต้องนำพยานหลักฐานมาสืบให้เห็นในส่วนหนี้ที่กำหนดจำนวนได้โดยไม่แน่นอนนั้นด้วย และ

ประการที่ ๔ ในกรณีที่ศาลเรียกให้โจทก์แสดงพยานหลักฐานอย่างใด ๆ ต่อศาลภายในกำหนดระยะเวลาแล้ว เมื่อโจทก์ไม่แสดงพยานหลักฐานต่อศาลภายในกำหนดระยะเวลานั้น ในกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้ถือว่า คดีของโจทก์ไม่มีมูล และให้ศาลยกฟ้องโจทก์ไป ซึ่งมาตรการทั้ง ๔ มาตรการนี้เชื่อว่าจะเป็นการคุ้มครองผู้ขาดนัดได้เป็นอย่างดี และจะละเมิดกันกฎหมายขาดนัดนี้ไม่ได้บังคับกับเฉพาะจำเลยแต่ฝ่ายเดียว สืบบังคับโจทก์ด้วยในกรณีที่จำเลยได้ยื่นฟ้องแย้งเข้ามา และไม่มีบทบัญญัติใดเลยที่กฎหมายฉบับนี้ให้ประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ต่างชาติ เพราะใครก็ตามที่เป็นเจ้าหน้าที่จะสามารถใช้บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ได้เช่นเดียวกัน บรรดาคนงานทั้งหลายจะฟ้องให้นายจ้างชำระค่าจ้างแรงงานก็ใช้กฎหมายฉบับนี้ และบรรดาผู้ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ หรือ ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นชาวบ้านที่ยากจนทั้งหลายก็สามารถที่จะใช้บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ดำเนินการได้เช่นเดียวกัน กระผมจึงขออนุญัตตราเรียนเรื่องค้นเพียงเท่านี้ และข้อสังเกตอื่นอันดีที่จะนำไปไปปรึกษาในคณะกรรมการต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมจะได้อบรมติจากที่ประชุมฯ จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ (ที่โปรดลงคะแนนได้ครับ) เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่เห็นชอบด้วย ๓ คะแนน
เห็นชอบด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นก็รับหลักการ ต่อไปคณะกรรมการธิการ ท่านรัฐมนตรี
นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน
๒๕ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการ
วิสามัญ ๒๕ ท่าน มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีก็ความนั้น เชิญท่านรัฐมนตรี
เสนอฝ่ายรัฐบาล

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาล
ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๕ ท่าน ดังมีชื่อต่อไปนี้

๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๒. นายไกรสร บารมีอวยชัย
๓. นายพรชัย อัสววัฒนาวร
๔. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
๕. นายอัครพร จารุจินดา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปฝ่ายวุฒิสภาเสนอ
คุณวรัญญากรับ เชิญ

นางอรัญญา สุอนิต : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ดิฉัน อรัญญา สุอนิต สมาชิกวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. จำนวน ๒๐ คน ดังนี้

๑. นายกวิรินทร์ ชัชวาลวงศ์
๒. นางกัระณา สุขawangศ์
๓. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๕. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์
๖. นายปภิต พัฒนกุล
๗. นายเผ่นเทพ อุภากรนิติเกษตร
๘. นายเพชร ยุติธรรมดำรง
๙. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์
๑๐. นายไพศาล กุมารชัยวิสัย
๑๑. นายมนัส รุ่งเรือง
๑๒. นายรัตน์ ศรีไกรวัน
๑๓. พลตำรวจเอก วชิษฐ เดชกุญชร

๑๔. นายไพศาล ภัทรธรรมมาส
 ๑๕. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ
 ๑๖. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปเกล้า
 ๑๗. พลอากาศเอก สมศักดิ์ เวสุวรรณ
 ๑๘. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ
 ๑๙. พลเรือโท สำราญ ย่ำสำอางค์
 ๒๐. นายอุศล บุญประกอบ
 ขอลผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ~~แล้ว~~

เมื่อสักครู่นี้อ่านชื่อว่า คุณไพศาล คงคิดไป ความจริงชื่อคุณวิศาล ภัทรธรรมมาส มีจะเสนอ
 ผู้อื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ที่ ๒๐ ~~แห่ง~~ตามนั้น ~~แล้ว~~

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : แปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วัน

มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ~~ก็~~ตามนั้น ~~แล้ว~~

ท่านสมาชิกฯ ครับ วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุม ขอขอบคุณสมาชิกฯ
 ทุกท่านที่มาประชุมครับ ~~ขอปิดประชุมครับ~~

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

LIRT

ผู้จตุรายงานการประชุม

สรยุทธ	ปลื้มถนอม	ทิพวรรณ	พูนทรัพย์
นันทพร	แก้วมะเร็ง	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะกัก	สิริวรรณ	โชติพันธุ์
วิมล	แจ้งอัฒตะ	นบุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
ภาวนา	ภักฉัตรทัน	สุวิมล	มหาจำปา
ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม	สุชาดา	ภะระภา
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
สำรวม	ผลประสิทธิ	รุจิรา	เนตรนุตร
สุภาภรณ์	มาลัยหัต	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
ทิพรัตน์	แก้วสุขโข	สมบูรณ์	ช่างระแสร์

ฝ่ายเลข กองการพิมพ์

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิจิตร บุญยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพสิษฐ์ พิพัฒน์กุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกวลิณสฤษดิ์ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรรยา สุคนธ์ทรัพย์	
๕.	นายจ่านงค์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประยูร	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชุมพะวัฒน์	
๙.	พลเอก บุลฤทธิ์ ทรรทรานนท์	
๑๐.	นายประยอม ชองทอง	
๑๑.	นายขงยุทธ เถลอลก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต จ่างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลสิทธิ์	
๑๕.	นางสาวสุกนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชรชัย เกษมสุข	
๑๗.	นายพินิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT